

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

Vývoj boxu v Mostě od počátků do současnosti

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce:

Prof. PhDr. Marek Waic, CSc.

Vypracoval:

Bc. Tomáš Procházka

Praha, 2011

Prohlašuji, že jsem závěrečnou (diplomovou) práci zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Mostě, dne 4. dubna 2011

.....

podpis diplomanta

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své diplomové práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto diplomovou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení:

Fakulta / katedra:

Datum vypůjčení:

Podpis:

Poděkování

Za ochotu a vstřícné jednání při poskytnutí cenných informací, myšlenek a rad bych touto cestou rád poděkoval panu Mgr. Martinu Myšíčkovi ze Státního okresního archivu při městě Most. Velké díky za poskytnutí informací a materiálů patří mosteckým boxerským pamětníkům Bohumilu Žižkovi, Vlastimilu Odvárkovi, Jaroslavu Balínovi, Jindřichu Bulovi a Jaroslavu Horákovi. Zvláštní poděkování patří vedoucímu mé diplomové práce panu prof. PhDr. Marku Waicovi, CSc. za vedení a odbornou konzultaci.

Abstrakt

Název: Vývoj boxu v Mostě od počátků do současnosti

Cíle: Hlavním cílem této práce je zjištění informací o počátcích boxu v městě Most.

Dalším cílem bude zmapování vývoje mosteckého boxu až do současné doby.

Metody: Je důležité definovat hlavní problém a důvod vypracování celé práce. Současně je nutné vyhledat hodnověrné, ověřené zdroje informací. Svou důležitost má i důkladný popis a analýza vzniklých situací.

Pro splnění cílů bude použito shromažďování potřebných údajů s využitím především metody rozhovoru, studia písemných a elektronických materiálů.

Ústně získaný materiál z rozhovorů byl písemně zaznamenáván a poté byl analyzován a zpracován do přehledné formy. Stejně tak bylo postupováno u písemně a elektronicky získaných informací.

Výsledky: Zjištěná data budou postupně porovnávána, dále zpracována a interpretována formou souvislého textu doplněného obrázky a přílohami. Názorně tak budou předloženy informace popisující počátky a vývoj mosteckého boxu až do současné doby.

Klíčová slova: dějiny, historie, Mostecko, rohování, sport, tělocvičná aktivita

Abstract

Title: The development of Boxing in town Most from its beginnings to the present.

Objectives: The main Topic of this thesis is to obtain information about the beginning of boxing in the city Most. Describing of the development of boxing in town Most until now is another task.

Methods: It is fundamental to define the main problem and reason of this thesis. It is very important to gather relevant and verified information. The author describes and analyses various situations The methods of dialogs, reading writing materials and electronic resources are used too Verbal material obtained from interviews was recorded in writing and was then analyzed and processed into an easily accessible form. Likewise it was run on with the writing and electronically gathered information.

Results: The gathered information was gradually compared, then processed and interpreted by continuous text supplemented by images and attachments. information describe the origin and evolution of the boxing in town Most until now.
Most of them was presented by visual demonstration.

Keywords: History, Most, boxing, sports, gym, activity

OBSAH

1 ÚVOD.....	8
2 ROZBOR PRAMENŮ.....	10
3 O BOXU A JEHO HISTORIÍ.....	16
3.1 Historie boxu v českých zemích.....	20
3.2 Česká boxerská asociace.....	22
3.3 Nejúspěšnější českoslovenští a čeští boxeři.....	25
4 MĚSTO MOST.....	31
4.1 Historie města Mostu.....	31
4.2 Současnost města Mostu.....	32
5 SPORT V OBDOBÍ LET 1946 – 1969.....	34
5.1 Podmínky pro provozování boxu v Mostě.....	35
5.2 Soutěže, výsledky a osobnosti mosteckých boxerských týmů.....	44
6 SPORT V OBDOBÍ LET 1970 – 1989.....	51
6.1 Podmínky pro provozování boxu v Mostě.....	51
6.2 Soutěže, výsledky a osobnosti mosteckých boxerských týmů.....	59
7 SPORT V OBDOBÍ LET 1990 – 2010.....	69
7.1 Podmínky pro provozování boxu v Mostě.....	70
7.2 Soutěže, výsledky a osobnosti mosteckých boxerských týmů.....	73
8 ZÁVĚR.....	77
POUŽITÉ ZDROJE.....	80
SEZNAM PŘÍLOH.....	86

Seznam zkratek

BC – box club

BK – box klub

ČBA – Česká boxerská asociace

ČSPL – Československá plavba labská

ČSTV – Český/Československý svaz tělesné výchovy

KB – klub boxu

KV – krajský výbor

MěstNV – městský národní výbor

OV – okresní výbor

RH – rudá hvězda

SHM – Sportovní hala Most

SK – sportovní klub

TJ – tělovýchovná jednota

ÚV – ústřední výbor

1 ÚVOD

Ve všech vrstvách společnosti se setkáváme v různých podobách s pohybovými aktivitami. Jednou z forem pohybové aktivity je i sport a není náhodou, že jedním z celosvětově oblíbených sportů je právě box. Rohování neboli box má dlouholetou historii a je někdy také přirovnáván k přemýšlivému tanci mezi provazy. Toto přirovnání by mělo vystihovat to, že se v ringu nejedná jen o chladnokrevný boj dvou soupeřů, ale že je potřeba u boxu také přemýšlet. Mnoho zkušených boxerů říká, že pokud v ringu přestanou boxovat a začnou se rvát, tak zápas jistojistě prohrají. Do žádného zápasu nelze vstupovat bez emocí, ale zbrklá a nerozmyšlená rozhodnutí mohou vést k jasné porážce. Mnoho slavných světových sportovců je právě boxerů a to že mezi jedny z nejlépe placených světových sportovců patří také boxeři, vypovídá o popularitě boxu ve společnosti. Také naši boxeři patřivali k těm, kterým zvedali ringový rozhodčí ruku na znamení olympijského triumfu. I na Mostecku jsme se setkali a stále ještě setkáváme se skutečnými mistry v rohování, kteří dosáhli nejen krajských či celorepublikových úspěchů. Několik z nich bylo dokonce poctěno reprezentovat ve svém oblíbeném sportu svou zem.

Velice se mi líbí historické sportovní záběry ve filmu či dokumentech. Nejvíce mi však utkvěly v paměti černobílé záběry boxera, kterému se říkalo „velkohubý“ a nešlo o nikoho jiného než Cassiuse Claye alias Muhammada Aliho. Jeho zápasy a životní osud sledoval s napětím celý svět. On boxování povyšoval na určitý druh umění. Uměl se v ringu neuvěřitelně hýbat, měl rychlé oči a jeho tvrdé údery často nacházely cíl. Tyto a jiné zápasy ve mně zanechaly mnoho pocitů, které jistě ovlivnily to, že jsem si vybral jako téma práce právě sepsání historických sportovních skutečností. My všichni žijeme z historie a já si velice vážím všech lidí, co se historií zabývají, a díky této práci se mezi tyto osoby pokusím zařadit.

Myšlenka pokusu o sepsání uceleného přehledu o boxerském dění v Mostě mě lákala již delší dobu. Vím o několika osobách, které o tomto v minulosti přemýšlely, ale nikdy se k tomu neodhodlaly a vše zůstalo pouze u nenaplněných představ. Poněvadž ještě nikdo přede mnou historii mosteckého boxu uceleně nese-psal, bylo toto pro mě značnou výzvou.

Jaký byl vývoj mosteckého boxu a kde hledat počátky? Mým hlavním cílem je poodkrýt historii a významné události a situace s tímto spojené. Při sběru informací jsem se setkal s kladným ohlasem na můj záměr shrnout historická data do uceleného celku. Toto mě stále více nabuzovalo energií a touhou tohoto zdárně docílit.

Poprvé jsem se setkal s aktivním boxováním, když jsem končil střední školu v Mostě. Po skončení s fotbalem, který jsem hrál od svých šesti let, jsem našel lásku právě v boxu. Od počátků až do současnosti boxuji pouze pro radost a dobrou kondici. Nikdy jsem nestál v ringu při opravdovém zápase. Trénuje mě profesionální trenér extraligového celku Box klubu Most Jaroslav Balín.

Věřím, že box je velmi populární sport a že Mostecko přineslo naší zemi několik dobrých boxerů, kteří stojí za to, aby se o nich opět napsalo pár řádků. Doufám, že práce bude mít pozitivní ohlas a že bude sloužit k dalšímu užití.

Práce je rozčleněna do několika kapitol. První kapitola obsahující již samotnou práci se zabývá historií boxu ve světě. Poté se v podkapitolách budu zabývat konkrétně historií boxu v českých zemích a Českou boxerskou asociací, jakožto vedoucím orgánem amatérského boxu u nás. V této podkapitole také uvedu několik informací a rozdílů mezi amatérským a profesionálním boxem. V Mostě se provozuje pouze amatérský box pod záštitou České boxerské asociace a z tohoto důvodu budu této asociaci věnovat v práci více pozornosti. Poslední z podkapitol je věnována legendám československého a českého boxu. Současně nesmím opomenout zabývat se městem Most. Je důležité stanovit si území, které vlastně budu prozkoumávat. Městu Most je také věnována jedna z kapitol. Další kapitoly jsou rozděleny dle časového období. Jednotlivé podkapitoly se zaměřují na organizaci soutěží, materiální, sociální a právní podmínky v daném období. Současně jsou v podkapitolách uvedeny úspěchy, díky kterým se kluby proslavily a nesmí chybět významná jména sportovců.

2 ROZBOR PRAMENŮ

V průběhu psaní své práce jsem měl možnost nahlédnout do komplexně ucelené historie různých našich boxerských klubů. Nikde jsem však toto nenašel u mosteckých boxerských klubů.

Při mé práci jsem nejvíce využil získaných informací z rozhovorů od pamětníků dané doby. Kolikrát nebylo vůbec jednoduché tyto pamětníky sehnat. Někteří z nich se již o boxu s nikým nebavili spousty let a nikdo z lidí kolem dnešního mosteckého boxu nevěděl kontakt na tyto pamětníky. Poněvadž jsem však zjistil, že tyto informace jsou pro mě velmi důležité, tak jsem musel strávit v některých případech spoustu času, než jsem tyto pamětníky našel v místě jejich bydliště. Vždy jsem se však setkal s velice vstřícným přijetím a všichni níže jmenovaní byli nadšení tím, že se s nimi chce někdo pobavit o jejich minulosti. Na tvářích pamětníků bylo jasně vidět, že když o historii vyprávějí, tak se myšlenkami vracejí do dané doby a vzpomínají na krásné časy mezi provazy. Materiály, které mi poskytly, jak sami uvádějí, by nebyť mě, již zřejmě ze šuplíku, krabice či půdy nikdy nevytáhli. U některých pamětníků jsem dokonce docítil toho, že mi poskytl své osobní údaje a kontakt a já jsem toto předal povolaným osobám, které na léto 2011 plánují sraz pamětníků mosteckého boxu. Mohl jsem tímto pomoci dobré věci, což mě těší.

Musím uvést, že nejvíce poznatků o počátcích boxování na Mostecku a informace o boxu až do roku 1982, mi uvedl pamětník **Bohumil Žižka**. Jde o nejúspěšnějšího boxera Mostecká v historii. Panu Žižkovi věnuji jednu z podkapitol, tak abych se poté neopakoval, tak zde uvedu pouze informace, které se nevztahují přímo k jeho boxerské kariéře. Kontakt na pana Žižku nebylo těžké sehnat, poněvadž se stále najde někdo z regionálního tisku či samotného magistrátu města a na tohoto boxera si vzpomenou. Je tím pádem stále v očích veřejnosti, která si tohoto známého rohovníka pamatuje. Již při prvním setkáním mi řekl, že se musíme sejít někde venku, poněvadž jeho manželka nesnáší, když se o boxu baví. Je prý ráda, že s boxováním již přestal a také jí nebaví poslouchat doma pořád to samé dokola. Musím říci, že komunikace s panem Žižkou byla výborná. Poskytl mi spoustu důležitých informací a také několik vzácných fotografií, které jsem také v práci použil. On sám si vedl takovou svou kroniku, kde jsou různé výstřižky z dobového tisku s články o něm nebo o mosteckém týmu ve kterém

boxoval. Pan Žižka je pamětník, se kterým byla radost si vyprávět. Na většinu z dotazovaných otázek znal odpověď, i když šlo o informace staré i šedesát let. Má velice dobrou paměť a dokáže vyprávět o věcech v ucelené formě a nezabývá se nepodstatnými věcmi. Informace od něho zjištěné mohu považovat jako stěženi pro vypracování této práce. Jde o informace z počátků mosteckého boxu, které bych sice našel z jiných zdrojů, ale osobní zkušenosti a poznatky mi dokázali se vžít do dané doby a pochopit lépe dané souvislosti, které v minulosti nastaly.

Dalšími pamětníky, kteří mi poskytli nepřehledné množství informací, jsou **Vlastimil Odvárka** a **Jindřich Bula**. Jedná se o mostecké rohovnické legendy, které hájily převážnou část své kariéry barvy Dukly Most. Jde o velmi aktivní osoby, které se snaží skoro každý rok organizovat setkání bývalých členů Dukly Most. Dříve se jednalo i o několikadenní setkání. Dnes s přibývajícím věkem, jak sami přiznávají, se již sejdou na jedno odpoledne, pohovoří si u piva a po několika hodinách většina z nich odchází domů. V přílohách č. 1 a č. 2 jsou názorné ukázky z „povolávacích rozkazů“ na tyto srazy z roku 1989 a 2010. Názorně je na těchto „povolávacích rozkazech“ vidět, že organizátoři neberou tyto srazy na lehkou váhu a věnují jim spoustu času a úsilí. Tito pamětníci mi poskytli informace a dokumenty, hlavně z doby let 1957 až 1970. Některá získaná data od těchto osob mi pomohla podkrýt, jaký byl rozdíl mezi tím boxovat za tělocvičnou jednotu a za vojenský sportovní klub. Šlo na tu dobu o značně velké rozdíly. Podrobněji se tomuto tématu budu věnovat v samotné práci. Dále jsem byl velmi vděčný za poskytnuté fotografie a osobní korespondenci, kterou jako organizátoři každoročního shledání rozesílají bývalým kamarádům z prostředí boxu. Poslechl jsem si nespočet historek, které se během jejich aktivní kariéry udály, což mi též dopomohlo si udělat představu, jaká nálada v danou dobu v týmu byla. Nejvíce jsem však vděčný za video, které je pro mě neocenitelné. Jedná se o video ze setkání z roku 2001, kdy pozvali oba činovníci na setkání do Mostu i bývalého olympijského vítěze boxera Bohumila Němečka. Pan Bohumil Němeček toto pozvání přijal a odboxoval zde exhibiční zápas s již zmíněným Jindřichem Bulou. Boxovalo se pod širým nebem a vždy když si toto video prohlížím, tak to ve mně vyvolává příjemný pocit s tím, že je vidět, jak se i v pokročilém věku dokážou bývalí špičkoví sportovci nabudit a vyhecovat ke kvalitnímu souboji. Šlo o legendární utkání, poněvadž před čtyřiceti lety, když se Bohumil Němeček vrátil z olympiády, tak jako první své utkání v naší zemi boxoval právě s Jindřichem Bulou. Šlo o velmi sledované utkání, v němž Němeček vyhrál na

body. Také je důležité uvést, že se jednalo o poslední záběry olympijského mistra mezi provazy. Panu Němečkovi se budu věnovat v samotné kapitole o našich nejúspěšnějších boxerech. Současně je nutné uvést, že každý z těchto dvou pánů si vedl a stále ještě vede vlastní kroniku s fotografiemi, výstřižky z dobového tisku. Tyto materiály stejně tak jako rozhovor s těmito pamětníky mi při psaní mé práce také hodně pomohli.

Dalším, kdo mi poskytl mnoho informací o dění kolem mosteckého boxu a to hlavně z doby od roku 1980 do současnosti, byl nynější trenér BK Most **Jaroslav Balín**. Jde o osobu, která má u mě velký respekt. Věnuje se naplno trénování boxu, už neuvěřitelných třicet let a stále má v sobě dostatek energie do dalších let. Jako aktivní boxer se kolem mosteckého boxu pohybuje již od šedesátých let minulého století. Za třicetileté období s trenérským žezlem nashromáždil spousty zkušeností a byl i u spousty stěžejních událostí, které se kolem mosteckého boxu udály. Vychoval několik úspěšných boxerů. Od pana Balína jsem získal i některé fotografie, které jsem v práci také využil.

Také jsem získal dostatek dat od **Jaroslava Horáka**, který také trénuje dorostence Box klubu Most a kolem mosteckého boxu se pohybuje také takřka padesát let. Již od šedesátých let minulého století si pravidelně zpracovával vlastní kroniky. V šedesátých letech vznikly kroniky tři a bylo v nich dění od roku 1961 až do roku 1969. V sedmdesátých letech vznikla kronika pouze jedna a to v roce 1971, ve které je uvedeno dění od poslední zpracované kroniky v roce 1969. Poté vznikly kroniky v letech 1981, 1982 a 1983, ve kterých je popsáno hlavně dění v daných letech. V těchto kronikách není zaznamenán box pouze z Mostecka, ale také různé články z našeho či světového boxerského dění. Tyto kroniky mi poskytly spoustu informací a obrázků. Jde hlavně o výstřižky z dobového tisku. Získal jsem spoustu dat, které jsem ve své práci využil.

Díky těmto uvedeným osobám jsem získal nejucelenější představu, jak to s mosteckým boxem doopravdy v minulosti bylo. Bez jejich informací by tato práce byla neúplná a také by byla ochuzena o několik jedinečných fotografií.

Velmi důležitým zdrojem informací se pro mě stal **Státní okresní archiv města Mostu**. Zde jsem našel množství informací o fungování tělovýchovy na Mostecku po druhé světové válce. První kronika byla napsána po druhé světové válce místním kronikářem JUDr. Antonínem Mazancem až v roce 1965 a bylo v ní mimo jiné věnováno několik

stránek samotné tělovýchově od roku 1945 do roku 1965. Dvě stránky byly věnovány také mosteckému boxu. Díky této kronice jsem byl schopen si představit, jak to bylo s obecnými podmínkami pro provozování tělocvičných aktivit na Mostecku a dále jsem zde našel kvalitní informace o boxu z dané doby. Od roku 1966 až do současnosti jsem získával informace z každoročních kronik, ve kterých je vždy několik stránek věnováno tělovýchově. V některých kronikách jsou i informace o boxu. V práci jsem využil kroniky z let 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1975, 1981, 1983 a 1985. U těchto kronik se nepodařilo sehnat informace o kronikáři, který tyto kroniky psal. Ze zjištěných informací z mosteckého archivu je však jisté, že kroniku psal vždy jeden autor, který byl najatý městem Most.

V archivu jsem též našel několik vydání deníků a týdeníků **Stráž severu**, vydávaného v Liberci a **Rozvoj**, noviny pracujícího Mostecka. Šlo o výtisky z doby let 1945 až 1976. Zde jsem také získal množství článků zabývajících se Československou tělovýchovou a to hlavně na severu Čech a i v Mostě samotném. Získal jsem přehled, jak to ve městě Most s tělovýchovou po druhé světové válce vůbec bylo. Studium jsem získal i několik informací o mosteckém boxu. Současně jsem využil informace ze zde získaného tisku **Rudé právo** a **Mostecký deník**. Šlo převážně o výtisky od osmdesátých let dvacátého století do současnosti.

Všechny informace získané od pamětníků a ze studia kronik a dobového tisku pro mě byly důležité při porovnávání zjištěných informací. Bylo nutné sledovat, jestli se nějaké informace z různých zdrojů neliší. V některých případech jsem byl nucen tyto informace přehodnocovat. Šlo většinou o špatné pochopení dobových souvislostí z dat zjištěných od pamětníků. Díky tomuto porovnávání různých zdrojů jsem byl schopen kriticky hodnotit získaná data a při zjištění nesrovnalostí toto opravit a uvést informace správné.

Jsem si jist, že zdroje informací, které jsem v práci použil, jsou hodnověrné a že po kontrole nesrovnalostí jsou všechny uvedená data správná.

Co se týče publikací o boxu, tak pro mou práci byla nejdůležitější kniha **Zlaté rukavice**, kterou napsal František Černoš a kolektiv autorů. Vydána byla v roce 1999. Kniha mi pomohla pochopit dění v našem boxu od samotných počátků. Data z knihy jsem použil hlavně v prvních kapitolách zabývajících se historií boxu ve světě

a v našich zemích, dále pak v kapitole o našich nejúspěšnějších boxerech. Kniha obsahuje velké množství fotografií, které jsem v práci také použil.

Při psaní o historii boxu mi hodně pomohla také kniha kolektivu autorů pod vedením Ernesta Demetroviče **Encyklopedie tělesné kultury a – o**, která byla vydána v roce 1988. O historii jsem našel spoustu informací i v knize **Box** od Filipa Miňovského, která byla vydána v roce 2006. Stejně tak jsem použil ve své práci data získaná z knihy **Lexikon bojových sportů** od Wolfganga Weinmanna, vydána v roce 1997. Několik zajímavých řádků jsem našel též v prvorepublikové brožurce Václava Firly z roku 1925 s názvem **Sport rohovnícký (Boxing)**. V neposlední řadě jsem využil knih od autorky Věry Olivové **Odvěké kouzlo sportu** a **Sport a hry ve starověkém světě**. Spousty informací o legendách našeho boxu jsem našel v knize od Vladimíra Zápotockého s názvem **Úsměvy šampiónů**. Dále pak v knihách Zvonimíra Šupicha **Zátopek a ti druzí**, autorky Hany Harvánkové a kol. **Český olympismus** a Jaroslava Suchánka **1500 sportovních tragédií**. Zde jsem našel potřebné informace, které mi pomohly uceleně sepsat počátky a vývoj boxu celosvětově.

Další informace jsem našel i hledáním na internetových stránkách **České boxerské asociace**, kde se dají dohledat záznamy ze zápasů za posledních pár let. Je zde možnost shlédnout tabulky jednotlivých soutěží a získat informace o mezinárodních utkáních a úspěšných boxerech. Na internetu jsem také dohledal dosti informací o našich úspěšných boxerech. Elektronické publikace mi také pomohly s psaním o Sportovní hale Most a o sdružení TJ Baník Most. V psaní o legendách našeho boxu jsem též využil elektronické stránky volné encyklopedie **Wikipedia** a několik stránek věnovaných našemu boxerskému dění.

K pochopení toho, jak se vyvíjela československá tělesná kultura po druhé světové válce, mi nejvíce pomohla kniha **Vybrané kapitoly z dějin tělesné kultury** od kolektivu autorů Kössela, Štumbauera a Waice z roku 2008. Tuto knihu jsem si vybral jako stěžejní na charakteristiku daného období, které vždy v jednotlivých kapitolách prozkoumávám. Pro objasnění situace v naší tělesné kultuře po roce 1989 jsem využil v práci informace z knihy **Základy ekonomie sportu** od autorů Hobzy a Rektoříka.

Poněvadž se jedná o diplomovou práci, která musí splňovat určité normy, využil jsem odkazu na internetové stránky **doc. J. Hendla** pod Fakultou tělesné výchovy a sportu při Karlově univerzitě.

Ve své práci užiji prameny hmotné, jako jsou různé poháry a dochované pamětní desky či odznaky. Těchto pramenů jsem využil hlavně k získání představy o úspěšnosti mosteckých boxerů. Tyto materiály použiji také při obhajobě této práce. Dále užívám materiály obrazové a písemné jako jsou kroniky. V neposlední řadě užiji materiálů soukromých jako jsou osobní kroniky a korespondence, audiovizuální a fotografické.

3 O BOXU A JEHO HISTORII

První zmínky o boxu jsou na kamenném sumerském reliéfu z přelomu 4. a 3. tisíciletí př.n.l. Na obrázku č. 1 můžeme vidět obdobný boxerský souboj zachycený na kamenném reliéfu pocházejícího z Mezopotámie ze stejného období. Jde o souboje, které byly součástí kultovních obřadů.¹

Obrázek č. 1 *Box*

Kamenný reliéf, Mezopotámie

O boxu je smýšleno jako o sportu novodobých dějin, opak je však pravdou. První zmínky o pěstních zápasech se datují do období zhruba 2000 let př. n. l., což dokládají nalezené sochy, kresby a rytiny z Egypta. Dle zjištěných informací se nejedná o součást lidové zábavy, nýbrž o formu výcviku námezdního vojska.²

Umění bojovat pěstmi je staré tisíce let. V historii bylo považováno za užitečný bojový sport, který má své opodstatnění při výchově mládeže. Jako projev násilí však bylo trestné a zakazovalo se.³

V troskách sumerské svatyně, staré přibližně 7 000 let, byla nalezena zobrazení bojujících mužů. V Egyptě byl box známý již před 5 000 lety, jak dokazují nálezy na kamenných reliéfech. Zápas v boxu popisuje též Homér v Iliadě.⁴

¹ OLIVOVÁ, Věra. *Odvěké kouzlo sportu*. (dále citováno jako *Odvěké kouzlo sportu*). St. 20 – 22.

² MIŇOVSKÝ, Filip. *Box*. (dále citováno jako *Box*). St. 23 – 25.

³ WEINMANN, Wolfganga. *Lexikon bojových sportů*. St. 98 – 101.

⁴ DEMETROVIČ, Ernest, et al. *Encyklopedie tělesné kultury A-O*. St. 112 – 115.

S vyobrazením boxerů se také setkáváme na hliněných deskách z Iráku, Tell Aram pocházející z období kolem 2000 př.n.l.. Šlo zřejmě opět o rituální obřady.⁵

Mimořádně oblíben se těšil box na středomořských ostrovech v minojské kultuře v čele s Krétou. Šlo o období kolem roku 1500 př.n.l. a jednalo se zjevně o souboje, které byly součástí slavností. V antickém Řecku byl box velmi populární a v dobové kultuře se jednalo o sportovní disciplínu. Jednalo se o propracovaný systém, kdy soupeři si obalovali zápěstí řemínky a dodržovali základní pravidlo o vedení úderů pouze na hlavu a obličej. Šlo také současně o lidovou a aristokratickou zábavu. Jednalo se o dobu 8. století př.n.l.. V Řecku byl box také součástí tělesné výchovy mládeže v gymnasiích.⁶

Roku 688 př. n. l. byl box zařazen do programu olympijských her. Box byl tedy v programu olympijských her sto let po jejich založení. Takovou olympijskou tradicí se nemůže pochlubit mnoho sportů. Je tedy patrné, že box, zvaný také "šerm rukou", má tradici přibližně stejně dlouhou jako většina východních bojových umění. Tehdejší pěstní souboje a současný box jsou velmi rozdílné. Ve starém Řecku se sokové bili holými pěstmi, později si začali ovazovat ruce koženými řemeny a poté si pro větší potěšení publika začali vplétat do řemínků kovové destičky, kuličky a hroty. Ale už tehdy borci vynikali důmyslnými obranami či úhybnými manévry.⁷

Box jako sport a umění se od dob slávy Řecka na dlouhou dobu odmlčel. Pěstní souboje se staly formou zábavy na lidových slavnostech a pouťových zábavách. Postupem času se můžeme v Řecku setkat s boxery profesionály. Šlo o speciálně vycvičené vojáky. Tito boxeři objížděli různá místa v Řecku a předváděli dychtivému publiku své souboje. Šlo o zápasy, které končily úplným vyčerpáním jednoho ze soupeřů. Z Řecka box pronikl do tehdejšího Říma. Objevoval se ve hrách v cirku. Zpočátku zde boxovali Řekové, ale postupem času i příslušníci daného impéria. Profesionální boxeři byli uctíváni a měli podporu římských císařů. V průběhu prvních pěti století našeho letopočtu se box jako oblíbená divácká disciplína rozšířil do celé západní Evropy, do Přední Asie a do severní Afriky. Pádem římského impéria se box vrátil do původní podoby souboje pěstí. Na dlouhou dobu se box odmlčel a další zmínky můžeme zachytit až v 12 a 13. století, kdy je zřejmé že se jednalo o způsob boje, který se přenášel do formy lidových zábav a to hlavně v italských městech Sieně a Gubbio. Opětovná doba

⁵ OLIVOVÁ, Věra. *Sport a hry ve starověkém světě*. (dále citováno jako *Sport a hry ve starověkém světě*). St. 22.

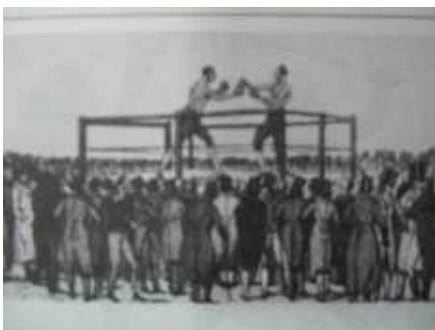
⁶ *Odvěké kouzlo sportu*. St. 24 – 26.

⁷ *Box*. St. 45.

slávy boxu začala počátkem 17. století v Anglii. Zpočátku zde měl box velmi spontánní charakter. Mladí a silní muži si v londýnských ulicích přivydělávali při pěstních soubojích pro pobavení diváků.⁸

Za zakladatele boxu považován James Figg. Londýnský mistr šermu, který byl prvním propagátorem šermu beze zbraně, šermu pěstí. V roce 1719 se stal první mistrem těžké váhy. V Londýně založil Školu ušlechtilého způsobu sebeobranu, sestavil pravidla boxu a vytvořil základ moderního boxu tak, jak ho známe dnes. V roce 1736 došlo k prvnímu zápasu o titul mistra světa mezi Figgem a mistrem Kentu Suttonem. Vítězem byl J. Figg, stal se prvním neoficiálním mistrem světa a tento primát držel 15 let. Pokračovatelem J. Figg a dalším mistrem světa se stal Jack Broughton, který v mistrovském zápase usmrtil svého soupeře Stevenson. Na základě této tragické události byla v roce 1743 přepracována pravidla boxu do nové podoby. Reformy J. Broughtona zavedly do boxerských klání boxerské rukavice.⁹

Obrázek č. 2 *Boxerský zápas*

Veřejný zápas profesionálních boxerů, Londýn 1821

Na obrázku č. 2 je vidět zápas profesionálních boxerů Hermana a Sayerse. Z obrázku je též zřejmé, že box byl velmi oblíben a sledován spoustou lidí. Z oblečení diváků je možné odvodit, že se jednalo o zápas pro lepší vrstvu společnosti. Jednalo se o profesionály, kteří měli velký obdiv ve společnosti a i značný majetek.¹⁰

⁸ ČERNOCH, František, et al. *Zlaté rukavice*. (dále citováno jako *Zlaté rukavice*). St. 8 – 11.

⁹ FIRLA, Václav. *Sport rohovnický*. (dále citováno jako *Sport rohovnický*).

¹⁰ *Zlaté rukavice*. St. 25.

Hlavní těžiště rozvoje boxu v 19. století bylo opět v Anglii. Boxerské souboje byly prováděny na nejrůznější úrovni. Neoddělitelnou součástí zápasů se stalo sázení na boxery. Setkáváme se zde také s vysokým vstupným na boxerské zápasy. Mezi nejlepší boxery doby patřili Jackson, Griblen či Mendoza. K velké explozi profesionálního boxu docházelo též v Americe, kde se setkáváme s velmi talentovanými černošskými boxery. Roku 1866 světoznámý anglický sportovec markýz Marguss z Queensberry vypracoval přesná pravidla, která byla nazvána po něm a jsou s menšími obměnami v platnosti dosud. Používání rukavic se stalo podmínkou, délka jednoho kola byla stanovena na 3 minuty a zavedlo se bodování rozhodčími. Prvním oficiálním mistrem světa všech vah se stal v roce 1882 John L. Sullivan. Od té doby se na boxerském trůnu střídalo mnoho novodobých gladiátorů a pravidla se ještě měnila. Zlatá éra boxu začala v Americe, s nástupem Jacka Dempseye na světový boxerský trůn. Do Ameriky importovali ring námořníci východu. Z Americké školy se box dostal i na naše území. O našem boxu však více v další kapitole. V Evropských zemích našel box odezvu také ve Francii. V jiných zemích byl opovrhován a v Německu dokonce zakázán.¹¹

Dvacáté století, to je doba, která vytvářela opravdové sportovní hrdiny. Sport totiž čím dál více získával na oblibě, což pochopitelně platí i o boxu. Tak třeba legendární šampión Američan Jack Dempsey, který se stal mistrem světa všech vah v letech 1919 - 1926 si v této době vydělal společně s manažerem Jackem Kearnsem a promotérem Texem Rixardem 8,4 milionů dolarů za pouhých pět duelů. Bitvy rohovníků, kteří se stávali čistokrevnými profesionály, se prostě těšily obrovskému zájmu lidí. Vznikly také první organizace, jež udělovaly boxerům mistrovský titul: New York State Athletic Commission (1920, v roce 1963 se připojila k založení World Boxing Council) a National Boxing Association (1921, od roku 1962 World Boxing Association). A další boxerští hrdinové dobývali slávu. Památné jsou dvě bitvy Maxe Schmelinga s Joe Louisem z třicátých let. Oba borci získali po jednom vítězství a oba se výrazně zapsali do historie tohoto tvrdého sportu. Louis, který panoval i v dalším desetiletí, je dokonce občas označován jako nejlepší boxer historie. Jenže pro někoho jiného může být největším boxerem třeba nikdy neporažený Rocky Marciano, hrdina padesátých let. Nebo Cassius Clay, známější jako Muhammad Ali. Pro spoustu lidí je právě on symbolem přitažlivého světa profesionálního boxu. A také tu byli Joe Frazier, George

¹¹ Zlaté rukavice. St. 26 - 28.

Foreman, po nich Mike Tyson, Evander Holyfield, Lenox Lewis, či bratři Vladimír a Vitalij Kličkové.¹²

Jak je uvedeno výše, tak hlavní rozvoj boxu spadá až do doby po první světové válce, kdy byla roku 1920 založena v Londýně Mezinárodní federace amatérského boxu, FIBA. V roce 1904 a 1908 byly některé soutěže v boxu zařazeny do programu olympijských her, v roce 1912 však byly všechny soutěže vyloučeny. Až od roku 1920 se stal box pravidelnou součástí programu olympijských her. Současně od roku 1919 se box začínal masově šířit do celého světa a jeho popularita prudce rostla.¹³

3.1 Historie boxu v českých zemích

V této podkapitole se budu věnovat historii boxu na území nástupnických států rozpadlého Rakouska-Uherska. Jde o území Čech, Moravy, Českého Slezska (jižní část Slezska), Slovenska a Podkarpatské Rusi („Horní Uhry“) a dále pak vzniklého Československa, ČSR a ČSSR. Na tyto historické údaje navážu informacemi, jak se box dostal do města Most a kdo zde byl hlavním propagátorem tohoto sportu.

Počátky rohování v českých zemích by mohly začít již samotným vystupováním zahraničních boxerů v pražském varieté. Jako příklad je možné uvést australského boxera Charlese Fenglera, který zde vystupoval v roce 1892. Největšího rozmachu se pak dostalo boxování až v počátcích 20. století. Jako jeden z prvních protagonistů tohoto sportu u nás byl Fridolín Hoyer. Základy dostal od již výše zmiňovaného Australana Fenglera. Již v roce 1911 se utkal v plodinové burze v Praze s Berlínčanem Sandem. Dalším byl Joe Jahelka, který byl synem Čechoameričana. Právě zkušenosti z návštěv ve Spojených státech amerických přispěly k přenášení do českých zemí. Joe absolvoval 120 zápasů, z nichž jen jeden prohrál na body.¹⁴

Největšího rozmachu se našemu boxu dostalo až po první světové válce. Například Emanuel Hervert má značnou zásluhu na rozvoji našeho boxu. Studoval boxing v Berlíně, Paříži a Londýně. Vnesl do tohoto sportu významné technické prvky. Patřil k prvním funkcionářům po první světové válce. Jiří Hoyer již v roce 1912 působil jako

¹² Box. St. 10.

¹³ Odvěké kouzlo sportu. St. 26.

¹⁴ Zlaté rukavice. St. 28.

trénér v Berlíně. U nás po první světové válce vychoval bezpočet úspěšných boxerů ve Zlaté huse na Václavském náměstí v Praze.¹⁵

Obrázek č. 3 *František Růžička*

Propagátor boxu v naší zemi

Na obrázku č. 3 je znázorněn další z protagonistů boxu u nás a to František Růžička. Byl velice populární a uměl se jako profesionál prodávat. Růžička neměl v letech první světové války u nás rovnocenného soupeře. Jako první z našich se dostal i za oceán. V Jižní Americe získal titul „Železná pěst“.¹⁶

Rok 1921 byl pro náš box zlomový a to hlavně zásluhou Dr. Ing. Václav Pondělíčka, který byl po dlouhá léta předsedou unie amatérů i profesionálů. V tomto roce vznikly první svazové řády a pravidla našeho boxu. Spoluautorem byl s Dr. Pondělíčkem již zmíněný Jiří Hoyer. První boxerské zápasy se konaly v Jabelkově hale na Kladně již v roce 1920 a poté v Praze na Letné. Hlavní zápasy a mistrovství se poté pořádaly hlavně v Praze. Pozadu nezůstalo Brno, které pořádalo zápasy a trénovalo v tělocvičně na Cejlu v roce 1924. Poté procházel Československý box obtížným vývojem. Válečné situace v naší zemi měly za následek, že lidé neměli spoustu času a myšlenek na provozování sportu. Československý box však trpělivě získával na síle a popularitě. Před druhou světovou válkou se boxovalo hlavně ve velkých městech a to především v Praze, Brně a Kladně. Došlo i na některé mezinárodní utkání. Po druhé světové válce byl u nás box velmi populární hlavně díky úspěšným sportovcům, kterým věnuji samotnou kapitolu této práce.¹⁷

¹⁵ Zlaté rukavice. St. 27.

¹⁶ Zlaté rukavice. St. 28.

¹⁷ Zlaté rukavice. St. 17 - 18.

Pro mostecký box je nejdůležitější osobou Pražák Václav Karpač, který boxoval za pražský klub BC Smíchov. Po druhé světové válce se přestěhoval do Mostu a zde pracoval ve Stalinových závodech. Je hlavním propagátorem mosteckého boxu, který začal v roce 1948 trénovat v mostecké restauraci Beseda. Netrénovalo se pod záštitou žádného klubu až do roku 1953, kdy vznikl boxerský klub pod záštitou hornické tělovýchovné jednoty Baník Most. Na obrázku č. 4 je Václav Karpač s jedním ze svých svěřenců při tréninku v mostecké restauraci Beseda. Jde o fotografii z roku 1953. Panu Karpačovi se budu věnovat v další kapitole pojednávající již o samotném mosteckém boxu v dané době.¹⁸

Obrázek č. 4 *Václav Karpač*

Propagátor mosteckého boxu při tréninku.

3.2 Česká boxerská asociace

Dle stanov ČBA ze dne 1. 4. 2010 je ČBA samostatným právním subjektem. Jedná se o otevřené občanské sdružení boxerského kolektivu, přičemž účastníci sdružení nejsou členy jiného obdobného sdružení s celostátní působností. Česká boxerská asociace je následnickou organizací České unie boxerů amatérů vzniklou v roce 1925, Sekcí boxu Ústředního výboru ČSTV z roku 1966, Československým Svazem boxerů amatérů z roku 1970, Českým a Slovenským federálním svazem boxu z. r. 1990. Takto je registrována od 16. 5. 1990. ČBA je od roku 1928 členem FEDERATION INTERNACIONAL BOXING (FIB), na kterou v roce 1946 navázala ASSOCIATION INTERNACIONAL BOXE AMATEUR (AIBA). ČBA je součástí Českého svazu

¹⁸ ŽIŽKA, Bohumil. *Osobní sdělení*. (dále citováno jako ŽIŽKA).

tělesné výchovy a Českého olympijského výboru. Hlavními úkoly je prostřednictvím svých organizačních struktur, aparátu a oblastních výborů organizovat a metodicky řídit sdružené subjekty. Prosazuje a hájí jejich zájmy směrem k jiným sportovním organizacím, samosprávním a státním orgánům. Organizuje a řídí sportovní soutěže boxerů amatérů v kategorii přípravy školní mládeže kadetů, juniorů, mužů a žen. Řídí se při tom příslušnými pravidly. V rámci svých ekonomických možností na tyto soutěže finančně či jinak přispívá. Prostřednictvím zvolených zástupců reprezentuje a prosazuje Český box v mezinárodních orgánech boxu a českých sportovních orgánech. ČBA řídí české reprezentace na všech mezinárodních akcích (OH, MS, ME) všech kategorií. Zabezpečuje propagaci a popularizaci boxu, prostřednictvím vlastních materiálů a osobností (časopisy, náborové materiály, masové sdělovací prostředky). Zajišťuje dodržování všech zdravotnických předpisů a norem AIBA a Ministerstva zdravotnictví včetně antidopingové a protiúrazové prevence. Organizační strukturu ČBA tvoří oddíly, kluby, oblastní výbory, Výkonný výbor, Dozorčí rada, Valná hromada, Mimořádná konference a Konference ČBA. Základním článkem ČBA jsou kolektivy, kluby a oddíly boxu. Tyto subjekty jsou v rozsahu své samostatnosti oprávněny rozhodovat o všech interních, organizačních a ekonomických záležitostech.¹⁹

Věkové kategorie

1. Muži a ženy – Senioři (ELITE) 19 – 38 let,
2. Mladí boxeři (YOUTH) 17 – 18 let,
3. Junioři (JUNIORS) 15 - 16 let,
4. Školní mládež 13 - 14 let,
5. Školní mládež – příprava 11 - 12 let.²⁰

Váhové kategorie, délka a počty kol

1. Muži (ELITE) a ml. boxeři (YOUTH) : 49 kg, 52 kg, 56 kg, 60 kg, 64 kg, 69 kg, 75 kg, 81 kg, 91 kg, + 91 kg,
3 x 3 minuty

¹⁹ Stanovy České boxerské asociace.

²⁰ Soutěžní řád boxu 2010.

2. Ženy (ELITE) a ml. boxerky (YOUTH) : 48 kg, 51 kg, 54 kg, 57 kg, 60, kg, 64 kg, 69 kg, 75 kg, 81 kg, + 81 kg,
4 x 2 minuty
3. JUNIOŘI : 42 kg, 44 kg, 46 kg, 48 kg, 50 kg, 52 kg, 54 kg,
3 x 2 minuty 57 kg, 60 kg, 63 kg, 66 kg, 70 kg, 75 kg, 80 kg, 86 kg, + 86 kg,
4. Školní mládež : 32 kg, 34 kg, 36 kg, 38 kg, 40 kg, 42 kg, 44 kg,
3 x 2 minuty 46 kg, 48 kg, 50 kg, 52 kg, 54 kg, 57 kg, 60 kg, 63 kg, 66 kg, 70 kg, 75 kg, 80 kg,+ 80 kg,
5. Školní mládež – příprava : 32 kg, 34 kg, 36 kg, 38 kg, 40 kg, 42 kg, 44 kg,
3 x 1 minuta : 46 kg, 48 kg, 50 kg, 52 kg, 54 kg, 57 kg, 60, 63 kg, 66 kg, 70 kg, 75 kg, 80 kg, + 80 kg.²¹

Co se týče soutěží, tak se u nás boxuje oblastní liga, I. liga a extraliga. Do naší nejvyšší soutěže extraligy patří týmy Doprava Děčín + KB Baník Most, DTJ Prostějov, SKP Sever Ústí nad Labem, BC Ostrava a Samson České Budějovice.

V Mostě jsou pouze amatérské boxerské kluby, ale v naší republice je samozřejmě i dosti profesionálních klubů a z tohoto důvodu zde uvedu několik informací a rozdílů mezi amatérským a profesionálním boxem.

Rozdíl mezi boxem profesionálním a amatérským je nejen ve výstroji, ale i v charakteru zápasu. Profesionální boxeři boxují svlečení do půli těla a bez helmy. Boxuje se čtyři až dvanáct kol po třech minutách (ženy po dvou minutách). Liší se také stylem a taktikou, což je dáno především větší délkou duelu. Proto obecně v jednotlivých kolech padá méně ran než mezi amatéry. Vítězí tu spíše tvrdost a chytrost před rychlostí. Vrcholem pro profesionálního boxera je získat titul mistra světa jedné z nejprestižnějších federací: WBA (světová boxerská asociace), WBC (světová boxerská rada), IBF (mezinárodní boxerská federace), WBO (světová boxerská organizace) nebo IBO (mezinárodní boxerská organizace). Těchto pět celosvětových profesionálních boxerských asociací pořádá vlastní souboje o titul mistra světa. Příčinu mnohosti asociací je nutno spatřovat

²¹ Soutěžní řád boxu 2010.

ve skutečnosti, že box je celosvětově nejvíce provozovaným individuálním sportem. V naší zemi je profesionální box pod záštitou České unie boxerů profesionálů.²²

Kdo provozuje box jako sport a není profesionálem je logicky amatérem. Amatérskému boxu se také někdy říká olympijský. Amatérský box je pravidelnou součástí olympijských her od roku 1920. V amatérském boxu se boxuje na tři kola po třech minutách (ženy 3 x 2 minuty), přestávky jsou dlouhé jednu minutu. Vybavení se skládá z rukavic a helmy, která musí splňovat požadavky asociace AIBA. Amatérský box je olympijským sportem, triumf na hrách je tak největším úspěchem rohovníka – neprofesionála.

Amatérský box je pod záštitou již uvedené mezinárodní asociace AIBA.²³

3.3 Nejúspěšnější českoslovenští a čeští boxeři

Tato podkapitola bude věnována sportovcům, kteří si zaslouží obdiv a respekt veřejnosti a je důležité díky mému zvolenému tématu práce napsat o těchto lidech několik řádek.

Jan Heřmánek

Byl československý boxer, olympionik, který získal ve střední váze stříbrnou medaili na olympiádě 1928 v Amsterdamu. Šlo o naši první medaili za box na olympijských hrách. Jan Heřmánek byl boxerem pražského klubu BC Smíchov, kde se po skončení aktivní kariéry stal dlouholetým trenérem a vychovatelem boxerského dorostu.²⁴

František Nekolný

Boxer pražského klubu BC Smíchov. Za jeho největší úspěch mezi amatéry lze považovat to, že se stal ve welterově váze mistrem Evropy v roce 1931 v Paříži. Byl též účastníkem Olympijských her v roce 1928 v Amsterdamu, kde však neuspěl. Největšího úspěchu v boxu však dosáhl jako profesionál, kdy několikrát navštívil Ameriku, kde získal vážené tituly několika boxerských asociací. Byl jedním z prvních sportovců,

²² KONEČNÝ, Lukáš. *Přelet historií boxu*.

²³ ŠVARC, Stanislav. *O boxu*.

²⁴ SUCHÁNEK, Jaroslav. *1500 sportovních tragédií*. St 31-32.

kterým se díky sportu podařilo ve třicátých letech dvacátého století odcestovat za oceán a prosadit se zde.²⁵

Július Torma

Július Torma se narodil v Maďarsku, svým slovenským rodičům. Po letech se společně vrátili z Budapeště do Partizánského na Slovensku. V boxu reprezentoval Československo a stal se olympijským vítězem londýnských her roku 1948. Za další sportovní úspěchy tohoto sportovce lze uvést, že se stal 13x mistrem Maďarska, 10× mistrem Československa, na ME 1945 v Dublinu ve váze do 73 kg získal 3. místo, na ME 1949 v Oslu ve welterové váze získal 1. místo, na ME 1955 v Berlíně v polotěžké váze získal 3. místo, na LOH 1952 ve střední váze v Helsinkách se probjoval do čtvrtfinále, na LOH 1956 v Melbourne ve váhové kategorii do 75 kg se dostal do čtvrtfinále. Po skončení aktivní kariéry boxera, se stal trenérem Uhelných skladů Praha.²⁶

Ján Zachara

Slovenský boxer, který boxoval ve váhové kategorii do 57 kg. Za jeho největší úspěchy lze považovat, když se stal za Československo olympijským vítězem na XV. letních hrách 1952 v Helsinkách v dané hmotnostní kategorii. Dále se stal čtvrtfinalistou na XVI. letních olympijských hrách 1956 v Melbourne. Také se stal čtyřnásobným mistrem ČSSR (1951, 1954 - 1956). Byl mistr sportu (1953), zasloužilý mistr sportu (1958), zasloužilý trenér (1972) a dvojnásobný mistr Slovenska (1947, 1948).²⁷

Josef Němec

Rodák z Českých Budějovic se stal oporou místního boxerského klubu. Z úspěchů lze uvést to, že získal titul mistra Evropy v roce 1963 v Moskvě. Zúčastnil se olympiád v Melbourne (1956), v Římě (1960) a Tokiu (1964). Za největší úspěch tohoto boxera je

²⁵ ZÁPOTOCKÝ, Vladimír. *Úsměvy šampiónů*. St. 108-109. (dále citováno jako *Úsměvy šampiónů*).

²⁶ ŠUPICH, Zvonimír. *Zátopek a ti druzí*. St. 45-49.

²⁷ HARVÁNKOVÁ, Hana, et al. *Český olympismus - 100 let*. St. 79. *Úsměvy Šampiónů*. St. 82-89.

však nutné považovat to, že získal pro naši zem bronzovou medaili ze zmíněných Olympijských her v Římě.²⁸

Bohumil Němeček

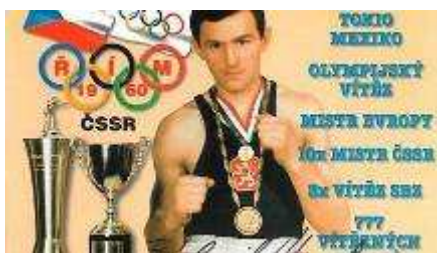
Němeček je legenda československého a ústeckého boxu, zasloužilý mistr sportu. Pro mě osobně je právě Němeček největší osobností našeho boxu. Jeho výsledky a to, že největších úspěchů dosáhl, když byl současně aktivním boxerem a trenérem RH Ústí nad Labem, ve kterém vybojoval několik titulů mistra a mistrů republiky v týmech svědčí za vše. Z tohoto důvodu se panu Němečkovi v této podkapitole budu věnovat něco více než ostatním boxerům.

Bohumil Němeček se narodil 2. 1. 1938 v Táboře. Z desíti dětí přišel Bohumil na svět jako třetí v pořadí a druhý kluk. Po válce se Němečkovi přestěhovali do Českých Budějovic. Jako kluk honil v létě malý Němeček mičudu a v zimě hrál hokej. Šikovný na jakoukoliv práci, výborný fotbalista a v hokeji přímo vynikal. A právě přes hokej se Bohumil „přiblížil“ k boxu. Roku 1952, bylo útlému Němečkovi 14 let (měl přezdívku tkanička), když ho kamarád Jarda Holý vzal na skutečný trénink boxu do Slavojе České Budějovice. V tělocvičně byli také soupeři z ledu, Josef Němec, jeho bratři a další. Tréninky vedl starší „Táta“ Němec, který všem vštěpoval: „Hlava je na myšlení, ne na mlácení“. Tento filosofický základ boxu, výuka techniky a tréninky mladého Němečka zcela pohltily. Později začali boxovat i další Němečkové a sestava Slavojе České Budějovice tak časem mohla vypadat: Jan, Karel, Josef a Borek Němcovi, Antonín, Bohumil, Franta a Vašek Němečkovi. Přidali se spříznění Dubský, Rangl a budoucí švagr Jarda Holý. Náhoda? Ne, to jen boxerské rodiny v týmu Českých Budějovic. V roce 1958 získal Bohumil Němeček první titul mistra republiky mužů ve welterové váze. Jen hrstka bojovníků, těch vyvolených, si v dějinách podmanila Řím. Bohumil Němeček to dokázal dvakrát. Boxerský Řím mu ležel u nohou v roce 1960 při olympijském vítězství a v roce 1967 při získání titulu mistra Evropy.²⁹

²⁸ Zlaté rukavice. St. 27.

²⁹ Zlaté rukavice. St. 29.

Obrázek č. 5 Bohumil Němeček

Olympijský vítěz se svými trofejemi

Na obrázku č. 5 je Němeček ve svém typickém boxerském střehu s olympijskou medailí na krku. Na obrázku jsou také sepsány úspěchy tohoto boxera. Je zde také uvedena účast na Olympijských hrách v Tokiu a Mexiku a Římě.³⁰

O Bohumilu Němečkovi se říká, že byl velmi houževnatý a vytrvalý a přes svou útlou postavu měl prý „posunutý“ práh bolesti jinde, než ostatní boxeři. Měl prý také velmi dobrou kondici a jako příklad mohu uvést, že Emil Zátopek a Němeček měli stejnou klidovou hodnotu tepu 42. Když vezmeme v potaz úspěchy pana Zátopka a to že klidová frekvence nám také vypovídá o možných vytrvalostních schopnostech, tak si dokážeme představit, že Němeček byl ve výborné kondici. Na Olympijských hrách v roce 1964 v Tokiu Němečka z dalších bojů vyřadila smůla. Ke konci 3. kola boje s finským boxerem Purlomeinem už měl Němeček řádně nabodováno a vítězství bylo jisté. Prasklé obočí však rozhodlo o předčasném ukončení zápasu pro zranění. O několik týdnů později Němeček tokijského olympijského vítěze, Kasperczaka porazil u něj doma v Polsku, což vypovídá o jeho kvalitách a o tom, že nebyť zranění, tak mohl možná svůj olympijský triumf obhájit. V roce 1967 vypálil Bohumil Němeček všem „boxersky nevěřícím“ rybník a získal ve svých 29 letech titul mistra Evropy. Byl podceňován a on opět dokázal, že tvrdá příprava a talent dokáží pro některé neuvěřitelné. „Dobytí Říma“, jak je možné toto nazvat, se tak řadí mezi nejvýznamnější úspěchy československého a českého boxu. Přidáme-li k tomu bronzovou medaili z mistrovství Evropy 1963 v Moskvě, je Bohumil Němeček nejvýznamnější českou osobností v dějinách československého a českého boxu. Stal se fenoménem našeho boxu nejen pro úspěchy, které vyboxoval, ale i za neméně úspěšnou a nezapomenutelnou trenérskou práci. „Boxerský Emil Zátopek“, jak je někdy nazýván

³⁰ Zlaté rukavice. St. 30.

ukázal a sám potvrdil, že i nesporný talent musí dříť a dříť, aby dosáhl úspěchů nejvyšších.³¹

Lukáš Konečný

Konečný je náš nejúspěšnější profiboxer, boxující v superwelterové (lehké střední) váze. S boxem začal v box klubu Ústí nad Labem, kam ho přivedl jeho otec Milan, který byl také výborným českým profesionálním boxerem. Svůj první zápas absolvoval někdy kolem 14 roku a byla to remíza. Celková bilance je asi přes 230 zápasů a z toho prohraných něco kolem 30. Byl 4x mistr republiky v juniorech a 5x v seniorech. Jen jednou a to poprvé skončil druhý na mistrovství republiky seniorů, když byl ještě juniorem. Stal se vítězem několika turnajů, ale největším úspěchem je druhé místo na věhlasném turnaji Cordoba Cardin na Kubě. V juniorech byl druhý na mistrovství Evropy v Siofoku (Maďarsko) v roce 1995. Na MS seniorů v roce 1997 v Budapešti obsadil bronzovou pozici a stejný výsledek si zopakoval na MS v Texasu roku 1999. Vždy prohrál na body. Završení amatérské kariéry byla Olympiáda v Sydney roku 2000. Sice prohrál hned první zápas, ale jak sám uvádí, olympiáda byla krásná zkušenost. Poté si uvědomil, že tempo zápasů a tréninků je příliš vysoké a i z finančních důvodů odešel do profiboxu. Co se týče profesionální kariéry, tak smlouvu podepsal 1. 5. 2001 do německé stáje SES (Sport Events Steinforth), jelikož u nás nebyla taková stáj, která by ho dokázala prosadit ve světě. Velmi často se musel zdržovat na trénincích v Magdeburgu, ale stále trávil většinu času doma v Ústí nad Labem. Z úspěchů můžeme uvést tituly mezinárodní mistr ČR, mezinárodní mistr Německa, interkontinentální mistr NBA, mistr EU, interkontinentální mistr WBO interkontinentální mistr IBF z let 2003 až doposud.³²

Rudolf Kraj

Kraj je český boxer, olympionik z her v Sydney. Známa je též jeho přezdívka "Rudy mlátička". Na zmiňovaných letních olympijských hrách v Sydney v roce 2000 se postaral o nejpřekvapivější český medailový zisk. Ve finále váhové kategorie do 81 kilogramů sice nestačil na největšího favorita polotěžké váhy, Rusa Alexandera

³¹ Zlaté rukavice St. 34.

Zátopek a ti druzí. St. 94-100

³² KONEČNÝ, Lukáš. Naši *boxeři*.

Lebzjaka, ale i tak se radoval ze senzačního stříbra. Rodák z Mělníka Rudolf Kraj se těšil z nejlepšího výsledku českého boxu na olympijských hrách od triumfu legendárního Bohumila Němečka v Římě v roce 1960. Z dalších úspěchů tohoto boxera lze uvést například to, že získal bronzovou medaili na amatérském mistrovství světa v boxu v roce 2003 v Bangkoku.³³

Ondřej Pála

Pála je český boxer v nejtěžší váhové kategorii nad 91 kg. V dosavadní profesionální kariéře absolvoval 26 zápasů, z nich 24 vyhrál, z čehož v 18 duelech soupeře knokoutoval. S boxem začínal v sedmnácti letech v oddíle amatérského boxu Palaestra pod vedením trenérů Jana Baloga a Antonína Hauera. Od začátku boxu věnoval velké úsilí a již po roce trénování se stal juniorským mistrem republiky v těžké váze. V Médea Boxing Teamu pod dohledem trenéra Jurije Krivoručka vyrostl v profesionálního boxera světové špičky. V červenci 2008 porazil bývalého šampióna organizace WBO Henryho Akinwandehe, v prosinci téhož roku získal pás Interkontinentálního šampióna WBA. Díky tomu se mu otevřela cesta k boji o titul WBA, který v současnosti drží boxer David Haye. Kromě boxu zkoušel i judo a thai box.³⁴

³³ Rudolf Kraj. In *Wikipedia : the free encyclopedia*.

³⁴ Ondrej Pala. In *Wikipedia : the free encyclopedia*.

4 MĚSTO MOST

4.1 Historie města Mostu

V této kapitole uvádím několik zásadních mezníků v dějinách města Mostu.

První zmínku o existenci Mostu nacházíme v Kosmově Kronice České. Pons Nevin iuxta fluvium Belinam (Hněvův most nad řekou Bílinou) je uveden při líčení válečných událostí mezi německým císařem Jindřichem III. a knížetem Břetislavem v letech 1039 a 1040. Nejspíše od konce 12. století začal území kolem Pomořanského jezera ke Krušným horám a Českému středohoří kolonizovat mocný rod Hrabišiců, který po celé 13. století zastával vysoké úřady na královském dvoře. Most je nejprve osadou a jako město je zmiňován až v zakládací listině z roku 1247. Během Husitských válek v první polovině 15. století město nebylo v nejlepší situaci a stabilizace se dočkalo až v 70. letech 15. století. Roku 1515 město postihl nejhorší požár v dějinách, který zasáhl i raně gotický kostel Nanebevzetí Panny Marie z let 1253 – 1257. To co však oheň zničil, bylo brzy obnoveno a vylepšeno. V průběhu třicetileté války se držení města i hradu postupně vystřídala císařská, saská i švédská vojska. Po válce Most upadá do stagnace a ztrácí svůj hospodářský i politický význam. Mostečané žádají Ferdinanda III. O povolení zbourat hrad, který pro ně byl zdrojem utrpení. Hrad je v letech 1651 – 53 zbourán. Až počátkem 18. století se situace zlepšila. Počátkem 19. století ovlivnily život ve městě napoleonské války a Mostecko se stalo pro vojska průchozí oblastí. V první polovině 19. století Most zbořil své středověké hradby. Roku 1820 postihl Most další veliký požár, při kterém shořelo 214 domů a řada městských a církevních budov. Počátkem 19. století byla na městských pozemcích zahájena těžba uhlí na dole Zlatá trojka, až do 60. let 19. století se ale jednalo o primitivní dolování. Od 70. let 19. století začal rozvoj průmyslového podnikání na území města. Zásadní obrat přináší roku 1870 prodloužení železnice z Ústí nad Labem do Chomutova vedoucí přes Most, což znamená spojení mosteckých dolů s širším odbytištěm, k dolování nastupují velké akciové společnosti. Poslední čtvrtina 19. století město zcela pozměnila. Prudce stoupl počet obyvatel, dochází k přílivu českého obyvatelstva, je zahájena mohutná výstavba bytů. Rozsáhlá stavební činnost, která je průvodním jevem měnících se podmínek a poměrů pokračuje i počátkem 20. století. Ve 30. letech 20. století končí stavební

dějiny starého Mostu. Po 2. světové válce probíhá výstavba nových čtvrtí. R. 1964 vláda vydává rozhodnutí o likvidaci Mostu, která je realizována od roku 1967 a ukončena 1982.³⁵

4.2 Současnost města Mostu

Město Most je veřejnoprávní korporací založenou zákonem o obcích. Postavení statutárního města získalo nabytím účinnosti zákona č.128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), které nastalo dne 12. listopadu 2000, dnem voleb do zastupitelstev krajů. Statutární město Most není územně členěno na obvody. Nejvyššími samosprávnými orgány statutárního města jsou Zastupitelstvo města Mostu a Rada Města Mostu. Magistrát města Mostu tvoří primátor města, náměstci primátora, tajemník a zaměstnanci obce zařazení do magistrátu. V čele magistrátu je primátor, který zastupuje město navenek. Město Most má dlouhodobé problémy s vysokou nezaměstnaností, která je jednou z největších v České republice. Most je však dynamické a moderní město, které je administrativním, průmyslovým, obchodním a kulturním centrem okresu, které nabízí dostatek prostoru pro zajímavé architektonické realizace všeho druhu. Město ve svých koncepcích každoročně řeší otázku nového zaměstnavatele, který by mohl do města a okolí přinést nová pracovní místa. Dle rozdílu v počtu obyvatelstva přihlášených k trvalému pobytu a odhlášených v letech 2008 a 2009 můžeme usoudit, že z města lidé spíše odjíždějí. Do jisté míry je to zapříčiněno nezaměstnaností a špatným ovzduším vzniklým těžebním (Czech Coal, a. s.) a chemickým průmyslem (Unipetrol, a. s.). Dusot závodních koní na jednom a řev motorů na druhém konci města, i takový je Most. Kdo dává přednost fotbalu či hokeji si přijde také na své. Je možné si vybrat třeba tenis, golf, atletiku, jízdu na vodním skútru, squash či skate. Nebo si jen tak zalenošit v klidu u vody či v horách. Ze sportovních úspěchů místních sportovců jmenujme například Josefa Masopusta. Rodák města Mostu, který začínal fotbalovou kariéru v mosteckém klubu, dosáhl úspěchů v reprezentaci a jako jediný Čechoslovák získal v roce 1962 cenu Zlatý míč pro nejlepšího fotbalistu Evropy. Své výrazné úspěchy završil v roce 2000 získáním titulu

³⁵ TROJANOVÁ, Pavla, *Historie a současnost města Mostu*. (dále citováno jako Město Most).

nejlepšího fotbalisty tisíciletí v České republice. Těmito úspěchy proslavil nejenom město Most, ale i celou Českou republiku.³⁶

³⁶ Město Most.

5 SPORT V OBDOBÍ LET 1946 – 1969

Počátek tohoto období je v československé tělesné kultuře charakteristický hlavně hledáním organizační struktury, prosazováním odlišných názorů a postojů jednotlivých tělovýchovných a sportovních organizací, politickými střety a následným podřízením československé tělesné kultury politice a ideologii komunistické straně a Sovětskému svazu vůbec. V globálu šlo o sjednocení celé tělesné kultury v jeden celek. Pod záštitou KSČ vznikl již v roce 1945 Ústřední národní tělovýchovný výbor. Výbor měl za cíl sjednotit celou tělovýchovu. Toto se však nezdařilo a v roce 1946 vznikl Československý tělovýchovný svaz. Hlavním cílem tohoto svazu bylo neztotalizování československé tělesné výchovy a sportu. V únoru roku 1948 bylo rozhodnuto, že jedinou tělovýchovnou organizací u nás bude Sokol. Vznikaly sokolské družiny na školách a zcela novým prvkem byl vznik vojenských sokolských jednot a ústředního Armádního tělocvičného klubu, kde byli soustředěni vrcholoví armádní sportovci. Po válce se stát vzpamatovával z omezených možností, které zde během války byly. Došlo k obnovení celostátních a nižších soutěží. Přes vzestup vrcholového sportu se ukazovalo, že výsledky práce Sokola neodpovídají možnostem a představám vedení státu. Došlo ke zrušení u nás jednotného Sokola a vznikl Státní výbor pro tělesnou výchovu a sport. Došlo ke komplikované organizaci tělesné kultury. Vznikly dobrovolné sportovní organizace, jako jsou Sparta, Baník, Tatran, Jiskra, Dynamo, Slavoj, Slovan, Lokomotiva a Slávia. Na vesnicích pracovala Dobrovolná tělovýchovná organizace Sokol. V roce 1955 došlo ke sloučení výše uvedených dobrovolných organizací pod záštitu jednotné dobrovolné sportovní organizace při Ústřední radě odborů. Armádní tělocvičný klub byl přeorganizován na oddíl reprezentantů, který měl vzhledem k daleko lepším podmínkám převzít největší roli v reprezentaci, což se v mnoha případech také podařilo. Počátky druhé poloviny období byly charakterizovány hlavně tím, že v roce 1956 byla svěřena úloha v řízení dobrovolné tělesné výchovy a sportu ČSTV. Kromě ČSTV u nás fungovaly i další organizace či instituce jako Svazarm, zaměřená na branné sporty a motorismus. Svaz mládeže a jeho Pionýrská organizace, která se zaměřovala hlavně na mimoškolní tělesnou výchovu a sport. Důležitý vliv na organizaci rekreační a masové tělesné kultury měly i odbory. Ministerstvo národní obrany zajišťovalo armádní sport do systému středisek Dukla. Ministerstvo školství převzalo péči o tělesnou výchovu na školách. Obdobné úkoly jako Dukla měla

jednota Rudé hvězdy zřízená ministerstvem vnitra. V roce 1960 vlivem změny územní struktury republiky a následnému snížení okresů a krajů došlo postupem času k federalizaci a jejím vlivem v roce 1968 vznikly dvě prakticky samostatné organizace Česká a Slovenská tělovýchovná organizace. Docházelo k masovému rozvoji sportu organizací sportovní a turistické části spartakiád, obnovení sportovních her mládeže a dalších masových akcí. Za zmínku stojí též rok 1958, kdy došlo ke sloučení odborné katedry tělesné výchovy Vysoké školy pedagogické s ITVS do rámce Univerzity Karlovy o rok později. V roce 1966 došlo k přejmenování ITVS na fakultu tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy. Konec šedesátých let přinesl hlubokou krizi komunistického režimu. Tato krize se projevovala i v tělesné kultuře. Usilovalo se o obnovení činnosti Sokola a dalších po roce 1948 násilně zrušených organizací. Obrodný proces byl však násilně zastaven intervencí SSSR a dalších států Varšavského paktu z roku 1968. Rok 1969 došlo k odvolání významných státních činitelů ze svých funkcí. Ustavující sjezdy České tělovýchovné organizace a Slovenské tělovýchovné organizace v červnu tohoto roku podpořily “normalizační“ politiku KSČ.³⁷

5.1 Podmínky pro provozování boxu v Mostě

Tak jako v jiných oblastech, tak i v oblastech tělesné kultury byla po válce situace na Mostecku velmi neutěšená. Nacisté se v koncích války vůbec o tělesnou kulturu nestarali a většina prostor byla neudržována až dokonce zdevastována. Školy a tělocvičny sloužily hlavně jako ubytovny pro vojáky. Přesto však již v roce 1945 došlo k obnovení klubu SK Most a SK Kopisty a byla znovuustavena tělocvičná jednota Sokol. Fotbalistům daných klubů bylo přiděleno hřiště u nádraží bývalého klubu DSK Brüx. V srpnu roku 1947 byla v Mostě ustanovena také odbočka Svazu brannosti. Její sídlo bylo na tzv. střelnici, kde byly soustředěny všechny tělovýchovné aktivity doby. Takové byly začátky pomalu se rozvíjejícího se sportovního života ve městě. Přes sjednocení Sokola vznikly v Mostě v letech 1949 až 1953, tak jako na jiných místech republiky dobrovolné sportovní organizace jako jsou Baník, při dolech Ležáky, Tatran,

³⁷KÖSSL, Jiří; a kol. *Vybrané kapitoly z dějin tělesné kultury*. (dále citováno jako Kapitoly z dějin TK). St. 140-146.

při dřevařském průmyslu Jitex Most. Jako další vznikly Jiskra, Dynamo, Slavoj, Slovan a Lokomotiva Most.³⁸

Jak je ze zjištěných informací zřejmé, tak po válce byla situace kolem tělocvičných aktivit v celé naší republice velmi špatná. Město Most se nijak nevyjímal, ale postupem času se začaly podmínky pomalu lepší. Největším problémem bylo získat kvalitní sportoviště, poněvadž ty stávající byly většinou po válce zničeny. Nejrozšířenějším sportem na Mostecku byl fotbal. Tomu byla věnována po válce největší péče. Velké oblibě se v Mostě těšila také atletika, házená, košíková a v neposlední řadě také box.

Již v roce 1946 vzniká amatérský boxerský klub Uhlomost při Dolech Ležáky. Trenérem a hlavním propagátorem se stal Václav Karpač, který se přistěhoval z Prahy, kde boxoval za klub BC Smíchov. Sem se přistěhoval kvůli práci a jeho láska k boxu ho přivedla ke komunikaci s vedením podniku a k založení klubu pod jeho záštitou. Trénovalo se v sále restaurace Beseda, kde však nebyly úplně vhodné materiální podmínky. Z počátku klub čítal 11 cvičenců a trénovalo se třikrát týdně po dvou hodinách. Klub nebyl zatím zapsán v žádné soutěži a boxovalo se pouze pro radost a někdy se též odboxovalo nějaké exhibiční utkání s kluby z Prahy či Kladna. Prostory pro trénink byly v kritickém stavu. Jedinými místy kde se dalo trénovat, byla tělocvična při škole ve Wilsonových sadech, kde se však soustředil všecken sport a již zmíněný sál v restauraci Beseda. Slučování organizací v duchu zásad o sjednocení tělovýchovy bylo příčinou, že se v Mostě vytvářely větší celky budované na bázi podniků, závodů a jejich odborových organizací. Největší vliv měl ve městě Most pomalu vznikající klub Baník Most. Jeho předchůdcem byla již 19. října 1945 ustanovena při ředitelství dolu Ležáky Most Tělovýchovná jednota Sokol Uhlomost. Proces slučování sportovců byl dovršen v roce 1949, kdy se postupně sloučil klub SK Most a Sokola Uhlomost. V únoru daného roku došlo ke sloučení oddílu boxu jako jednoho z prvních, aby krátce nato vystupoval pod jednotným názvem TJ Baník Most – Ležáky. Na trénincích boxu se nic nezměnilo a stále se trénovalo jako dříve, ač pod záštitou nového názvu v sále restaurace Beseda. Materiální vybavení bylo strohé a v sále se boxeři střídali s oddílem šermu. Oddíl boxu v té době čítal 15 členů.³⁹

³⁸ Kronika města Mostu 1945-1965. St. 85-98. (dále citováno jako Kronika I).

³⁹ Kronika I. St. 98.
ŽIŽKA.

Dle některých mosteckých pamětníků je též možné, že se ještě dříve než v Mostě boxovalo přímo ve Stalinových závodech v Mostě – Kopistech. V mé práci sice prozkoumávám historii boxu ve městě Most, ale pokud by se v blízko ležící obci Kopisty boxovalo ještě dříve, tak by mi toto vypomohlo objasnit situaci kolem boxu na Mostecku, kam obec spadá. Bohužel jsem však nenašel hodnověrný zdroj, který by mi poskytl konkrétní informace, týkající se dané problematiky.

Obrázek č. 6 *Německý dům*

Německý, později Sportovní dům v Tyršově ulici v Mostě

Stále dokola se řešil jeden jediný problém a to bylo vhodné místo pro boxování. Krom již zmíněné restaurace Beseda se v sále restaurace boxovalo též na zahradě před restaurací. Jako nejvhodnější byl bývalý německý dům (Turnhalle) v Tyršově ulici. Tento objekt bohužel po mnoho let nesloužil svému účelu, což je vidět i na obrázku č. 6. Dle fotografie z vnějšku je vidět nepořádek kolem, což by sportovcům zase až tolik nevadilo, ale podmínky uvnitř domu byly naprosto nevyhovující z hlediska bezpečnosti a s tím související hygieny. Třebaže se již v roce 1945 o dům ucházel mostecký Sokol s odůvodněním, že objekt byl zbudován a také vždy sloužil tělovýchově a sportu, tak byl po dlouhých jednáních svěřen do operativní péče armády jako tzv. „Armádní dům“. Dům byl však v dezolátním stavu a až do roku 1956 naprosto bez povšimnutí stále chátral. Až právě v roce 1956 převedla vojenská správa Most celý objekt do vlastnictví ministerstva vnitra a poté ministerstvo převedlo objekt do trvalého užívání TJ Baníku Most. Za neudržování budovy zaplatila vojenská správa Baníku 25 000 Kč. Dům se přejmenoval na sportovní. V roce 1954 bylo na Mostecku v činnosti deset, již

zmiňovaných tělovýchovných jednot, které se postupným slučováním v roce 1956 ztenčily pouze na tři a to TJ Baník Most – Ležáky, Lokomotiva a Dynamo Most. Největší jednotou byl Baník Most s 13 oddíly a 569 sportovci.⁴⁰

Pro mostecký box byl významný rok 1953, kdy trenéra Václava Karpače vystřídal Josef Němec. Šlo o vynucenou výměnu, poněvadž Václav Karpač nebyl již v takovém zdravotním stavu, aby mohl nadále funkci trenéra vykonávat. Josef Němec byl otcem našeho slavného boxera Josefa. „Táta“, jak ho také přezdívali, měl velké zkušenosti získané během trénování v boxerském klubu v Českých Budějovicích. Vychoval nespočet úspěšných boxerů, mezi které patřil i olympijský vítěz Bohumil Němeček a samozřejmě talentovaný a úspěšný syn Josef. Také jeho další synové Jan, Karel a Bořek se aktivně věnovali boxu. Nedosáhli však takových úspěchů jako jejich bratr Josef. Do Mostu se přestěhoval kvůli práci právě z Českých Budějovic a pracoval zde v dolech Ležáky. Jako trenér měl tvrdou ruku a vyžadoval kázeň. Byl to trenér se vším všudy. U rohovníků měl respekt, poněvadž znali jeho úspěchy a on svým přístupem dokazoval i svou lidskost. Nikdo si nedovolil přijít pozdě na trénink či bez omluvy trénink vynechat. Toto se tvrdě trestalo. Byl však schopen klukům pomoci z různých problémů v práci či poradit při těžkých životních situacích. Je možné, že i právě proto se mu říkalo i v Mostě „Táta Němec“. V klubu TJ Baník Most v tehdejší době fungoval jako vedoucí družstva a zástupce v jednání s jinými orgány pan Karel Urban. Tento muž měl na starosti fungování klubu po organizační stránce. Domlouvání tréninků, zápasů či komunikaci s boxerským svazem či s orgány tělovýchovy z mostecké radnice. Funkce pokladníka byla svěřena panu Pavlu Kněžkovi. Ten měl nestarosti přidělené finance a také musel vést agendu týkající se provozu v restauraci Beseda a v jejích zahradních prostorách, kde se za vhodného počasí odehrávaly boxerské zápasy. Současně musel vykazovat nákupy sportovního materiálu a cestovní náklady.⁴¹

Nikde se mi však nepodařilo získat konkrétní informace o financování či rozpočtu klubu v tomto období. V kronikách města Mostu je uveden tok peněz, který byl věnován do tělovýchovy, avšak z této informace není možné posoudit, kolik peněz šlo právě na box. Nemá tedy smysl polemizovat nad tím, jaký byl v dané době rozpočet klubu. Pokud by se peníze rozdělovaly dle popularity sportů, tak je možné pouze usuzovat, že box byl tak zhruba na šestém místě po již zmíněných u společnosti oblíbenějších sportech.

⁴⁰ Kronika I.

ŽIŽKA.

⁴¹ ŽIŽKA.

Ať už to bylo jakkoliv, tak box byl v Mostě v té době na vzestupu. Každopádně převážná část financí putovala od Městského národního výboru Most a nějaké finance se podařilo dostat z Dolu Ležáky.⁴²

Obrázek č. 7 Ring v zahradě u restaurace Beseda

Nástup boxerů před zápasem

Na obrázku č. 7 je možné vidět nastoupené boxery oddílu TJ Baník Most v čele s trenérem Václavem Karpačem. Jednalo se o exhibiční utkání s týmem BC Smíchov z Prahy z roku 1952. Mostečtí boxeři v tomto utkání bohužel prohráli.⁴³

Pokud se vrátíme k zápasům pod širým nebem, tak právě tyto zápasy byly u diváků velmi oblíbené. Nebylo výjimkou, že na tyto zápasy dorazilo i 500 diváků. Pro tehdejší box to byla opravdu hojná divácká kulisa. Pro boxera, který je však zvyklý trénovat převážně v tělocvičně, to však bylo někdy komplikované. V tělocvičně se nemusí řešit stejné klimatické podmínky jako venku. Venkovní ring skýtal mnohá nebezpečí. Pro boxera je takové prostředí velmi zrádné, poněvadž bojuje nejen proti svému soupeři, ale také proti úskalím, které skýtá dané počasí. Není připraven na to, že by mu například začalo svítit slunce do očí a v tu chvíli by byl oslepen a mohl by z tohoto důvodu přijít i k újmě na zdraví, když by byl zasažen protivníkem. Z tohoto důvodu se musely konat předzápasové tréninky pod širým nebem, aby došlo k aklimatizaci. I s takovými problémy se museli boxeři vyrovnávat.⁴⁴

⁴² ŽIŽKA.

⁴³ ŽIŽKA.

⁴⁴ ŽIŽKA.

Dalším důležitým milníkem v mosteckém boxu byl rok 1957. Začalo to na konci tohoto roku, kdy v mosteckých kasárnách byla jednotka jako v mnoho jiných kasárnách. Jednotka měla své vzorné vojáky, ale i basisty. Mezi vojáky bylo několik zdatných rohovníků, kteří byli členy oddílu při Baníku Most. S uvolňováním na tréninky civilních mužstev byl však problém. To byl hlavní důvod, proč se stále více volalo po tom, aby se založil armádní oddíl boxu Dukla Most. Nejvíce se o vznik zasloužil důstojník Jan Nevyhoštěný, který musel absolvovat několik služebních cest, na kterých přesvědčoval velící důstojníky. Vedení rohovnického oddílu se ujali důstojníci Petr Salak a Milan Baxa. Funkce trenéra byla svěřena někdejšímu boxerovi Jaroslavu Petákovi. K dispozici byla i tělocvična v kasárnách v Mostě. Důležitá byla disciplína. Nejde dohromady dobrý boxer a špatný voják. K zastáncům disciplíny patřili zejména desátník Jan Kubík a svobodník Milan Gregor. Trénovalo se dvakrát týdně. Nejdříve rozvíčka a poté si každý našel koutek na individuální trénink. Aby se mužstvo stmelilo, bylo třeba soustředit rohovníky k jedné jednotce. Řešení se našlo při výstavbě sídliště v ulici Podžatecká v Mostě. Zde pomáhali i vojáci. Tvrdá práce přes den byla dobrým posilováním a večer ještě chodili trénovat do tělocvičny. V srpnu roku 1959 se střídalo v Dukle trenérské žezlo. Peták ho předával jednomu z nejpovolanějších Josefu Němcovi, dnes mosteckému horníkovi, dříve úspěšnému rohovnickému reprezentantovi. Josef Němec byl v tu dobu trenérem jak Dukly, tak i Baníku Most.⁴⁵

Čas plynul dále a podmínky se pomalu zlepšily. Začalo se převážně trénovat ve sportovním domě v Mostě a utkání byla pořádána hlavně v Reprezentačním domě města Mostu a v Hotelu Modrá hvězda. Vojenský boxerský oddíl na tom byl mnohem lépe než oddíl Baníku Most. Výjimkou nebyly soustředění konaná dvakrát do roka v Meziboří. Soustředění trvala několik dní a vojáci se zde mohli soustředit na fyzickou, technickou a taktickou přípravu. Není tedy náhodou, že vojenský boxerský klub začal mít pomalu ale jistě navrch před oddílem Baníku Most. Vojáci měli dobré finanční zázemí a v práci dostávali úlevy, aby se mohli soustředit na sportovní výkony. Sportovcům jiných oddílů se takových podmínek nedostávalo a byli odkázáni pouze na příspěvky od městského národního výboru.⁴⁶

⁴⁵ MUŽÍK, Jan. *Mostecký box*. s. 11.

ODVÁRKA, Vlastimil. *Osobní sdělení*. (dále citováno jako ODVÁRKA).

⁴⁶ BULA, Jindřich. *Osobní sdělení*. (dále citováno jako BULA).

Oddíl Baníku Most v té době procházel krizí, a poněvadž neměl dostatek boxerů, tak musel na několik let opustit druhou ligu a pouze se soustředit na tréninky. Několik kvalitních boxerů nastupovalo k zápasům za Duklu Most.⁴⁷

Podmínky pro boxování se dalších několik let takřka neměnily. Nikde jsem nenašel informace, které by dosvědčovaly to, že se v těchto letech v podmínkách pro boxování v Mostě stalo něco tak zásadního, co by situaci v boxu změnilo.

V roce 1965 byla situace kolem sportu ve městě i kraji svízelná. Důlní činnost vymazávala celé obce a ničila hřiště, rekreační plochy i tělovýchovná zařízení. Po různých jednáních se nakonec prosadil zdravý názor na věc, došlo k převzetí závazků, jejichž splněním může být celý problém vyřešen. Odborové ředitelství Sdružení horníků Most bude financovat a z vlastních kapacit zajistí do roku 1970 výstavbu sportovního areálu poblíž centra města, umělé dětské kluziště a rekreační areál s vodní plochou. Současně bude přispívat na zlepšení dalších podmínek pro provozování tělocvičných aktivit na území Mostecku. ÚV ČSTV přebírá mezi jiným jako investor výstavbu sportovní haly v Mostě. Na tuto výstavbu přispěje finančně ministerstvo dopravy a ústřední správa energetiky. Informace o zlepšení podmínek nadchly i samotné rohovníky, i když se samozřejmě poněkud obávali, aby se také na box dostalo a nebyla většina financí předána jiným populárnějším sportům. Výstavba nové sportovní haly by situaci velmi zlepšila. Nové prostory by jistojistě nalákaly k tréninkům nové jedince a to by sebou přineslo i lepší finance. Stále šlo také o to najít u ekonomických činníků na Mostecku svého příznivce. Opět se však ukázalo, že šlo pouze o marná slova a u mosteckého boxu se toho příliš nezměnilo.⁴⁸

V červnu roku 1966 zahájil Krajský projektový útvar dokumentaci výstavby nové sportovní haly v Mostě. Celá stavba byla plánována do tří etap a dokončení bylo naplánováno na rok 1973. Výstavbou byly pověřeny Báňské stavby Most. S výstavbou není čas otálet, poněvadž těžbařský průmysl již velkou měrou zasahuje do chodu města a podmínky pro sportování jsou špatné. O tom svědčí i statistika, ve které je uvedeno, že v okrese Česká Lípa je 225 hřišť, na Litoměřicku 212, okrese Teplice 241, ale na Mostecku pouze 135. Na Teplicku je 95 tělocvičen, na Lounsku 74, na Liberecku 158

⁴⁷ ŽIŽKA.

⁴⁸ PACÁK, Michal. *Sport na Mostecku bude!* St. 9.

a v okrese Most pouze 59 tělocvičen. Pro Most, který má 55 tisíc obyvatel je to opravdu málo.⁴⁹

Tyto a jiné další informace vzbuzovaly ve všech sportovcích rozporuplné pocity. Každý se těšil na sportovní halu, ale vše bylo zatím jen daleká budoucnost a každý musel řešit aktuální podmínky pro svůj sport a ty byly v danou dobu velmi špatné. Ze zmíněné statistiky je jasně vidět, že v porovnání se srovnatelně obydlenými okresy je na tom Most zdaleka nejhůře.

Koncem února 1967 se konala za účasti více než stovky delegátů a hostů ve sportovním domě v Mostě konference ČSTV. Z konference je patrné, že v okrese je 42 tělocvičných jednot se 7300 členy, kteří svou činnost vykonávají v 96 sportovních oddílech, 33 odborech základní tělesné výchovy a 9 odborech turistiky. Nedostatek sportovních zařízení daný normou je stále ožehavým tématem. Norma totiž předepisuje 8 m² zařízení na osobu. V okrese Most je 4,1 m², v samotném městě Most je to 1,3 m² tělocvičné plochy na osobu. Přesto však i mostečtí sportovci dosahují v takovýchto podmínkách kvalitních výkonů. Velké uznání a díky bylo též vysloveno činovníkům při mosteckém oddílu házené a boxu. Poněvadž podmínky, ve kterých trénují a utkávají se se soupeři, jsou neuspokojivé. I přesto však dosahují obdivuhodných výsledků. Mimo jiné bylo na konferenci uděleno vyznamenání za rozvoj tělocvičné aktivity ČSTV Bohumilu Žižkovi z rohovnického klubu Lokomotiva Děčín za přínos pro mostecký rohovnický oddíl TJ Baník Most.⁵⁰

V roce 1968 byla ustanovena pomocná sportovní komise při odboru školství a tělovýchovy Městského národního výboru, která měla sloužit k řešení perspektivního rozvoje sportovních zařízení ve městě. Má být hlavně pomocným koordinačním orgánem při výstavbě nové sportovní haly, kde budou mít své místo také rohovníci TJ Baník Most.⁵¹

V roce 1969 byl Baník Most jediným boxerským oddílem při hornické jednotě na celém území ČSR. Tento rok byl pro mostecký box opět komplikovaný. Stejně tak jako ostatní týmy Litvínov, Meziboří nebo Jirkov a Louny většinu času Most živořil. Bylo málo borců a oddíly zanikaly a zase byly obnovovány. V Mostě boxeři zestárli a z ringu pomalu odcházeli. Nebýt zásluhy výboru jednoty Baník Most a městského či okresního

⁴⁹ MICHÁLEK, Jaroslav. *Sportoviště na Mostecku*. St. 9.

⁵⁰ Kronika města Mostu 1967. St. 95-96.

⁵¹ Kronika města Mostu 1968. St. 105-106.

národního výboru, kteří v nouzi poskytli pomoc, tak by již box v Mostě jistě zanikl. Je důležité, aby měl oddíl dobrého partnera, který by mnohé situace pomáhal řešit. V Dubnici na Slovensku patřil box s fotbalem v danou dobu k nejpoblárnějším sportům a to proto, že ekonomický náměstek městského výboru nedá na box dopustit. Lokomotiva Děčín našla oporu v místním kovošrotu a Děčínských strojárnách a v pražských Uhelných skladech přál boxu ředitel i jeho náměstkové. V Mostě se však box takové opory nedočkal a z tohoto důvodu bylo vše pouze na zarputilých mosteckých boxerech, aby svou houževnatostí stále získávali finance pro svoje fungování. Doba byla komplikovaná, ale mělo se blýskat na lepší časy, když se do Mostu vrátil Bohumil Žižka, který vždy svou pílí dosáhl toho, co si předsevzal. Bylo na čase zhodnotit jeho jméno pro udržení mosteckého boxu.⁵²

Dne 4. srpna 1969 se konala rada MěstNV. Mimo jiné se zde projednávala situace kolem tělovýchovy na Mostecku. Tělovýchovu a sport ve městě zajišťuje 6 tělovýchovných jednot s 34 tělovýchovnými oddíly a 60 družstvy. Činnost jednot byla vyhodnocena kladně. Na radě též vystoupil vedoucí družstva rohovníků Pavel Kněžek a kritizoval národní výbor za nečinnost ve věci zlepšení podmínek pro mostecký oddíl. Rada MěstNV přislíbila se tímto podmětem zaobírat. Dne 19. září 1969 se ve Sportovním domě v Mostě konala okresní konference ČSTV za účasti 122 delegátů. Řešilo se zde o aktuálních problémech tělovýchovy a sportu. V diskusi vystoupil též předseda MěstNV pan Michal Fleišer, který reagoval na stížnost pana Kněžka z konané rady výboru k podmínkám v boxu. Uvedl, že státní a stranické orgány okresu jsou si plně vědomy důležitosti tělesné výchovy a sportu a přislíbily podporu rohovnickému oddílu. Po projednání podmínek uvolnily z rozpočtu finance, které věnují boxerům na nákup sportovních pomůcek. Jedná se zejména o boxerky, lapy a aparáty na tréninky úderů. Vedoucí družstva Pavel Kněžek vyjádřil velké díky. Dále podotkl, že pokud dojde ke zlepšení podmínek, tak se to jistě odrazí v rozšíření členské základny boxerského oddílu. Dle jeho zkušeností již několik mladých rohovníků kvůli špatným podmínkám opustilo klub a dalo se na jiný sport.⁵³

⁵² KNĚŽEK, Pavel. *Vzkřísíme v Mostě box?*. St. 7.

⁵³ Kronika města Mostu 1969. St. 215 - 217. (dále citováno jako Kronika II).

5.2 Soutěže, výsledky a osobnosti mosteckých boxerských týmů

Do roku 1953 se v Mostě boxovalo takzvaně pro zábavu. Trenérem byl bývalý boxer a nynější horník Václav Karpač. Mostecký box byl oddílem při TJ Baníku Most. Pořádalo se exhibiční utkání s boxery z Prahy, Kladna či Sokolova. Borci z těchto týmů měli více zkušeností, což se většinou odráželo i na výsledcích. V ojedinělých případech však dokázali mostečtí boxeři překvapit. Například v dubnu 1950 se pořádalo na zahradě u restaurace Beseda v Mostě exhibiční utkání mezi celky TJ Baník Most, který hostil celek Uhelných skladů Praha. Svými výsledky překvapili především borci v lehké střední váze Ladislav Záchvěj a v muší váze Jiří Šmíd, kteří oba vybojovali cenné vítězství na body nad borci z Prahy Pavlem Kučerovu a Milanem Mušíčkou.⁵⁴

V roce 1953 se TJ Baník Most probojoval do oblastního přeboru mužů. Dále zde oblast zastupovaly celky Lokomotivy Louny, TJ Jiskra Žatec, TJ Baník Meziboří a celek z Lokomotivy Bílina. TJ Baník Most si vedl překvapivě dobře a hlavně zásluhou borců Pavla Ivanšiče, Pavla Kučery, Milana Mušíčky a Bohumila Žižky se po léta udržoval oddíl v horní polovině tabulky. Jako nejvydařenější se může brát rok 1955, kdy se po celou sezonu dokázal celek Baníku Most udržet v čele tabulky. Bohumil Žižka a Pavel Ivanšič získali ve svých váhových kategoriích tituly přeborníků kraje. Mostečtí boxeři předváděli ve svých utkáních svou skvělou techniku, kterou získali hlavně ze zkušeností od svého zkušeného trenéra Josefa Němce.⁵⁵

V roce 1956 se oddíl Baníku Most dostal do druhé ligy v Čechách. Spolu s oddíly z Chomutova, Evěnic, Děčína, Loun a Teplic. Druhá liga boxovala až do roku 1958. Oddíl se pohyboval po dvě celé sezony uprostřed tabulky. Mezi nejlepší boxery tehdejšího Baníku Most patřili Bohumil Žižka, Václav Špecián, Jan Neugebauer a Petr Kohút. Co se týkalo financí, tak boxeři dostávali od městského výboru rukavice, bandáže a teplákové soupravy na zápasy. Při cestování za zápasy bylo boxerům propláceno jízdné, ubytování a dostávali diety 21,-Kč na den. Pro rohovníka Bohumila Žižku byl významným rokem rok 1958, kdy vybojoval titul přeborníka kraje a poté získal třetí místo v přeborníku Čech. Pouze malý krůček mu chyběl, aby se probojoval do zápasů o přeborníka republiky, kam postupovali vždy první dva rohovníci z Čech.⁵⁶

⁵⁴ ŽIŽKA.

⁵⁵ OSECKÝ, Marek. *Mostecký box*. s. 15. (dále citováno jako OSECKÝ).

⁵⁶ OSECKÝ.

Obrázek č. 8 *Souboj rohovníků na zahradě restaurace Beseda*

Boxerský zápas

Na obrázku č. 8 je zachycen zápas druhé ligy mezi celky TJ Baník Most a Lokomotivy Děčín z jara roku 1956. V tomto utkání proti sobě nastoupili za Most Václav Špecián a proti němu Vladimír Rousek. Jednalo se o lehkou welterovou váhu a v zápase zvítězil technickým K.O. mostecký boxer. Celkově vyhráli boxerský zápas rohovníci z Mostu. Za zmínku stojí též přátelské mezinárodní utkání z jara 1956 v reprezentačním domě města Mostu proti rohovníkům z Varšavy. Boxeři z Polska měli již mnohaleté zkušenosti z první polské ligy a za sebou již měli několik zahraničních utkání a nedali mosteckým borcům žádnou šanci a ve všech deseti váhových kategoriích vyhráli.⁵⁷

Důležitým mezníkem pro oddíl boxu TJ Baník Most byl rok 1958. Skončila sezona a v přestávce nastal velký problém s obsazením všech deseti váhových kategorií. Pokud chtěl oddíl boxovat ve druhé lize, musel nastupovat k mistrovským zápasům alespoň v osmi váhových kategoriích. Baníku se nepodařilo v přestávce boxery sehnat a tak musel na několik budoucích let ze soutěže odstoupit. Několik boxerů a hlavně Bohumil Žižka a Jindřich Bula boxovali za vzniklý armádní boxerský klub.⁵⁸

V roce 1957 se v Mostě zrodil armádní celek boxu Dukla. Jako trenéra si hlavní důstojníci a vedení celku vybralo trenéra Jana Petáka, který byl v polovině sezóny roku 1959 vystřídán trenérem TJ Baníku Most Josefem Němcem. Nejen, že již před vznikem Dukly Most trénoval několik rohovníků vojáků, ale nikdo lepší by se možná v tu dobu ani v kraji nenašel. Dukla nastupovala v druhé lize od roku 1959. V druhé lize vydržel

⁵⁷ ŽIŽKA.
OSECKÝ.

⁵⁸ ŽIŽKA.

celek pouze jednu sezonu a postoupil do první ligy. Zde boxoval armádní celek utkání proti oddílům z Děčína, Ústí nad Labem, Hradce Králové, Pardubic, Prahy Praha a Mistřína.⁵⁹

Připomeňme si jedno z utkání z 11. října 1960. Cituji autora „nejlepší pražský rohovnický oddíl Sparta hostil vedoucí družstvo druhé ligy Duklu Most. Domáci mají poslední možnost otevřít si cestu do první ligy, ale musí zvítězit. Pro vojáky je remiza velkým krokem do nejvyšší rohovnické soutěže. Jisté body pro pražský oddíl měl získat Lundák. Jeho soupeřem byl nováček v uniformě, ne však v ringu Matějovič. O tom se Lundák přesvědčil záhy. Jeho těžká pravačka marně hledala dohola ostříhanou hlavu Matějoviče. Za to Matějovičovy direkty našly mnohokrát svůj cíl. Odbil závěrečný gong a po chvíli ticha bylo jasno. Rozhodčí z ampliónu oznamuje, že na body vítězí Matějovič. Peroutka z Dukly v lehkém welteru neuspěl proti Dufkovi. Za Duklu nastoupil jediný civilista Bohumil Žižka proti Malému. Dvě kola měl Malý převahu, ale ve třetím nestačil. Kamarád z dolu své přátele nezklamal. Zvítězil na body a Dukla měla potřebných deset bodů“.⁶⁰

Rok 1960 byl úspěšný pro boxera Bohumila Žižku, poněvadž vybojoval titul přeborníka kraje, přeborníka Čech a až ve finálovém utkání na republikovém přeboru podlehl rohovníkovi z oddílu boxu ze Znojma Eriku Rockovi. V danou chvíli se stal boxerskou dvojkou v naší republice ve welterově váze a tím pádem bylo jasné, že mu bude nabídnuto členství v reprezentačním týmu.⁶¹

V roce 1963 se podařilo mosteckému Baníku sehnat dostatek dorosteneckých boxerů ve věku od 10 do 18 let a nastoupil do druhé dorostenecké ligy Čech. V soutěži se udržel celek po dvě sezony a udržoval se ve středu tabulky. V lize nastupovali mostečtí borci proti týmům z Varnsdorfu, Cvikovu, Mezihoří, Rakovníka či z Karlových Varů. Dorostence v této době trénoval Vilém Gröger a mezi nadějně borce lze vyzdvihnout například Milana Jaroše, Jaroslava Balína, Karla Vodrážku či Josefa Baťase.⁶²

⁵⁹ ODVÁRKA.

⁶⁰ MACÁK, František. *Box*. St. 8.

⁶¹ ŽIŽKA.

⁶² ODVÁRKA.

Obrázek č. 9 *Mostecká restaurace Beseda*

Nácvik úderů

Na obrázku č. 9 je zachycen jeden z tréninků nácviků úderů v sále restaurace Beseda. Na snímku jsou vidět zleva dorostenci Kamil Kvapík a Jaroslav Balín, kdy těmto sekunduje jejich trenér Vilém Gröger.⁶³

Další sezony se v Mostě boxovala liga jen díky oddílu Dukly Most. Oddíl se udržoval ve středu tabulky. V roce 1963 však přišel rozkaz z vojenské zprávy a místní jednotka se přesunula do Loun. S oddílem v Mostě skončila i boxerská soutěž. S jednotkou také odešli všichni boxeři a v Mostě zanikl celý boxerský oddíl Dukla. Trenér Josef Němec se s rodinou odstěhoval zpět do Českých Budějovic a pro mostecký box měly nastat těžké chvíle. Boxeři Bohumil Žižka a Jindřich Bula se vrátili zpět do oddílu boxu Baník Most, kde se pouze trénovalo a občas se odboxoval nějaký přátelský zápas s celky Loun, Chomutova či Teplic. Trenérem byl v té době Vilém Gröger, který nastoupil do celku po Josefu Němcovi. Jednalo se o horníka z Dolu Ležáky. Neměl příliš velké zkušenosti s trénováním, ale jeho láska k boxu ho přinutila, aby převzal trenérské žezlo po Němcovi a baníkovský box nezanikl. V klubu v té době trénovalo jen asi šest rohovníků. Byla to těžká doba, poněvadž nedostávali moc peněz a často museli trénovat společně s oddílem šermu ve stísněných prostorách restaurace Beseda. Funkci vedoucího týmu a pokladníka zastávali stále stejní lidé jako dříve. Bohumil Žižka i Jindřich Bula však oba přestoupili do oddílu Lokomotivy Děčín, kde o ně projevíli v prvoligovém celku zájem. Pro Bohumila Žižku byl přestup podmínkou pro účast v reprezentaci, kam se v roce 1960 dostal. V oddílu Baníku Most pouze trénovali, ale zápasy boxovali za oddíl Děčína. Pro baníkovce to však byla výborná zkušenost,

⁶³ BALÍN, Jaroslav. *Osobní kronika*.

poněvadž měli možnost získávat zkušenosti od kvalitních boxerů. Když na trénink přišli, tak se značnou měrou podíleli na vedení tréninku, poněvadž u i Grögera měli velký respekt a tento si rád poslechl nové trendy z prvoligového a reprezentačního boxu.⁶⁴

Až v roce 1965 se oddíl Baníku Most opět dostal do druhé ligy. Velkou měrou se na tom podíleli právě boxeři Žižka a Bula, kteří boxerům vštěpovali jejich zkušenosti. Dá se říci, že v té době byli právě oni trenéry a hlavními tahouny mosteckého boxu. Na tréninky začalo chodit více boxerů a tím pádem se o sport začal zajímat i národní výbor, který do sportu investoval více peněz. Popularita sportu rostla. V druhé lize se nic nezměnilo. Boxovali zde stále stejné oddíly. Mezi nejvýznamnější mostecké boxery patřili Alois Adamec v lehké welterové váze, Milan Horák ve welterové váze a Vlastimil Rébl v těžké váze. Most se opět převážnou část sezony udržoval ve středu tabulky.⁶⁵

Pro republikový box byl významný rok 1966, kdy došlo k přerušení všech soutěží kvůli dvěma úmrtím v ringu. Jednalo se o úmrtí rohovníků z RH Ústí nad Labem a Uhelných skladů Praha. Pro všechny byl toto velký šok a všichni měli obavy z dalších úmrtí. Zákaz boxu trval až do roku 1967. Další sezonu se opět začalo boxovat, ale musely se přijmout nová pravidla a to, že každý zápas musí boxer absolvovat v ochranné helmě, zvýšily se lékařské prohlídky a když boxer, který prohrál stylem K.O., tak nesměl nastoupit k zápasu po dobu dalších třech měsíců. Tyto nová pravidla měla mít vliv na bezpečnost rohovníků.⁶⁶

Oddíl Baníku Most nastoupil opět do sezóny 1968 do druhé rohovnícké ligy, kde si stále držel střední pozici v tabulce. V týmu se nic zásadního za dobu přestávky nezměnilo. Obměnilo se několik boxerů, ale hlavní „tahouni“ v sestavě zůstali. Jindřich Bula již od roku 1968 nebyl členem Lokomotivy Děčín a přestoupil do mosteckého Baníku. Žižka v Děčíně zůstal ještě o rok déle.⁶⁷

Připomeňme si mezinárodní zápas v ringu ze dne 25. srpna 1969, kdy Lokomotiva Děčín hostila v přátelském utkání národní družstvo Iráku. Střetnutí se konalo pouze v osmi vahách a skončilo nakonec nerozhodným výsledkem 8:8. Střetnutí sledovalo 1500 diváků a shlédli opravdu překrásné boxerské okamžiky. Mezi diváky byl

⁶⁴ BULA.

⁶⁵ ODVÁRKA.

⁶⁶ BULA.

⁶⁷ ŽIŽKA.

i velvyslanec Iráku Ismail Ail Ari a předseda Čs. Boxerského svazu Pospíšil. V ringu zápasy řídili střídavě Ing. Směja z Bratislavy a Iráčan Arif. Zápas byl též výjimečný tím, že svou závodní činnost zde ukončil boxer Bohumil Žižka, který dostal upomínkové dary. Dále se bude věnovat trenérské činnosti v boxerském klubu Baník Most.⁶⁸

V roce 1969 se mostecký boxerský klub přes tíživou situaci dokázal ve druhé lize udržet. Svoji zásluhu měl v tomto jistě i výše uvedený příchod borců z Lokomotivy Děčín.⁶⁹

Dne 18. září 1969 se v mosteckém ringu boxovalo mezinárodně. V reprezentačním domě města došlo k utkání mezi jugoslávským celkem Spartak Subotica a TJ RH Ústí nad Labem. Za ústecký tým nastoupili i dva mostečtí rohovníci jako náhrada za nepřítomné borce Němečka, Kučeru, poněvadž tyto byli právě na reprezentačním soustředění. Za tyto nastoupili borci Jindřich Bula, Jaroslav Balín. Ve svých váhových kategoriích vyhráli a přispěli k zasloužilé remíze mezi celky a to 10 : 10. Pro mostecké rohovníky to byla opět velká zkušenost si vyzkoušet “ mezinárodní ring“.⁷⁰

Největší mosteckou osobností dané doby se stal bezpochyby Bohumil Žižka. Začínal pod trenérem Josefem Němcem při TJ Baníku Most v roce 1953 a odskočil si zaboxovat i za mostecké vojáky do Dukly Most. V Mostě boxoval až do roku 1960. Za baník nejvíce vzpomíná na léta 1958 a 1959, kdy obsadil nejdříve druhé a o rok později třetí místo na přeborníku Československa. V roce 1958 se střetl s budoucím olympijským vítězem Bohumilem Němečkem. Ještě dnes vzpomíná na jeho dlouhé paže. V té době Němečka nikdo nenazval jinak, než „chobotnice“. V roce 1960 musel přestoupit do nejvyšší rohovnické ligy u nás do Lokomotivy Děčín, aby mohl reprezentovat svou zem. Pracoval jako horník a bydlel v Mostě. Každý den po práci trénoval s mosteckým Baníkem a každý pátek jezdil vlakem na tréninky do Děčína. Každých čtrnáct dní se boxovaly zápasy. Byla to těžká doba, ale vzpomíná na ni rád. V cestách ho doprovázel jeho kamarád z Dukly Most Jindřich Bula, který do celku Lokomotivy Děčín také přestoupil. Mimochodem Jindřich Bula byl první, kdo boxoval s Bohumilem Němečkem, když se vrátil z olympiády v Římě s olympijskou medailí. Devět let byl v reprezentaci a odboxoval za svou sedmnáctiletou kariéru neuvěřitelných 350 utkání,

⁶⁸ MARŠÁL, Miroslav. *Mezinárodně v ringu*. St. 8.

⁶⁹ ŽIŽKA.

⁷⁰ Kronika II. St. 215.

z nichž bylo 35 mezinárodních. S boxem procestoval patnáct států. Nejvíce mu, ale v hlavě utkvělo utkání z roku 1964, kdy v Opavě v semifinále na mistrovství ČSSR podlehl těsně na body Bohumilu Němečkovi. Na obrázku č. 9 jsou oba boxeři zachyceni těsně po vyhlášení výsledku zápasu a dopřává se jim gratulace ze strany pořadatele. Sice v zápase prohrál, ale bral to jako životní úspěch. Později se k mosteckému boxu opět vrátil, ale již jako trenér.⁷¹

Boje o tituly mistrů ČSSR v Opavě zachytilo ve svém příspěvku v dobovém tisku Rudé právo ze dne 27. dubna 1964. Dle příspěvku se mistrovství účastnilo 58 rohovníků, prošlých sítím oblastní kvalifikace. Z devíti severočeských účastníků udělali největší radost Němeček z RH Ústí nad Labem a Kučera z Lokomotivy Děčín, kteří ve svých váhových kategoriích přivezli tituly. Kučera v lehké welterové váze vyhrál ve finále na body nad Brázdilem z Dukly Kroměříž a Němeček ve welterové váze vyhrál na body nad Kováčem z RH Pardubice. Článek také zachycuje semifinálový zápas mezi Němečkem a Žižkou z Lokomotivy Děčín. Cituji autora „Němeček ve welterové váze až po těžkém boji zvítězil nad Žižkou. Dle diváků se jednalo o malé finále celého turnaje.“⁷²

Obrázek č. 10 *Vyhlašování výsledků zápasu*

Zleva Němeček a Žižka si podávají ruce s pořadatelem

⁷¹ ŽIŽKA.

⁷² HŘEBÍČEK, Michal. *Tuhé boje v Opavském ringu*. St. 9.

6 SPORT V OBDOBÍ LET 1970 – 1989

Počátky období jsou charakteristické úsilím o normalizaci. Vláda v tuto dobu chápala pouze vrcholový sport a reprezentaci jako možnost soupeřit s vyspělejšími státy světa. V roce 1972 začal vznikat systém středisek vrcholového sportu. Toto období je též charakteristické tím, že ve střediscích docházelo u sportovců k užívání zakázaných preparátů. Důležité je též zmínit změnu ve financování tělovýchovných zařízení ze zdrojů ČSTV na celospolečenské zdroje. Docházelo k velkému rozmachu výstavby sportovních hal, bazénů či umělých ledových ploch. Toto období je též do značné míry charakteristické kladením důrazu na masovém rozvoji tělesné kultury, ke kterému měly přispět samozřejmě spartakiády, které byly v tomto období tři. Přes některé pozitivní ohlasy však masový rozvoj tělesné výchovy neodpovídal potřebám společnosti. Hlavním kritériem byla kvantita, která převládala nad kvalitou. V tomto období také docházelo k častým odchodům talentovaných a úspěšných sportovců do zahraničí. K tomuto je vedly lepší tréninkové podmínky a možnost volně cestovat. Naše republika stále zaostávala, co se týče materiálních podmínek pro tělesnou kulturu nad západní Evropou. Docházelo k nucenému provádění tělesných cvičení vedoucích k splnění politických, ideologických cílů, což zcela podkopávalo hlavní myšlenku dobrovolnosti tělesných cvičení. Přes všechny tyto problémy se dá říci, že je paradoxně toto období charakteristické tím, že bylo dobře postaráno o vrcholové sportovce. V některých případech se podmínky vyrovnávaly ostatním vyspělejšími státním. Důležitou roli měli také straničtí a státní funkcionáři a jejich sympatie k tělesné výchově a sportu.⁷³

6.1 Podmínky pro provozování boxu v Mostě

Tuto kapitolu bych začal shrnutím kongresu Evropské amatérské boxerské asociace (EABA), která se konala v Moskvě dne 3. června 1970. Zdravotní komise celosvětové a také evropské boxerské asociace sdružuje lékaře pracující v různých oborech zdravotnictví, kteří mají zájem o boxing a kteří pomáhají v řešení komplikovaných

⁷³ Kapitoly z dějin TK. St. 151 – 154.

zdravotních problémů v tomto sportu. Na kongresu byli lékaři z Polska, NDR, ČSSR, Rumunska, Irska, Jugoslávie a z Moskvy v čele s doktorem Kukalevskim. Za naši zem byl na kongresu přítomen doc. Dr. L. Schmidt. Jednání řídil dr. L. L. Blonstein z Londýna. Přednášky se tentokrát netýkaly úrazů při zápasech a jejich následků, ale pojednávaly o preventivních vyšetřeních boxerů. Všichni zúčastnění se shodli, že box je sportem přísně výběrovým. Je důležité, aby mladí chlapci procházeli výběrem a až poté se účastnili soutěží. Je důležité mít upravená pravidla pro mládež. Jako nejdůležitější je přísné dodržování rozdělení mladých boxerů dle věku a váhových kategorií. Samozřejmostí jsou lékařské prohlídky. Toto vše jsou podmínky pro eliminování případných zdravotních komplikací při boxu. Konference též hovořila o rozdílech v prohlídkách u amatérů a profesionálů. Dle dr. Kukalevského a jeho studie z tohoto vychází lépe boxeři amatéři. Dle jeho názoru jde o komplexnější sportovce, kteří mají lepší kondici a nespolehají tolik na agresivitu a tvrdost jako profesionálové.⁷⁴

Výroční schůze oddílu rohovníků TJ Baník Most pořádaná 11. července 1970 postavila do čela nový správní výbor a vytkla si za cíl vrátit kvalitní box do Mostu. Na schůzi se také řešil problém výběru boxerů a jejich preventivní prohlídky. Není možné žádné další opomenutí zdravotního stavu boxera. Do čela oddílu byl zvolen opět Pavel Kněžek, místopředsedou mjr. Milan Svoboda, politicko – výchovným pracovníkem byl kpt. Jaroslav Švec. Dalšími členy výboru byli soudruzi Petr Klár, Pavel Urban, MUDr. Pavel Junek, Bohumil Žižka, Vilém Gröger, Václav Špecián, Miroslav Sládek a Jiří Ceral. Z výroční členské schůze byl odeslán zápis ÚV ČTO v Praze ve kterém se praví, že oddíl rohování Baník Most uznává v plném rozsahu zásady vytyčené předsednictvem ÚV ČSTV ze dne 25. 8. 1970. Jako jediný hornický boxerský oddíl v republice si uvědomuje svůj úkol a povinnost poskytovat hornické veřejnosti a všem ctitelům tělovýchovy dobrý sport. Současně došlo k podpoře konsolidačního procesu a zapojení společnosti do sportovního dění. Výroční schůze našla kladný ohlas i u samotného Boxerského svazu. Oddíl Baníku Most bude spolupracovat s výborem TJ Baníku Most a intenzivně pracovat v politicko – výchovném směru a v duchu konsolidačního procesu. Současně došlo ke slibu podpory mládežnického sportu se snahou vychovat z rohovníků slušné občany Československa. Oddíl boxu vzal na sebe odesláním rezoluce velký závazek, což dokazuje, že na tomto úseku sportovní činnosti bylo upuštěno

⁷⁴ OLŠÁK, Pavel. *Lékařská konference*. St. 7.

od samoučelnosti a boxerský sport na Mostecku bude prováděn jako součást sportovního vyžití nejen pro mladé jedince.⁷⁵

Oddíl boxu Baník Most je příslušníkem druhé boxerské ligy. Poněvadž se však v průběhu sezony 1970/1971 projevily některé nezdravé zjevy, bylo třeba učinit rázné opatření, aby práce oddílu byla efektivnější. Výbor TJ Baníku Most měl enormní zájem na tom, aby se v Mostě dostalo pro boxování lepších podmínek. Z tohoto důvodu se touto problematikou zabýval na několika schůzích hlavního výboru jednoty. Prvním předpokladem k nápravě bylo vytvoření nového výboru tohoto oddílu, a to výboru takového, který by skýtal záruku dobré a odpovědně vykonané práce. Do čela si boxeři postavili předsedu Miroslava Svobodu, místopředsedu MUDr. Milana Junka, organizačního pracovníka Mikuláše Klármana a hospodáře Karla Urbana. Trenérem oddílu zůstává Bohumil Žižka. Pro nový výbor bylo nutné vypracovat finanční plán na zbytek roku 1971. Oddíl soustavně vybízela k návštěvě mladých lidí na trénincích boxu. Bylo nutné posílit základnu dorostenců, kteří kvůli nedostatku stoupců nemohli nastoupit do žádné soutěže. V roce 1973 byl zvolen ještě mezi členy oddílu pan Jiří Šimůnek, který byl předsedou bytového družstva při městském výboru. Pokladníkem byl zvolen pan Jan Frühlauf a vedoucím týmu se stal Jaroslav Chroust. Další změny nenastaly.⁷⁶

Na chvíli se zastavme u organizační struktury oddílu a shrňme si pravomoci jednotlivých činovníků. Jak jsem již uvedl, klub měl své členy. To byli rohovníci a další osoby již uvedené, které řádně platili členské příspěvky a příspěvky na legitimace. Členem přestal být člověk, pokud neplatil příspěvky či se dopustil některého přestupku proti řádu. Tito měli právo účastnit se jednotlivých porad, schůzí a měli právo podávat návrhy a hlasovat o dalších činovnících klubu. Měli právo se účastnit akcí a závodů oddílu. Důležité byly členské schůze, které svolával správni výbor a tento mohl schůzi svolat kdykoliv. Zpravidla se konala alespoň jednou do měsíce. Větší pak jednou za rok. Projednávali se zde především věci ohledně vystupování oddílu. Na schůzi se též řešili otázky kolem stanovování členských příspěvků a projednávaly se podané návrhy od členů oddílu. Dalším organizačním článkem byl správni výbor, který byl tvořen předsedou, místopředsedou, pokladníkem a hospodářem. Další neuvedení činovníci byli členy oddílu. Předseda zatupuje oddíl v jednáních s dalšími institucemi a svolává

⁷⁵ Kronika města Mostu 1970. St. 197.

⁷⁶ ŽIŽKA.

členské a správní schůze a tato jednání řídí. Místopředseda zastupuje předsedu při jeho nepřítomnosti. Pokladník přijímá příspěvky a účtuje příjmy a výdaje klubu. Vede stav účetnictví a ručí za finance jemu svěřené. Vyplácí výdaje klubu schválené předsedou. Hospodář má nestarosti veškerý movitý majetek. Vede inventář a je povinen se starat o oddílové prostory. Tolik pár řádek k organizačním článkům oddílu rohovníků.⁷⁷

Bohumil Žižka a Vilém Gröger si oba udělali trenérský kurz a začalo se s trénováním. Podmínky pro sportovce byly v tomto období o poznání lepší, než v předešlých letech. Mostecký Baník navázal úzké kontakty s prvoligovým celkem Kovošrotu Děčín. V Mostě vznikla členská základna již tak dlouhou dobu předjímaná boxery Bulou a Žižkou, kteří v předešlých letech mezi těmito celky permanentně přestupovali. Úzké kontakty mezi celky přispívaly k propagaci mosteckého boxu u veřejnosti a samozřejmě i u tělovýchovných činitelů. Podmínky ve Sportovním domě, kde se převážně začalo trénovat, se zlepšily. Našel se prostor pro výstavbu ringu, který byl v domě umístěn nastálo. Toto bylo pro rohovníky velkou úsporou času a energie. Neustálé skládání a stavění “dvanácti provazů“, jak se ringu také říká, bylo náročné. Pro boxera je důležité, aby trávil dostatek času mezi “provazy“, poněvadž si musí zvyknout na vymezený prostor a souvisí to samozřejmě i s taktikou vedení boje. Pokud se postaví ring provizorně mezi sloupy či stěnami, tak je to velmi nebezpečné a neodpovídá to reálným podmínkám. Například není možné nacvičovat souboje v rozích a to právě z bezpečnostních důvodů. Z tohoto důvodu to bylo opravdu velké plus pro rohovnický oddíl.⁷⁸

V tomto období se více než jindy řešila otázka boxování u mládeže. Před několika lety by nábor dětí na box vzbudil hromadný nesouhlas. Faktem však je, že například v NDR se dostal box pro nejnižší věkové stupně i do programu spartakiády. Dle německé strany se jednalo o souboje připravených mládežníků a ne o nezkušené děti. Nebezpečnost tohoto sportu je však našim lidem známa a v této době ještě pořád nezapomněli na tragická úmrtí v ringu borců z RH Ústí nad Labem a Uhelných skladů Praha. V Mostě se oddíl rohování zavázal rozšířit členskou základnu dorostenců, ale možná, že i z výše uvedených důvodů to nebylo zrovna jednoduché. Již pět let se v Mostě neboxovala dorostenecká liga. Naposledy tomu tak bylo v roce 1965. Ačkoliv se členové oddílu snažili, jak chtěli, tak se jim nepodařilo sehnat dostatek borců, aby byli schopni

⁷⁷ ŽIŽKA.

⁷⁸ ŽIŽKA.

BALÍN, Jaroslav. *Osobní sdělení*. (dále citováno jako BALÍN).

nastoupit do druhé dorostenecké ligy. I přes kvalitní mostecké dorostenecké boxery se dorostenecká liga v Mostě začala boxovat až koncem sedmdesátých let. Borci měli možnost trénovat se staršími kamarády, kteří jim předávali mnohé zkušenosti.⁷⁹

Obrázek č. 11 *Sportovní dům Most*

Konzultace se sekundantem

Na obrázku č. 11 je vidět Bohumil Žižka, zády k fotografovi, jak pomáhá s poslední úpravou rukavic svému svěřenci před přátelským utkáním s borci z boxerského klubu Loko Ervěnice. Utkání proběhlo na jaře roku 1970. Jedná se o jednu z mála fotografií zachycující postavený ring ve Sportovním domě v Mostě.⁸⁰

V mosteckém boxu se v tomto období stala tragická událost. Mnohaletý dorostenecký boxer Baníku Most Karel Vodrážka tragicky zemřel 11. 6. 1970 ve výkonu vojenské služby v Dukle Bratislava., kdy byl sražen projíždějícím automobilem. Na jeho počest bude uspořádán v Mostě memoriálový turnaj boxerů s mezinárodní účastí.⁸¹

Po dobu několika let se podmínky takřka neměnily. Stále se trénovalo ve Sportovním domě a podmínky byly celkově vyhovující.

Likvidací starého města v roce 1975 zanikla i sportoviště jako Sportovní dům a sokolovna ve Fügnerově ulici. Za tyto sportoviště byla vystavěna nová sportovní hala, která byla kompletně uvedena do provozu v roce 1977. Hodnota haly byla 49,500.000,- Kč. Provoz na hale, tělocvičně, herně, posilovně, ubytovně, sauně, maskérně a kancelářích zajišťovalo 31 zaměstnanců. Sportovní hala sloužila a slouží sportů jako

⁷⁹ ŽIŽKA.

⁸⁰ ŽIŽKA.

⁸¹ VENCLOVSKÁ, Petra. *Mostecký box*. St. 10.

badminton, basketbal, box, fotbal, florbal, futsal, gymnastika, házená národní i mezinárodní, karate, volejbal, stolní tenis, střelba, šachy, šerm, šipky, tenis. Dále se zde konaly a konají různé konference, zasedání, koncerty, kulturní, soutěžní a prodejní akce. Majitelem a provozovatelem haly byla TJ Baník Most, která dostávala na provoz dotace od ČSTV. Na jaře roku 1975 se začal mostecký boxerský oddíl stěhovat do nového prostředí haly. Po dobu dvou let byly podmínky provizorní a pro box ne úplně ideální. Budoucí vize však předjímal, že se podmínky v hale zlepší. Na boxování zbyl pouze prostor pro odkládání zíněnek po gymnastech. Jednalo se o prostory 15x 4 metry, které byly naprosto nevyhovující. Z tohoto důvodu bylo nutné tuto situaci rychle řešit. Sliby městských úředníků zůstaly nenaplněny. Je sice pravdou, že nemohli vyjít vstříc všem sportovcům, ale v těchto podmínkách, které boxerům vytvořili, se prostě trénovat nedalo. I když všichni slibovali, že se podmínky zlepší, tak členové oddílu v čele s trenérem Bohumilem Žižkou a Jiřím Šimůnkem neponechali nic náhodě a začali s vyjednáváním na městském výboru. Největší problém byl s košíkáři, poněvadž se jejich časy tréninků kryly s boxerskými a míče létaly až do prostor boxerů a omezovaly jejich tréninky. Z počátku Jiří Šimůnek dohodl změny časů tréninků košíkářů a vyměnily se tréninky s oddílem šermu, který běh tréninku boxu nenarušoval. Bylo to však opět provizorium, které mělo pouze vyřešit prozatímní situaci. Rohovníci neustále upozorňovali na to, že košíková se může hrát na jakékoliv základní či střední škole, ale že na box je potřeba samostatný prostor, kde budou napevno připraveny aparáty a bude zde prostor pro ring. Po měsíci dohadování se konečně blýsklo na lepší časy a boxerští členové oddílu vyjednali prostory v atriu haly a získal se pro boxery vhodné podmínky. Sice zde nebyl prostor na postavení ringu nastálo a uprostřed byly dva nosné sloupy, ale i tak to byl prostor pouze pro rohovníky a o dostatečných rozměrech. V daných podmínkách se již dalo trénovat a připravovat se na zápasy, které se boxovaly v hale, kde se vždy postavil ring. Tato situace vydržela pro mostecký box až do roku 2010, kdy začala rekonstrukce haly. Boxeři si prostory vybavili vlastními silami. Bylo nutné obložit zdi kolem ringu, aby nedošlo k úrazům při nácviku a spárování. Současně se z bezpečnostních důvodů obložily nosné sloupy, které vedly středem boxovny.⁸²

Co se týkalo financí, tak převážná část peněz oddílu šla z městského výboru. Za zlepšení podmínek bylo nutné poděkovat i kamarádovi Bohumila Žižky panu Otu Hauswirthovi, který byl krajským předsedou tělovýchovy a který tyto změny

⁸² Kronika města Mostu 1975. St. 274 - 277.

v podmínkách pro boxery na výboru uspěl. Finance byly poskytovány hlavně na provozní záležitosti ve sportovní hale. Když se v zápasech dařilo, přišly nějaké peníze i od boxerského svazu. Na vybavení se však museli shánět peníze buď od města či od Dolů Ležáky či z členských příspěvků.⁸³

V roce 1976 došlo ke změnám mezi hlavními činovníky klubu. Předsedou klubu se stal pan Jiří Vodrážka, který pracoval v továrně Hněvín jako hlavní mistr. Vedoucím klubu se stal pan Milan Hanka.⁸⁴

Rok 1978 byl důležitý pro mostecký box z důvodu, že se v Mostě konečně poskládala početná parta kvalitních dorostenců a tito pod taktovkou trenéra Jaroslava Horáka nastoupili do první rohovnické dorostenecké soutěže u nás. Mostecký dorostenecký klub měl najednou dostatek rohovníků a tak zde vznikla členská základna extra ligového celku RH Ústí nad Labem, kde měli dorostenců nedostatek. Poněvadž měli dorostenci dostatek financí od ústeckého klubu, tak se mládí v boxu dařilo. V roce 1978 se stal předsedou oddílu pan Jiří Šimůnek. Členy oddílu se stali bratři Václav a Miroslav Sládkové a Jaroslav Balín.⁸⁵

Pro město Most byl rok 1981 obzvláště výjimečný z toho důvodu, že se zde konalo Mistrovství ČSSR, přebory mužů – jednotlivců a to ve dnech 10. – 13. 12. V příloze č. 3 je vidět přední strana z brožury k tomuto mistrovství. Dále je zde zachyceno čestné představenstvo turnaje a hlavní činovníci. Pro Most toto obnášelo spousty organizačních příprav. Mravenčí práce spočívala na organizačním výboru, který pod vedením předsedy oddílu boxu J. Šimůnka, členů M. Laburdy, J. Hanky, J. Horáka, Cerala a dalších. Bylo nutné vynaložit veškeré úsilí k tomu, aby se účastníci mistrovství cítili v hnědouhelne metropoli na severu Čech skutečně jako doma. Mistrovství se konalo za přítomnosti stranické a státní delegace v čele s vedoucím tajemníkem Krajského výboru KSČ Jaroslavem Hájkem, vedoucím tajemníkem Okresního výboru KSČ v Mostě Josefem Puchmeltem a zástupců ÚV ČSTV, KV ČSTV a dalších hostů. Všichni zúčastnění pochválili organizační schopnosti celého výboru. Nedošlo k žádné kritice tohoto mistrovství. Vše proběhlo bez jakýchkoliv problémů. Uznání organizátorům šampionátu se dostalo i od předsedy OV ČSTV Jaromíra Palána při setkání nejlepších sportovců okresu Most na národním výboru. Vyznamenání medailí budovatel města

⁸³ ŽIŽKA.

⁸⁴ ŽIŽKA.

⁸⁵ HORÁK, Jaroslav. *Osobní sdělení*. (dále citováno jako HORÁK).

Mostu 2. stupně byli oceněni trenéři mužstva bratři Sládkové a úspěšní mostečtí rohovníci Gomboš, Jirásek a Polášek.⁸⁶

Pro mostecký box byl důležitý také rok 1982. Z pozoruhodných důvodů byl z trenérské židle sesazen Bohumil Žižka a byl nahrazen bratrskou dvojicí Sládků. Stalo se tak těsně před postupem Mostu do I. Národní ligy. Na letním soustředění se však trenérská změna neosvědčila. Borci nové trenéry neposlušovali a neměli z nich respekt. Správní výbor tak znovu poprosil Bohumila Žižku, aby začal opět s trénováním. Do I. Národní ligy tak v sezoně 1983/1984 nastupoval zpočátku mostecký tým pod taktovkou trenéra Žižky. Pomocným trenérem se stal Jaroslav Balín. Po podzimní části převzali za Žižku trénování bratři Sládkové a Jaroslav Balín pracoval jako jejich asistent.⁸⁷

Počátkem osmdesátých let se neustále pilně pracovalo s mládeží. Jaroslav Horák se stal v roce 1982 trenérem čs. dorostenecké reprezentace, což jasně vypovídalo o jeho kvalitách. Mostecký box zažíval nejsilnější léta v historii rohování. Dorostenci i senioři dosahovali výtečných výsledků a členská základna se rozrůstala. Pořádali se náborové akce na základních i středních školách či učilištích. Zájem o boxování se zvyšoval.⁸⁸

Koncem roku 1982 došlo k organizačním změnám a ve výboru v danou dobu pracoval jako předseda Jiří Šimůnek, jako místopředseda Jiří Ceral, tajemnice Milena Laburdová, hospodář Karel Urban, politicko – výchovný pracovník Jan Dvořák. Členy oddílu se staly Václav Hanka, František Polášek a Slavomír Nesvorný. Výborové schůze se v tomto období konaly každé pondělí. Na schůzích byly řešeny záležitosti vyplývající z činnosti oddílu a úkoly ukládané hlavním výborem TJ Baníka Most a vyššími svazovými orgány. Současně se svolávají členské a hráčské schůze, které se svolávají na popud buď jednoho z členů či vedoucího družstev dorostenců či seniorů.⁸⁹

V dalších letech se podmínky takřka neměnily.

Na počátku roku 1985 se řešila politicko – výchovná činnost oddílu boxu, který soutěžil o titul “Vzorný oddíl“. Mládežnická družstva mladšího a staršího dorostu jsou zapojena do soutěže “Vzorný kolektiv mládeže“. Zajímavý je zápis ze schůze oddílu ze dne 21. února 1985, kdy se zde píše cituji „Závazek politicko - výchovné činnosti na rok 1984 splnil oddíl ve všech ukazatelích. Bylo potvrzeno 817 brigádnických hodin.

⁸⁶ Kronika města Mostu 1981, St. 225.

⁸⁷ ŽIŽKA.

⁸⁸ ŽIŽKA.

⁸⁹ HORÁK.

Členové oddílu usušili a odevzdali spousty sena. Oddílové a členské příspěvky byly zaplacený a odvedeny v plné výši a v souladu se stavem a složením členské základny. V současné době byla uskutečněna inventarizace svěřeného majetku. Na tomto úseku nebylo zjištěno podstatných závad. Je však nutné konstatovat, že nadále přetrvávají problémy s vybavením členů jednotlivých družstev jednotnými dresy a potřebnými pomůckami“⁹⁰

Ze zápisu vyplývá, že mostecký boxerský oddíl je oddílem vzorným a dělá čest celé tělovýchovné jednotě. Současně se potvrzuje, že krom malých nedostatků v materiálních podmínkách klub funguje bez větších komplikací.

Na konci sezony 1985 však přestaly mostecký rohovnický oddíl dotovat místní povrchové doly Ležáky a mužstvo muselo z boxerské soutěže odstoupit. Pro Most, který boxem žil to bylo veliké zklamání. Na zápasy chodilo do sportovní haly na 2500 diváků. Atmosféra byla vždy vynikající a borci dosahovali kvalitních výkonů. Město však nebylo schopno samo výdaje plynoucí z I. Národní ligy hradit, a poněvadž se nepodařilo sehnat vhodnou spřízněnou duši, tak se stalo to nejhorší a box mužů v Mostě opět zůstal na několik dalších let bez soutěže.⁹¹

Po roce 1985 se stal předsedou klubu por. Milan Salák. Místopředsedu a většinu dalších funkcí zastával trenér dorosteneckého týmu Jaroslav Horák. Trenérem mužů se stal Jaroslav Balín. Bratři Sládkové se podíleli na trénincích mužů i dorostenců.⁹²

6.2 Soutěže, výsledky a osobnosti mosteckých boxerských týmů

V roce 1970 se v naší republice boxovaly tři národní soutěže seniorů. Jednalo se o výběrovou ligu, kde byly celky Spartak Dubnica, RH Ústí nad Labem, Slezan Opava, Škoda České Budějovice, Dukla Olomouc a BC Ostrava. Jako další byla první liga, ve které boxovaly celky Kovošrot Děčín, Uhelné sklady Praha, OP Prostějov, RH Karlovy Vary, Komárno, Lokomotiva Košice a Dukla Bratislava. Další byla druhá liga, ve které

⁹⁰ Kronika města Mostu 1985. St. 157 - 159.

⁹¹ BALÍN.

⁹² HORÁK.

nastupovaly týmy TJ Baník Most, RH Pardubice, KB Chomutov, Lokomotiva Rakovník, Dukla Místřín a Dukla Olomouc B.⁹³

Tým dorostenců, ač kvalitně zastoupení neobsadil natolik váhových kategorií, aby mohl nastoupit do soutěže. Někteří dorostenci nastupovali za oddíl seniorů s překvapivě dobrými výsledky. Současně zaskakovali do zápasů za Děčín a později za Ústí nad Labem.⁹⁴

Baník nastoupil do nového ročníku druhé ligy s několika nadějnými borci v sestavě. Na konci sezony se Baník držel na třetím místě za celky Pardubic a Chomutova. Připomeňme si druhé kolo boxerské druhé ligy, které se konalo 24. září 1970 v Pardubicích, v hale Rudé hvězdy, která asi před 200 diváky hostila tým baníku Most. Obě družstva nebyla na utkání právě nejlépe připravena, o čemž svědčí to, že domácí neobsadily jednu a hosté dvě váhy. Diváci tak viděli jen sedm střetnutí, z nichž bylo pět rozhodčím předčasně ukončeno. Baník Most prohrál na body 8:10, když na vítězství ve svých vahách dosáhli mostečtí borci Josef Baťa ve váze do 54 kg, Jaroslav Balín do 63,5 kg a Milan Kašík ve váze do 75 kg. Ve váze nad 81 kg byli mostecký Milan Durda i Karel Beránek diskvalifikováni.⁹⁵

Ve dnech 20. – 22. října 1970 se konal Memoriál Karla Vodrážky, který byl boxerem Dukly Most a tragicky zahynul na vojně v Bratislavě. Na jeho počest činovníci rohovnického oddílu Baník Most uspořádal velmi kvalitně obsazený memoriál. V reprezentačním domě se představily týmy Dukly Olomouc, výběr naší reprezentace, výběr Polska, NDR, SSSR. Memoriál se nesl v duchu fair play a boxovalo se spíše exhibičně než pro nějaký extra výkon. Z boxerů Baníku Most se memoriálu zúčastnil pouze Jiří Kučera, který však svůj zápas prohrál s Rusem Militenkem.⁹⁶

Dne 8. 11. 1970 se v Děčínské Lokomotivě konal Oblastní přebor dorostenců, vítěz postupoval do dalšího kola bojů o přeborníka republiky. Na tomto přeboru se představili i registrovaní borci z oddílu Baník Most Josef Bataš a Jiří Kučera. Kučera skončil v semifinále, avšak Baťaš se probojoval až na Mistrovství ČSSR, které se konalo 24. 3. 1971 v Ostravě a zde získal stříbrnou medaili.⁹⁷

⁹³ OLŠÁK, Pavel. *Box. St. 7.* (dále citováno jako OLŠÁK).

⁹⁴ OLŠÁK.

⁹⁵ PALA, Zdeněk. *Jen málo boxu. St. 9.* (dále citováno jako PALA).

⁹⁶ PALA. St. 7

⁹⁷ HORÁK.

Rok 1971 byl úspěšným rokem pro borce Josefa Bataše a Jiřího Kučeru. Oba startovali na oblastním mistrovství v boxu a oba získali ve svých váhových kategoriích zlaté medaile a tituly mistrů Severočeské oblasti pro daný rok. Byl to velký úspěch pro mostecké boxery. Bataš porazil v pérové váze ve finále Zavadila z RH Karlovy vary a Kučera zdolal v těžké váze Keberta z RH Ústí nad Labem.⁹⁸

Zajímavý pro mostecký box byl krajský přebor dorostenců, který se konal ve dnech 13. a 14. listopadu 1971 v mosteckém Sportovním domě. Most jako pořadatelské město zvolil Krajský svaz boxerů amatérů. Také český svaz boxerů amatérů věnoval této akci velkou pozornost. Přebor proběhl za přítomnosti předsedy komise rozhodčích E. Seznamy a předsedy a člena výkonného výboru AIBA Edy Pospíšila. Účast borců však byla malá. Slovan Liberec vyslal 12 borců, RH Karlovy Vary 11, RH Ústí nad Labem a Lokomotiva Děčín 6 a Chomutov 6 borců. Baník Most na turnaj připravoval nadějněho dorostence Milana Vitáska, ale ten se těsně před turnajem zranil. Nejlépe si v přeboru vedli borci z Lokomotivy Děčín, kteří získali 8 titulů přeborníka kraje. Krajský i český svaz boxerů amatérů ohodnotil mostecký turnaj po organizační stránce jako velmi povedený.⁹⁹

V sezoně 1971 - 1973 se v tabulce mostecký tým potácel na předposledním místě v tabulce.¹⁰⁰

4. a 5. prosince 1973 se boxeři druholigového celku Baníka Most zúčastnili rohovníckého turnaje na počest Sv. Barburka (Den horníků) v Polsku, pořadatelského klubu GBK Victorie Walbrzych. Turnaje se dále účastnily kluby KS Pioneer Strelce Opolskie a GBK Rokita Brzeg Dolny. Baník Most bohužel pro velkou nemocnost odjel na turnaj jen se šesti borci, kteří udělali pro dobrou reprezentaci vše, co mohli. Na tvrdé polské borce však nestačili ani po stránce fyzické ani svou bojovností. Zdá se, že polský box prochází obdobím pouhé tvrdosti na úkor techniky. Sport zde byl sportem číslo 1 a byly zde pro něj vytvořeny maximální podmínky. Pro příklad uveďme, že borci prvoligového GBK Walbrzych trénují dvoufázově šestkrát týdně, druholigový boxeři pracují pouze čtyři hodiny denně a zbytek času trénují. Kluby mají v každé váze dostatek borců a trenéři si tak mohou vybírat. Pro boxery je start za svůj oddíl velkou poctou. Také divácké kulisy jsou na zápasech hojné. Poláci boxu prostě rozumí více než

⁹⁸ ŽIŽKA.

⁹⁹ HINCÁK, Pavel. Boxing. St. 9.

¹⁰⁰ ŽIŽKA.

v naší zemi. Nejblíže k vítězství ve své váze měl Josef Bařa, který svým způsobem boje a vystupováním v ringu i mimo něj získal velké sympatie hostitelů. Bařas nakonec svůj zápas se Soumou z Rokity prohrál na body, ale to i k překvapení polských diváků, kteří byli sympatizanty Bařase. Polští rozhodčí si však stáli za svým rozhodnutím. Umístění borců odpovídalo jejich aktuální kondici. Na čtvrtých místech se umístili Mních (váha do 60 kg), Grundman (63,5), Strejcovský (75) a Tesáry (81), J. Kučera ve své těžké váze obsadil druhé místo, když ve finále prohrál. Družstvo Baníka skončilo nakonec na čtvrtém místě. Zájezd mosteckého Baníka měl hodnotu nejen sportovní. Hosté navázali s domácími boxery i činovníky řadu přátelství, předběžně se dohodli o jejich účasti na Memoriálu K. Vodrážky v Mostě v r. 1974, dohodli i další zájezd do Polska. Zkušenosti si vyměnili i trenéři, funkcionáři i rozhodčí.¹⁰¹

Ze zápisu je jasné, že podmínky pro boxování jsou v Polsku na vyšší úrovni než u nás. V Polsku je box prostě populární a místní vysocí funkcionáři dělají vše pro to, aby tento sport podporovali. Opět se ukazuje, že hlavní vliv mají podniky, ve kterých rohovníci pracují a které tento sport podporují. Borcům dávají v práci úlevy a současně tento sport finančně zabezpečují. Spoléhat se na peníze získané od města či okresu se prostě nedá. Záleží jen na šikovnosti členů klubu, aby dokázali peníze v podnicích získat. Opět se potvrzuje, jak je důležité mít v závodě či městské radě svého sympatizanta na vyšší pozici.

V sezoně 1974/1975 se druholigové soutěže účastnili týmy Pardubic, Místřína, Chomutova a Ervěnic. Baník Most skončil na třetím místě.¹⁰²

21. – 23. prosince 1974 se konal opět Mezinárodní turnaj Memoriál Karla Vodrážky. Turnaj se pořádal po “Velké ceně“ ústecké Rudé hvězdy. Jednalo se o druhý ročník, který byl uspořádán na ploše zimního stadionu u gymnasia v Mostě. Na turnaj dorazily celky z Dukly Olomouc, ústecké Rudé hvězdy a výběry z Polska, NDR a SSSR. Za oddíl Baníku Most nastoupil v těžké váze Jiří Kučera, který také tuto kategorii vyhrál, když ve finále vyhrál na body s borcem ze Sovětského svazu Anatolijem Lagetkem.¹⁰³

¹⁰¹ POSPÍŠIL, Jan. *Box*. St. 7. (dále citováno jako POSPÍŠIL).

¹⁰² ŽIŽKA.

¹⁰³ POSPÍŠIL. St. 8.

Další tři sezony se v Mostě boxovala stále druhá liga a obsazení bylo takřka totožné. Mezi stabilní opory týmu patřili boxeři Rudolf Gomboš, Milan Šujanský a Artur Laburda.¹⁰⁴

Do sezóny 1978/1979 též nastoupil dorostenecký oddíl staršího dorostu do národní první ligy. Společně s týmy z Ervěnic, Chomutova, Teplic, Pardubic, Jablonce a Liberce. Mostecký rohovnický oddíl měl talentované borce a bylo pouze otázkou času, kdy přijde nějaký lepší výsledek týmu a jednotlivců. Po dvě sezony se tým pohyboval v polovině tabulky.¹⁰⁵

Důležitý byl pro mostecký box rok 1980, kdy rohovníci postoupili do 1. Národní ligy. Zde se utkávaly s celky TJ Dopravy Děčín, TJ Praga Praha, Slovan Liberec, Sokolov a Ostrava. V první sezoně si drželi mostečtí rohovníci střed tabulky.¹⁰⁶

10. – 13. 12. 1981 se v Mostě konalo Mistrovství ČSSR, přebory mužů – jednotlivci. Mostečtí borci neudělali před domácím publikem ostudu a dosáhli i na medailová umístění. V kategorii do 60 kg získal stříbrnou medaili Jirásek, když nestačil jen na olomouckého rohovníka Puhu. Zlatou medaili v kategorii do 63,5 kg získal mostecký boxer Ludvík Gomboš, když ve finále porazil Němečka z RH Ústí nad Labem. Na obrázku č. 12 lze vidět radost z vítězství Gomboše. Vpravo vedle poraženého borce je trenér svého syna olympijský vítěz Bohumil Němeček. Mostecký rohovnický oddíl byl v závěru turnaje se dvěma medailemi spokojen a vyhodnotil mistrovství jako úspěšné.¹⁰⁷

Obrázek č. 12 *Vyhlášení výsledků*

Gomboš se raduje z vítězství nad Němečkem

¹⁰⁴ ŽIŽKA.

¹⁰⁵ HORÁK.

¹⁰⁶ BALÍN.

¹⁰⁷ JIRÁSEK, Jan. *Mistrovství v boxu v Mostě*. St. 10.

Další sezonu v soutěži Most nastupoval stále v 1. Národní lize. V naší druhé nejvyšší soutěži. Proti celku Mostu nastoupili týmy z ČSPL Děčín, Baník Sokolov, Lokomotiva Česká Lípa, Praga Praha a SK Liberec. Po podzimní části byl mostecký Baník na prvním místě bez ztráty bodu a s náskokem 2 bodů před ČSPL Děčín. V jednotlivcích získali muži na Mistrovství ČSR v Úpici dvě první místa, jedno druhé a dvě třetí. Na mistrovství ČSSR v Martině byli nominováni čtyři mostečtí borci. V konečném výsledku zde Ludvík Gomboš vybojoval 3. místo. V rámci mezinárodních styků hostil tým v srpnu přední celek Maďarské ligy Vasal Szekesfehévar. Toto utkání skončilo nerozhodně 10:10, přičemž oddíl Baníku Most byl posílen o několik borců z RH Ústí nad Labem. V říjnu se mužstvo zúčastnilo mezinárodního turnaje ve Schwedtu v NDR. V silné konkurenci 11-ti zahraničních mužstev mostečtí obsadili 6. místo a to před takovými celky jako byly Vorwärts Berlin, výběr maďarské ligy, SE Cottbus a dalšími. V jednotlivcích si nejlépe vedli Pavel Šafránek, který získal 1. místo, Ludvík Gomboš, 2. místo a Rudolf Horálek 3. místo. Do reprezentace byl nominován právě Gomboš a to na turnaj do Finska a SSSR. Velké ceny Slovenska se zúčastnil Jiří Jirásek, který zde vybojoval 3. místo.¹⁰⁸

Jarní část boxerské ligy měla přinést pro mostecký box osudový souboj o naší nejvyšší soutěž. Vidina I. celostátní ligy byla lákavá. V prvním kole soutěže v lednu 1983 Baník Most bez problémů porazil celek Lokomotiva Česká Lípa v poměru 18:2. Jednalo se o domácí utkání a své váhové kategorie vyhráli borci Horálek, Pavel Šafránek, Pavel Horák, Killischko, Poláček a Šuhajský. V dalších zápasech mostečtí rohovníci porazili i celky Sokolova 16:4. Když nadále porazili i ostatní celky, tak je na závěr soutěže čekalo utkání v Děčíně. Baníkovci již měli jistý postup do kvalifikace o postup do I. ligy, ale utkání nepodceňovali, poněvadž se jednalo o kvalitního soupeře a dobrý výsledek by potvrdil vyrovnanost týmu. Mostečané nakonec vyhráli 12:8 a v závěrečné tabulce jasně vítězí nad celky Děčína a Prahy. I. liga byla na dosah. V květnu se mostečané střetli ve dvou kvalifikačních utkáních s vítězem slovenské národní ligy s Lokomotivou Košice. Baník Most před 2400 diváky ve sportovní hale předčil soupeře jasným výsledkem 18:2. Jediným, kdo svou kategorii nevyhrál, byl Gomboš a to zřejmě, protože nastupoval s horečkou a jeho zdravotní stav se na průběhu utkání odrazil. Po remíze v Košickém ringu 10:10 bylo jasné, že Baník Most je opět blíže k nejvyšší soutěži. Ještě Most čekala dvoukolová bitva s osmým celkem I. ligy.

¹⁰⁸ BALÍN.

Bylo jasné, že se střetnou s týmem Českých Budějovic nebo Martinem. Po závěrečném kole bylo jasné, že soupeř je Martin. V prvním střetnutí v červnu 1983 Most jasně vyhrál v domácím ringu 14:6. To znamenalo, že pokud by i v Martině prohráli 6:14, tak postupují. Horší výsledek hovoří ve prospěch Martina. Stejný výsledek by znamenal brouzdání ve statistikách zápasů, který z celků postoupí. V odvetném utkání však celek Baníku Most prohrál 4:16. Tento výsledek nakonec zajistil setrvání v I. lize právě celku Martina. Pro mostecké borce to bylo obrovské zklamání a nedokázali si vysvětlit, že během 14 dní jednou jasně vyhráli a podruhé byli srazeni ke dnu. Pro mostecké rohovníky to byla každopádně obrovská zkušenost. V srpnu se družstvo sejde po dovolené a začne se připravovat na další kolo I. Národní ligy.¹⁰⁹

Celek Baníku Most se v lize udržel až do sezony 1985/1986, kdy musel z finančních důvodů ligu opustit. V této době se pohyboval na středních místech v tabulce. Mostecký box měl stále po dobu působení v I. Národní lize dobré jméno. Do sezony 1986/1987 však již nenastoupil z výše uvedených důvodů a od té doby se na několik let mostecký box z očí veřejnosti ztratil. Senioři pouze trénovali a připravovali se na přebornické soutěže jednotlivců. Ani zde však žádných úspěšných výsledků po několik let nedosáhli. Většina kvalitních rohovníků z týmu odešla.¹¹⁰

Družstvo staršího dorostu počínaje sezonou 1981/1982 startovalo v dorostenecké lize – ve skupině A s týmy z Cvikova, Ervenic, Jablonce nad Nisou, Liberce, Ústí nad Labem, Děčína, Štětí a Chomutova. Tuto skupinu mostečtí dorostenci ve věku 16 – 18 let vyhráli a probjovali se do kvalifikace na Mistrovství ČSR. Zde zvítězili nad vítězem Moravské skupiny a získali titul mistra ČSR. V úvodním utkání o titul mistra ČSSR však mostečtí prohráli s mistrem SSR klubem z Martina v poměru 6:16. V soutěži jednotlivců získali starší dorostenci na krajských přeborech 6 prvních, 4 druhá a 3 první místa na mistrovství v Jablonci nad Nisou. První místo získal Pavel Šafránek a Miloš Polášek. Druhá místa obsadili Kallischko a Stec a třetí místo Jaroslav Horák, Grafič, Sixta a Jelínek. Mistrovství ČSSR v Nitře se zúčastnilo 7 mosteckých rohovníků. Mistrovský titul obhájili z roku 1981 Miloš Polášek a Pavel Šafránek. Druhé místo získal Stec a třetí Kallischko. S výběrem Severočeského kraje se 7 Mostečanů vydalo v červnu na mezinárodní turnaj do Cottbusu v NDR. Zasluhou borců Baníku Most porazil výběr týmy Sc Cottbus, Olympia Poznaň a další. Mostečtí dorostenci zde

¹⁰⁹ Kronika města Mostu 1983. St. 150 - 153.

¹¹⁰ BALÍN.

obsadili 3 první místa (J. Horák, Kallischko a Polášek) a 4 druhá místa (Pavel Šafránek, Petr Šafránek, Stec a Jelínek). Trenérem výběru byl mostecký Horák. V říjnu se opět pod vedením Horáka zúčastnilo 5 borců s výběrem SČ. kraje mezinárodního turnaje v Karl-Marx Stadtu. I zde zvítězil náš výběr, když mostečtí borci obsadili 3 první místa (Pavel Šafránek, Polášek a Jelínek) a 2 druhá místa (Jaroslav Horák a Petr Šafránek). Do reprezentace ČSSR byli zařazeni borci Pavel Šafránek a Miloš Polášek.¹¹¹

V sezoně 1982/1983 se stali mostečtí dorostenci nejúspěšnějším družstvem na mistrovství ČSSR v Nitře. Na druhém místě se umístilo družstvo Komárna a o třetí místo se dělily celky Elitex Nitra a Lokomotiva Košice. Jan Polášek a Pavel Šafránek získali mistrovské tituly ve svých váhových kategoriích. Družstvo mladšího dorostu s chlapci do 16-ti let startovalo v sezoně 1982/1983 v dorostenecké lize ve skupině A. V této soutěži se umístili na druhém místě za celkem RH Ústí nad Labem. Na krajských přeborech získali borci 3 první místa (Šípek, Pilník a Zdeněk Horák) a jedno třetí místo zásluhou Baloga.¹¹²

V dalších letech dosahovalo mužstvo staršího dorostu pod vedením Jaroslava Horáka velmi kvalitních výsledků a v sezónách 1983 – 1987 se pravidelně umísťovali na druhém místě na mistrovství ČSR. V roce 1986 získal Jaroslav Horák ml. první místo na Mistrovství ČSR dorostu konaného v Českých Budějovicích, kdy z tohoto turnaje pochází i obrázek č. 13.¹¹³

Obrázek č. 13 *Jaroslav Horák ml.*

Přeborník ČSR v boxerském střehu

¹¹¹ HORÁK.

¹¹² HORÁK.

¹¹³ HORÁK.

V roce 1989 se stal celek dorostenců přeborníkem ČSR, když ve finále v Ostravě porazil celek RH Ústí nad Labem. Toto období bylo pro mostecký dorostenecký oddíl nejúspěšnější v celé historii. Uvedení borci se neustále objevovali ve výběrech kraje a oblékali dresy reprezentace. Po dovršení 18 let se borci jako Pavel Šafránek, Bratři Šafránkové dostali do seniorského celku RH Ústí nad Labem, kde boxovali nejvyšší rohovnickou soutěž u nás.¹¹⁴

Do sezony 1988/1989 již celek dorostu do soutěže nenastoupil, poněvadž začal být problém s obsazováním borců do váhových kategorií. Spousta kvalitních dorostenců boxu zanechala a nebylo z čeho čerpat. Několik dobrých rohovníků též odešlo do základny v Ústí nad Labem a do celku Děčína, kde měli poté mnohem lepší podmínky než v Mostě.¹¹⁵

Osmdesátá léta se dají označit jako "zlatá" pro mostecký box. Jde zcela jistě o dosud nejúspěšnější období. Škoda jen, že díky financím muselo družstvo seniorů odstoupit z nejvyšší soutěže a že z kvalitní dorostenecké základny nemohli tito borci nastupovat za oddíl Mostu a přestupovali do jiných celků, aby mohli boxovat v lepších podmínkách. V roce 1989 se takřka rozpadlo mužstvo mužů a pouze se trénovalo. Pro mostecký box mělo toto předznamenávat další těžké časy.¹¹⁶

V tomto období bylo v Mostě několik významných boxerských osobností. Jednou z osobností byl Václav Sládek. Tento v rámci spolupráce mezi Baníkem Most a děčínským Kovošrotem v roce 1971 do tohoto týmu přestoupil. Jako dorostenec začínal boxovat druhou ligu Čech v mostecké Dukle, když mu bylo patnáct let a to v období 1963 až 1965. Poté odešel na základní vojenský výcvik do Dukly Kroměříž a poté do Dukly Mladá Boleslav. Po skončení vojny se opět vrátil do Mostu, kde boxoval druhou ligu za Baník Most. To bylo v roce 1969. Když v roce 1970 již pod trenérem Bohumilem Žižkou dosahoval kvalitních výkonů, tak byl povolán do sdruženého celku Kovošrotu Lokomotiva Děčín, kde boxoval první ligu. Toto se stalo v dubnu 1970. V Děčínských barvách dosahoval kvalitních výkonů. Pracoval jako vozmistr ČSD v Mostě a jen díky velkému pochopení mistra pana Vondráka mohl pilně trénovat nejen v mostecké tělocvičně ve spolupráci s B. Žižkou, ale může dojíždět i do děčínské základny k trenéru Františku Caplovi. Výkonnost Václava Sládka nadále

¹¹⁴ HORÁK.

¹¹⁵ HORÁK.

¹¹⁶ BALÍN.

stoupala, a proto nebylo divu, že se dostal na listinu, těch, se kterými se počítá pro tílko se státním znakem. V březnu 1971 se dostal do širšího kádru čs. reprezentantů.¹¹⁷

Dalším úspěšným boxerem byl Ludvík Gomboš. Jde o odchovance mosteckého klubu, když v sedmdesátých letech začal jako dorostenec trénovat pod Bohumilem Žižkou. Ten pravý boxer se z něj stal však až v letech osmdesátých, kdy jako kapitán mužstva v I. Národní lize stál na pokraji vstupu do I. celostátní soutěže. Stal se několikanásobným mistrem ČSR a vítězem mezinárodních turnajů. Dva roky byl též v reprezentaci naší země.¹¹⁸

Stejně tak jako v seniorské kategorii, tak i dorostenci měli své úspěšné rohovníky. Mezi nejúspěšnější v této době patřil Jaroslav Horák ml., který byl s týmem, když se dostal opakovaně do finále přeborníka ČSR. V roce 1986 se stal přeborníkem ČSR a v roce 1989 s týmem dorostenců získal titul přeborníka ČSR.¹¹⁹

¹¹⁷ ŽIŽKA.

¹¹⁸ ŽIŽKA.

BALÍN.

¹¹⁹ HORÁK.

7 SPORT V OBDOBÍ LET 1990 - 2010

Počátky tohoto období jsou u nás charakteristické následky listopadové revoluce z roku 1989. Současně s tímto došlo k restrukturalizaci ve financování tělovýchovy a sportu. Rostly ekonomické nároky pro sportovní odvětví a vzniklé tělovýchovné jednoty již nebyly schopny financovat své jednotlivé oddíly. Z tohoto důvodu se velká část klubů osamostatňovala a staly se samostatnými právními subjekty. V našem boxu se více než kdy jindy začínalo přecházet od amatérů k profesionálům a spousta kvalitních boxerů odchází do zahraničí, aby si zde v profesionálních týmech mohli boxem vydělávat na živobytí. Nyní se budu dále věnovat převážně informacím k neziskovému sektoru v naší tělesné kultuře, kdy tento měl velký vliv i na mostecký box. Cílovou funkcí neziskového sektoru není zisk ve finálním vyjádření, ale přímé dosažení užitku, kdy tento má zpravidla podobu veřejné služby. Neziskový sektor může být veřejný nebo soukromý. Veřejný sektor je zčásti spravován veřejnou správou a podléhá také její kontrole. Jedná se především o příspěvkové organizace. Soukromý sektor je jak z názvu vyplývá je financován převážně ze soukromých zdrojů, kdy však není vyloučen příjem financí z veřejných zdrojů. V rámci tohoto sektoru působí nestátní neziskové organizace. Současně zde funguje sektor ziskový a sektor domácností. Nestátní neziskové organizace (dále NNO) jsou ty, které jsou založeny na jiných principech než je maximalizace zisku. Pokud tato organizace produkuje zisk, je zpětně investován do činnosti organizace. Tyto organizace jsou autonomní vůči státu a existují takřka ve všech oblastech lidské činnosti. Jde zejména o sociální služby, péče o zdravotně postižené a samozřejmě v tělesné kultuře. Nejčastějšími právními formami NNO u nás jsou občanská sdružení, nadace a nadační formy, obecně prospěšné společnosti a církevní a právnícké osoby. Převahu mají občanská sdružení a to zhruba z 88 %.¹²⁰

Nyní zde uvedu několik etap ve vývoji neziskového sektoru v ČR od roku 1989. Neziskový sektor má v českých zemích bohatou tradici. Nadace a spolky měly vždy významný podíl na národní, kulturní a politické emancipaci a to v této fázi hlavně Sametová revoluce v roce 1989. Za socialismu neziskových autonomní sféra prakticky neexistovala. Rok 1989 přinesl v této oblasti zásadní změnu. Začaly vznikat nestátní

¹²⁰ HOBZA, Vladimír ; REKTOŘÍK, Jaroslav. *Základy ekonomie sportu*. St. 27. (dále citováno jako *Ekonomie*).

neziskové organizace a soukromý neziskový sektor od té doby prošel řadou změn. V uplynulých 15 letech lze vysledovat čtyři základní etapy ve vývoji soukromého neziskového sektoru. Prvním obdobím jsou léta 1990 – 1992. Naděje a idealismus doby se značně odrazily v prvních právních úpravách neziskového sektoru (zákon o sdružování, právní úprava nadací a zákon o církvích a náboženských společnostech) a v založení Nadačního investičního fondu. Vznikla Rada pro nadace jak o poradní orgán vlády pro otázky nestátních neziskových organizací. Liberální politika státu v této době vytvořila podmínky k bouřlivému rozvoji neziskového sektoru. Do země také vstupují zahraniční dárci a podporují rozvoj neziskového sektoru jako součást rozvoje nové demokracie. Druhým obdobím byly léta 1993 – 1996. Stát formoval svůj vztah k neziskovému sektoru skepticky a rezervovaně. Představy o neziskovém sektoru ovlivňovala debata dvou vůdčích politických osobností Václava Havla a Václava Klause, o podstatě tzv. občanské společnosti. Státní politika v této době zaostala za vlastním samovolným vývojem neziskového sektoru. Byla uzákoněna nová forma nestátní neziskové organizace a to Obecně prospěšná společnost. 1997 – 2001. Vztah státu k neziskovému sektoru byl stále intenzivnější a zpřesňoval se. Nový zákon o nadacích a nadačních fondech vedl ke konsolidaci nadační sféry, probíhala příprava nových zákonů a zpřesňování dotačních pravidel jednotlivých ministerstev. Byly rozdělovány první finanční prostředky z Nadačního investičního fondu. V dalším období 2002 – 2005 docházelo v tomto období ke dvěma velkým změnám. Za prvé to byla reforma veřejné správy, která znamenala vznik krajů, které záhy ovlivňovaly situaci NNO v regionu. Za druhé to byl vstup do EU, kdy tento vstup znamenal schopnost navazovat partnerství a využívat fondy unie.¹²¹

7.1 Podmínky pro provozování boxu v Mostě

Co se týče materiálních podmínek, tak hlavním problémem v počátcích tohoto období bylo financování SHM. TJ Baník Most přestala postupem času dostávat dotace od ČSTV a nebyla schopna zajistit oddílům podmínky pro sportování ve SHM. Náklady na provoz byly vysoké a tak bylo nutné, aby financování převzal jiný subjekt. Z tohoto důvodu v roce 1994 převzaly SHM pod svou záštitu Technické služby města Mostu.

¹²¹ Ekonomie. St. 28 – 30.

Provoz haly byl financován z městského rozpočtu a sportovci zde měli vhodné podmínky pro své aktivity. V roce 1989 docházelo postupně k reorganizování struktur tělovýchovných organizací. V roce 1994 vzniklo občanské sdružení TJ Baník Most, do kterého oddíl rohovníků spadal. Od roku 1998 převzala SHM do své kompetence společnost s r.o. Baník Most a ihned po roce na přání města, nově vzniklá, akciová společnost Sportovní hala Most, a.s., do které byla vložena jako základní jmění budova SHM v hodnotě 91,000.000,- Kč (dle znaleckého posudku). Město Most postupně odkoupilo 99,9% akcií za 10% nominální hodnoty a finančně pomáhá až do dnešní doby zajišťovat provoz a.s. prostřednictvím úhrady pronájmů, reklamy či darů. V průběhu uplynulých 30 let se prováděla v SHM jen nejnútnejší údržba a opravovaly se havarijní stavy. Zatékání do prostorů kanceláří a obchodů se podařilo odstranit nástavbou objektu prodejny na terase SHM, v roce 1998 (dotace ČSTV). V roce 2003 byla zrekonstruována sociální zařízení ve vstupu a u šaten. V následujícím roce 2004 se odstranilo zatékání do prostorů šaten herny stolního tenisu a malé strojovny výstavbou zastřešených garáží. V roce 2005 se začalo pracovat na projektu celkové rekonstrukce SHM. Samotná realizace započala na jaře 2010 a k předání by měla být stavba připravena v říjnu 2011.¹²²

V předchozím odstavci jsem se věnoval převážně SHM hlavně proto, že je to jediné místo, kde rohovnický oddíl trénoval až do jara 2010. V tomto období se tréninky přesunuly na 18. Základní školu v Mostě, kde si rohovnický oddíl vybudoval místo pro tréninky v jedné ze tříd. Jedná se o přechodné řešení a všichni se těší na nové, nejlepší podmínky pro boxování ve zrekonstruované SHM. Na pronájmy ve škole přispělo i město Most svou dotací.¹²³

Rohovnický oddíl zůstal v občanském sdružení TJ Baník Most až do roku 2004, kdy se stal samostatným sportovním klubem. V roce 2004 vzniklo sportovní občanské sdružení s právní subjektivitou TJ Baník Most. Nově vzniklý BK Baník Most byl občanským sdružením, který do tohoto sdružení také patřil. Do současné doby se jedná o největší sportovní sdružení v Mostě. Toto seskupení sdružuje 9 oddílů TJ Baník Most a 12 samostatných sportovních klubů. V roce 2010 má sdružení celkem 2 471 členů. Oddíly a sportovní kluby slouží pro sportovní vyžití dětí, mládeže a dospělých z Mostu

¹²² MAXOVÁ, Lenka. *Historie budovy*.

¹²³ BALÍN.

a okolí. Sportovní kluby a oddíly provozují svoji činnost ve sportovních zařízeních města Mostu.¹²⁴

V období po roce 1989 byla většina financí získávána z členských příspěvků a od sehnanych sponzorů. Samotné město Most přispívalo a přispívá mosteckým rohovníkům nejvíce tím, že zajišťuje provoz ve SHM. V roce 1994 se stala důležitým sponzorem rohovníků stavební firma Metal Qwarto spol. s r.o. V roce 2004 se přidala firma zabývající se prodejem sportovního zboží Apollo sport a stavební firma Izolace Hipos spol. s r.o. Sponzoři klubu přispívají na fungování a nové vybavení. Po roce 2000 se také na rozpočtu klubu velkou měrou podílejí tzv. “ podnikatelské tréninky“, kdy amatéři svými platbami za individuální tréninky přispívají na chod klubu.¹²⁵

Nyní se vraťme zpět do roku 1994 a uveďme několik informací z rohovnického oddílu. V roce tomto převzal funkci předsedy klubu Jaroslav Horák, místopředsedou byl Jiří Potměšil, tajemnice Milena Laburdová, hospodář Vladimír Sazima. Trenéry družstva mužů byly bratři Sládkové a Jaroslav Balín. Dorostenecké družstva trénoval převážně Jaroslav Horák. Tato situace se změnila až roku 1998, kdy Jaroslav Balín odešel z Mostu po neshodách s bratry Sládky do Chomutova, kde trénoval místní boxerský oddíl. V roce 2002 se Balín do Mostu vrátil a stal se hlavním trenérem oddílu mužů. Bratři Sládkové již v rohovnickém oddílu přestali fungovat. Další podstatná změna nastala v roce 2004, kdy došlo k neshodám mezi Jaroslavem Balínem a Jaroslavem Horákem a vznikly dva samostatné rohovnické oddíly, které se staly občanskými sdruženími a to BK Baník Most a KB Baník Most. Předsedou box klubu se stal Jiří Chocholoušek a hlavním trenérem všech kategorií se stal Jaroslav Balín a jeho asistentem Milan Gaži. V druhém klubu zastával většinu funkcí Jaroslav Horák. Pomocného trenéra dělal Roman Tonka. V roce 2009 se kluby opět sloučily pod jednotný název KB Baník Most. Předsedou klubu se stal pan Jiří Jirásek a většinu všech dalších zastávaných funkcí připadla na Jiřího Chocholouška. Trenérem je Jaroslav Balín a jeho asistentem Jaroslav Horák ml. členská základna se postupně rozrůstala a v roce 2010 je v klubu evidováno 81 členů.¹²⁶

V tomto roce vznikl také samostatný rohovnický klub BC Tonka Most, kdy trenérem je Roman Tonka. Tento tým je nový a trénuje v Chánově u Mostu v provizorních

¹²⁴ HOLOVČÁK, Vasil. *Sdružení TJ Baník Most*. (dále citováno jako HOLOVČÁK).

¹²⁵ HOLOVČÁK.

¹²⁶ BALÍN.

místnostech v místním kulturním domě. Klub je dotován hlavně jeho trenérem a městem Most, které klubu přispívá na fungování. Do klubu dochází pravidelně 10 boxerů. Trenér Roman Tonka tento klub založil, poněvadž došlo k neshodám v trénování mezi jednotlivými trenéry v již existujících mosteckých klubech.¹²⁷

V současné době je pro rohovnický oddíl KB Baník Most nejdůležitější dokončení rekonstrukce SHM. S tréninky v SHM by se mělo začít v září 2011 a po měsíční zkušební době by se měl rohovnický oddíl již nadobro odstěhovat do nových prostor. Dle všech informací se bude jednat o nejlepší podmínky pro provozování mosteckého boxu v celé jeho minulosti. Prostor by měl být mnohem větší, než v původní SHM a k užívání by zde měli být dva napevno postavené ringy. Samozřejmě jsou pověšené aparáty a další rohovnické vybavení. Pokud vše dopadne podle plánu, tak budou dle mosteckých rohovníků a jejich zkušeností v Mostě jedny z nejlepších podmínek v kraji. Současně též všichni členové klubu věří v růst členské základny a k celkové popularizaci boxu ve městě. Větší členská základna znamená větší konkurenci mezi boxery a tím by se také mohla zvýšit kvalita samotných sportovců a jejich výsledky v mistrovských utkáních.¹²⁸

7.2 Soutěže, výsledky a osobnosti mosteckých boxerských týmů

V počátcích tohoto období se Mostě neboxovala žádná soutěž ani u mužstva mužů ani u dorostenců. Ve SHM se pouze trénovalo a většina kvalitních boxerů nastupovala za týmy Ústí nad Labem či Děčína. Ze starších dorostenců dosahovali kvalitních výsledků borci Václav Bajči, Radek Bidmoň, Milan Gaži či bratři Rostislav a Karel Stehlíkové, kteří nastupovali za tým RH Ústí nad Labem. V mužích se často v týmu Děčínského klubu objevovali borci Štefan Kotlár, Petr Pincek a Radek Venclíček.¹²⁹

V roce 1995 se v Mostě začala boxovat druhá dorostenecká liga u nás. Týmy nastupovali v utkáních proti celkům z Chomutova, Loun, České Kamenice, Liberce,

¹²⁷ BALÍN.

¹²⁸ BALÍN.

¹²⁹ BALÍN.

Žatce či Teplic. V oddílu boxovali stále stejné opory doplněné o nově příchozí. V letech 1995 – 1997 dosahovali mostečtí boxeři průměrných výkonů.¹³⁰

Pro mostecký box byla významná léta 1997 – 2001, kdy na mistrovství republiky mužů získal ve váhové kategorii nad 91 kg vždy zlatou medaili mostecká opora Jiří Jaroš. Tento po sezoně 2002 odešel do RH Ústí nad Labem.¹³¹

V roce 2002 získal na mistrovství republiky zlatou medaili Tomáš Mrázek ve váhové kategorii nad 91 kg, který ve svých jednadvaceti letech dokázal, že má před sebou velkou budoucnost. Mistrovství se konalo v Havířově a mostecký box zde měl dva nadějně boxery. Již zmíněného Mrázka a ve váhové kategorii do 57 kg a Jiřího Jaroše, který zde získal stříbrnou medaili. Mrázek nastoupil ke třem utkáním a všechny vyhrál. V prvním porazil ve druhém kole Mráze z Turnova K.O. Poté se střetl se Svojšem z Prahy, kterého porazil na body a v rozhodujícím utkání mu podlehl plzeňský Sour, který vzdal pro převahu ve druhém kole. Jiří Jaroš se probojoval do finále, kde nestačil na Stehlíka z Ústí nad Labem.¹³²

V roce 2004 přešel Tomáš Mrázek a další nadějný mostecký boxer Milan Gaži k profesionálním boxerům a to do klubu BC Star Plzeň pod trenéra Radka Semana. Milan Gaži boxoval ve váze + 91 kg.¹³³

V roce 2004 došlo také k reorganizaci soutěže a kluby BK a KB Baník Most proti sobě nastupovali v I. lize v Severočeské oblasti s týmy SK Sever Ústí, KB Česká Lípa, BC Česká Kamenice a SK Děčín.¹³⁴

V roce 2007 došlo ke spojení celků KB Baník Most a Doprava Děčín a družstvo elitních boxerů ve věku 19 -34 let začalo nastupovat v naší nejvyšší boxerské soutěži extralize společně s celky DTJ Prostějov, SK Sever Ústí nad Labem, BC Ostrava a Samson České Budějovice. Do současné doby se mostecký a děčínský oddíl trvale umísťují ve střední části tabulky.¹³⁵

16. 4. 2009 se konalo v Karviné mistrovství republiky juniorů. Soubojů se účastnili dva zástupci z každého mosteckého klubu. Jaroslav Balín vyslal za KB Baník Most borce Karla Krajníka ve váhové kategorii nad 91 kg. V semifinále Krajník porazil

¹³⁰ HORÁK.

¹³¹ HORÁK.

¹³² HORÁK.

¹³³ BALÍN.

¹³⁴ BALÍN.

¹³⁵ BALÍN.

Josefa Lešňáka na body. Ve finále zvítězil nad Novotným z RH Ústí nad Labem na body. Z mistrovství si tedy veze do Mostu zlatou medaili. Krajník dostal současně pozvánku do reprezentačního týmu. Dalším rohovníkem byl Milan Gaži ve váze do 51 kg postoupil do semifinále volným losem, kde deklasoval Petra Kufhana z Českých Budějovic. Ve finále však nestačil na Patrika Velkého z Havířova. Gaži si tak z mistrovství veze stříbrnou medaili na krku. Své zástupce do republikových bojů vyslal i trenér BK Baníku Most Jaroslav Horák. Talentovaný Dušan Chromý ve váze do 48 kg. V semifinále porazil Chromý Schillera z Poruby technickým K.O. ve druhém kole a ve finále porazil K.O. v prvním kole Bartoše z Rakovníka a zlatá medaile byla jeho. Dalším boxerem byl Martin Tonka ve váze do 55 kg. Tento v semifinálovém utkání vyhrál bez boje proti Trnkovi z Děčína a ve finále podlehl plzeňskému Wiesnerovi. Z turnaje si veze stříbrnou medaili.¹³⁶

Velmi talentovaným mladým boxerem je sedmnáctiletý Dušan Chromý, který v roce 2009 vyhrál mezinárodní turnaj v Povrlech a seniorské mistrovství České republiky ve své váze. Na obrázku č. 14 je Dušan Chromý ve finále tohoto turnaji z Povrl proti Majnsnikovi z polského klubu BC Warriors Warsösz. V roce 2010 se zúčastnil juniorského mistrovství světa ve Francii, seniorského mistrovství Evropy v Moskvě a Olympijských her mládeže v Singapuru. Ani na jednom z turnajů neudělal nadějný rohovník ostudu a čestně bojoval za svou republiku. V sezoně 2010/2011 přestoupil do extraligového týmu Prostějova, kde nastupuje jak v mladých, tak elitních boxerských zápasech. Trénuje v Mostě v BC Tonka Most a do Prostějova dojíždí na zápasy.¹³⁷

Obrázek č. 14 *Dušan Chromý*

Souboj mladých boxerů

¹³⁶ VESELÝ, Milan. *Úspěšní mostečtí boxeři*. St. 15.

¹³⁷ HORÁK.
BALÍN.

V roce 2010 se tři mostečtí juniorští rohovníci zúčastnili s výběrem severních Čech mezinárodního turnaje v Polsku. Daniel Bažo ve váze do 50 kg vybojoval nejcennější kov, když ve finále porazil domácího borce Masinrisva na body. Bažo byl na turnaji vyhlášen za nejlepšího kadeta, což trenéra Jaroslava Horáka, který severočeskou výpravu vedl, velmi těšilo. Ve váze do 52 kg vyhrál ve finále další mostecký boxer Roman Klein nad domácím Wurskem na body. Karel Krajník vybojoval stříbrnou medaili, když ve své váze nad 91 kg nestačil na maďarského reprezentanta Borného. Na obrázku č. 15 je mostecký boxer po příjezdu z tohoto turnaje s pohárem za druhé místo. Celkově mohl být severočeský výběr spokojen, poněvadž na turnaje obsadil druhé místo ze šesti účastníků z České republiky, Maďarska, Polska a Německa.¹³⁸

Obrázek č. 15 *Karel Krajník*

Mostecký boxer s pohárem z mezinárodního turnaje

V sezoně 2010/2011 nastupuje mostecký dorostenecký oddíl KB Baník Most v Severočeské oblastní lize společně s celky, BC Tonka Most, BC Česká Kamenice, Iron Rádlo, BC Krásná Lípa, SKP Sever+Barkas Ústí nad Labem, SK Děčín a Schejbalgym Lovosice. Mostecký KB Baník Most si drží přední polovinu tabulky. BC Tonka Most je zatím na pátém místě po podzimní části.¹³⁹

Co se týče největších osobností tohoto období, tak za tyto lze považovat hlavně boxery Jiřího Jaroše, Tomáše Mrázka, Dušana Chromého a Karla Krajníka. Z těchto boxerů jako jediný Krajník zůstává stále věrný mosteckému klubu KB Baník Most. Ostatní již odešli do jiných klubů či se dali na dráhu profesionálních boxerů. Co se týče úspěchů těchto borců, tak tyto jsou již v této práci uvedeny.

¹³⁸ BALÍN.

¹³⁹ BALÍN.

8 ZÁVĚR

Úkolem této diplomové práce bylo uceleně sepsat historii o mosteckém boxu od počátků do současného stavu. Základem však bylo uvedení teoretických informací, které přímo souvisí se zvoleným tématem práce. Toto bylo zapotřebí uvést k získání obecného přehledu o dané problematice. K získání informací bylo zapotřebí prostudovat jak tištěnou, tak elektronickou literaturu či navštívit okresní archiv v městě Most. Nejvíce poznatků však bylo získáno z osobních sdělení pamětníků. Všechny získané informace bylo poté nutné náležitě zkontrolovat a porovnat data z různých zdrojů, aby bylo možné tyto podat v práci jako podložené a pravdivé. Následně byly tyto informace skládány po částech do celku.

Psaní práce mi ulehčilo, že se aktivně pohybuji kolem mosteckého boxu již několik let. Nejen, že v KB Baník Most trénuji, ale i vypomáhám s tréninky mládeže společně s trenérem Jaroslavem Balínem. Při trénincích uplatňuji své zkušenosti získané během studia oboru tělesná výchova a sport. Současně chodím pravidelně na zápasy mladých i elitních boxerů. Z tohoto důvodu pro mne nebyl problém sehnat informace o současném stavu či získat některé kontakty na pamětníky. Někteří pamětníci se sháněli hůře, ale má píle mi pomohla tyto vždy najít a pohovořit s nimi o jejich minulosti.

Když bych měl shrnout celé dění kolem mosteckého boxu, tak mne velmi zaujaly počátky boxování v Mostě, kdy bylo zapotřebí mnoho úsilí, aby nový oddíl vůbec vznikl. Také respektuji všechny, kteří kdy mosteckému boxu pomohli, poněvadž se nejedná v městě Most o nejpopulárnější sport a podmínky tomu také odpovídají. Je potřeba ocenit píli mosteckých boxerských činovníků, kteří nikdy na svůj sport nezanevřeli. Já osobně s úžasem sleduji některé tyto osobnosti, které se od šedesátých let minulého století až do dnešní doby podílejí na chodu klubu či organizování různých sešlostí boxerských pamětníků. Je jasné, že box má v Mostě velkou tradici, ale je zapotřebí více práce, aby se dostavil úspěch a zlepšili se podmínky než u jiných populárnějších sportů.

Za nejúspěšnější období mosteckého boxu lze považovat osmdesátá léta dvacátého století, kdy byli velmi úspěšní dorostenci i seniorští boxeři. V Mostě se konalo mistrovství republiky mužů a tým měl šanci se dostat do celorepublikové nejvyšší soutěže. Sportovní hala v Mostě s kapacitou 1500 diváků byla svědky přeplněného

hlediště a hrací plochy kolem ringu. V tuto dobu chodilo na utkání až 2500 diváků, což je stále k neuvěření i ve srovnání s dnešním dnem. Mnoho mosteckých borců reprezentovalo naši republiku i v zahraničí či v oblastních výběrech. Úspěšní boxeři poté většinou ke konci osmdesátých let odcházeli z Mostu do jiných extraligových klubů. Také období od roku 2000 do současné doby lze považovat pro mostecký box za úspěšné. Hlavně nadějní mladí boxeři si v republice vybuďovali svými úspěchy respekt mezi jinými kluby.

Podmínky pro rohování byly v počátcích velmi špatné, ale postupem času se zlepšovali, kdy za ideální je lze považovat až po vybudování nové sportovní haly a po získání prostor, které byly pouze pro box. To bylo zhruba v roce 1977. Poté se podmínky zlepšovali až do konce osmdesátých let, kdy byl problém s financováním oddílu. Dále se situace opět pomalu zlepšovala. V roce 1994 došlo k osamostatnění oddílu TJ Baník Most. Je však jisté, že nejlepší podmínky mostecké boxery čekají po rekonstrukci sportovní haly v roce 2011.

Také mne zaujalo období po roce 2006, kdy docházelo k vzniku, zániku a sloučení mosteckých rohovnických klubů. Je jasné, že v Mostě je několik kvalitních boxerských trenérů a že ani jeden si nerad nechává radit od jiného a tak vznikají časté neshody. Je však nutné si uvědomit, že lépe se táhne za jeden provaz a také to, že Most není natolik velkým městem, aby zde bylo více kvalitních boxerských oddílů. V minulém roce došlo ke sloučení dvou hlavních mosteckých klubů. Je jasné, že je lepší mít jeden kvalitní než dva průměrné kluby. Nejen já, ale i ostatní se pomalu, ale jistě začínali ztrácet v tolik podobných názvech mosteckých rohovnických klubů. Jak pro město Most, tak i pro širší veřejnost je sloučení klubů v jeden přehlednější. Minulý rok ještě vznikl samostatný klub BC Tonka Most, který však svou působností natolik nezasahuje do chodu KB Baníku Most, jakožto hlavního boxerského klubu v Mostě.

Sepsání této práce pro mne znamená velmi mnoho. Vzdělal jsem se v historii boxu, jak ve světě, v naší zemi tak hlavně v mém rodném městě Most. Díky práci jsem nahlédl do podmínek pro rohovnický sport v Mostě a také jsem poznal mnoho mosteckých boxerských legend. Mohu říci, že bych byl nyní schopen si dané situace rozebrat i pamětníky a možná bych některým dokázal povyprávět o jim neznámých skutečnostech. Poněvadž se chci do budoucna pohybovat kolem mosteckého boxu nejen jako aktivní sportovec, ale i jako pomocný trenér, tak jsem si jist, že díky této práci budu mít u mnohých mosteckých činovníků respekt. Sami totiž viděli, že jsem byl

v získávání informací o boxu velmi aktivní a vím, že oni si váží každého, kdo chce jakýmkoliv způsobem mosteckému boxu pomoci.

Velmi překvapivé pro mne bylo také zjištění, že mostecký rohovník sedmdesátých let minulého století a současný spisovatel Jiří Kimla napsal v roce 2002 kriminální román z boxerského prostředí nazvaný Úder mimo hru. V knize je hlavním tématem právě krimi zápletky zabývající se mosteckým boxerským podsvětím. Román není napsán dle skutečné události, ale postavy a jistě souvislosti do dané doby a prostředí zapadají.

Box je obecně velmi populární sport, který se řídí přísnými bezpečnostními pravidly. Pokud se boxer dle těchto pravidel řídí a současně dodržuje Kodex České boxerské asociace, pak nelze tento sport v žádném případě považovat za brutální. V příloze č. 4 je znázorněn právě etický kodex České boxerské asociace.

V naší republice jsou kvalitní boxeři nedoceněni a tak většina amatérů přechází do profesionálních týmů do Německa či Anglie, kde jsou podmínky lepší. V městě Most jsou nyní podmínky vyhovující, ale věřím, že se ještě do budoucna zlepší a že se svými zkušenostmi budu tomuto nápomocen.

Doufám, že má práce bude sloužit k dalším účelům a že jsem splnil všechny cíle, které jsem si v úvodu této práce předsevzal.

POUŽITÉ ZDROJE

Tištěné knihy

1. ČERNOCH, František, et al. *Zlaté rukavice*. Praha : Riopress, 1999. 352 s. ISBN 80-86221-88-2.
2. DEMETROVIČ, Ernest, et al. *Encyklopedie tělesné kultury A-O*. Praha : Sport a turistika, 1963. 605 s.
3. HARVÁNKOVÁ, Hana, et al. *Český olympismus - 100 let*. Praha : Olympia, 1999. 160 s. ISBN 80-7033-579-3.
4. HOBZA, Vladimír ; REKTOŘÍK, Jaroslav . *Základy ekonomie sportu*. Praha : Ekopress, 2006. 259 s. ISBN 80-86929-04-3.
5. KÖSSL, Jiří; ŠTUMBAUER, Jan; WAIC, Marek. *Vybrané kapitoly z dějin tělesné kultury*. Praha : Karolinum, 2008. 159 s. ISBN 978-80-246-1566-0.
6. MIŇOVSKÝ, Filip. *Box*. Praha : Grada, 2006. 107 s. ISBN 80-247-0803-5.
7. OLIVOVÁ, Věra . *Odvěké kouzlo sportu*. Praha : Olympia, 1989. 285 s.
8. OLIVOVÁ, Věra. *Sport a hry ve starověkém světě*. Praha : Artia, 1988. 207 s.
9. SUCHÁNEK, Jaroslav . *1500 sportovních tragédií*. Praha : Jan Vašut, 2001. 176 s. ISBN 80-7236-0280.
10. ŠUPICH, Zvonimír. *Zátopek a ti druzí*. Praha : Olympia, 1986. 172 s.
11. WEINMANN, Wolfgang. *Lexikon bojových sportů* . Praha : Naše vojsko, 1997. 157 s. ISBN 80-206- 0546-0
12. ZÁPOTOCKÝ, Vladimír. *Úsměvy šampiónů*. Břeclav : Moraviapress, 1998. 185 s. ISBN 80-86181-04-9.

Kroniky

1. Kronika města Mostu 1945-1965. in.č. 181. St. 350.
2. Kronika města Mostu 1967. in.č. 183. St. 290.
3. Kronika města Mostu 1968. in.č. 184 .St. 270.
4. Kronika města Mostu 1969. in.č. 185 St. 251.
5. Kronika města Mostu 1970. in.č. 186. St. 243.
6. Kronika města Mostu 1971. in.č. 187. St. 155.
7. Kronika města Mostu 1975. in.č. 191. St. 257.
8. Kronika města Mostu 1981. in.č. 197. St. 340.
9. Kronika města Mostu 1983. in.č. 199. St. 384.
10. Kronika města Mostu 1985. in.č. 201. St. 226.

Dobový tisk

1. HINCÁK, Pavel. Situace kolem tělovýchovy : Boxing. *Rudé právo*. 16.11. 1971, 15, 9, s. 9. Dostupné v Kronika města Mostu 1971, in.č. 187. St. 155.
2. HŘEBÍČEK, Michal. Němeček a Kučera přivezli tituly : Tuhé boje v Opavském ringu. *Rudé právo*. 27.4. 1964, 16, 9, s. 9. Dostupné v ŽIŽKA, Bohumil. Osobní kronika.
3. JIRÁSEK, Jan. Situace kolem tělovýchovy : Mistrovství v boxu v Mostě. *Rudé právo*. 16.12. 1981, 16, 10, s. 10. Dostupné v ŽIŽKA, Bohumil. Osobní kronika.
4. KNĚŽEK, Pavel. Tělovýchova : Vzkřísíme v Mostě box?. *Rozvoj : Noviny pracujícíchho Mostecka*. 15.12.1959, 8, 17, s. 7. Dostupné v ŽIŽKA, Bohumil. Osobní kronika.
5. MACÁK, František. Tělovýchova : Box. *Rozvoj : Noviny pracujícíchho Mostecka*. 15.10.1959, 8, 14, s. 8. Dostupné v ŽIŽKA, Bohumil. Osobní kronika.

6. MARŠÁL, Miroslav. Průboj sport : Mezinárodně v ringu. *Průboj*. 11.9. 1969, 9, 6, s. 8. dostupné v ODVÁRKA, Vlastimil. Osobní kronika.
7. MATURA, Vladimír. Tělovýchova a sport : Box. *Rudé právo*. 15.6. 1982, 18, 11, s. 9. Dostupné v ŽIŽKA, Bohumil. Osobní kronika.
8. MICHÁLEK, Jaroslav. Tělovýchova : Sportoviště na Mostecku. *Průboj*. 21.5. 1966, 7, 6, s. 9. Dostupné v ODVÁRKA, Vlastimil. Osobní kronika.
9. MUŽÍK, Jan. Jednotná tělovýchova : Mostecký box. *Stráž severu*. 26.5.1958, 11, 12, s. 11. . Dostupné v ŽIŽKA, Bohumil. Osobní kronika.
10. OLŠÁK, Pavel. Průboj sport : Lékařská konference. *Průboj*. 4.7. 1970, 10, 7, s. 7. Dostupné v ŽIŽKA, Bohumil. Osobní kronika.
11. OLŠÁK, Pavel. Průboj sport : Box. *Průboj*. 11.9. 1970, 11, 9, s. 7. Dostupné v ODVÁRKA, Vlastimil. Osobní kronika.
12. PACÁK, Michal. Situace kolem tělovýchovy : Sport na Mostecku bude!. *Rudé právo*. 31.5. 1966, 12, 8, s. 9. Dostupné v BULA, Jindřich. Osobní kronika.
13. PALA, Zdeněk. Tělovýchova : Jen málo boxu. Rozvoj : Noviny pracujících Mostecka. 24.9. 1970, 12, 12, s. 8. Dostupné v BULA, Jindřich. Osobní kronika.
14. PALA, Zdeněk. Tělovýchova : Box. Rozvoj : Noviny pracujících Mostecka. 24.10. 1970, 15, 14, s. 7. Dostupné v BULA, Jindřich. Osobní kronika.
15. PAVELEC, Jan. Jednotná tělovýchova : Okresní konference ČSTV. *Stráž severu*. 26.5.1966, 18, 25, s. 10. Dostupné v ŽIŽKA, Bohumil. Osobní kronika.
16. POSPÍŠIL, Jan. Tělovýchova : Box. Rozvoj : Noviny pracujících Mostecka. 8.12. 1973, 17, 14, s. 7. Dostupné v BULA, Jindřich. Osobní kronika.
17. POSPÍŠIL, Jan. Tělovýchova : Box. Rozvoj : Noviny pracujících Mostecka. 5.1. 1975, 24, 12, s. 9. Dostupné v Kronika města Mostu 1975, in.č. 191. St. 225.
18. VESELÝ, Milan. Sport : Úspěšní mostečtí boxeři. Mostecký deník. 18.4. 2009, 11, 4, s. 13. Dostupné v BALÍN, Jaroslav. Osobní kronika.

Elektronické publikace

1. FIRLA, Václav. Sport rohovnický. In BALÁŽ, Milan. *Historie boxu* [online]. Ostrava : [s.n.], 1925 [cit. 2011-02-22]. Dostupné z WWW: <<http://bojovaumeni.cz/modules.php?name=News&file=article&sid=138>>.
2. HOLOVČÁK, Vasil. TJ Baník Most. In *Sdružení TJ Baník Most* [online]. [s.l.] : [s.n.], 12.06. 2010 [cit. 2010-06-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.banikmost.cz/banikmost/index.asp> >.
3. Historie a současnost města Mostu. In TROJANOVÁ, Pavla. [online]. [s.l.] : [s.n.], 2006 [cit. 2011-02-25]. Dostupné z WWW: <<http://www.mumost.cz/radnice/index.htm> >.
4. KONEČNÝ, Lukáš. Profiring. In *Přelet historií boxu* [online]. [s.l.] : [s.n.], 17.12.2010 [cit. 2010-12-17]. Dostupné z WWW: <<http://www.profiboxing.cz/profiring/historie/>>.
5. Lukáš Konečný. In KONEČNÝ, Lukáš . *Naši boxeři* [online]. [s.l.] : [s.n.], 2010, 12.1.2011 [cit. 2011-02-25]. Dostupné z WWW: <<http://www.profiboxing.cz/team/>>.
6. MAXOVÁ, Lenka. Historie haly In *Historie budovy*. [online]. [s.l.] : [s.n.], 12.07. 2010 [cit. 2010-07-12]. Dostupné z WWW: <[http://www.sportovnihalamost.cz/index.php?Co=Zpr&Akc=Sez&Sku=21&Psk=57&Pps=0&Nad=Historie haly](http://www.sportovnihalamost.cz/index.php?Co=Zpr&Akc=Sez&Sku=21&Psk=57&Pps=0&Nad=Historie%20haly) >.
7. Ondrej Pala. In *Wikipedia : the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, 17.1.2011, last modified on 17.1.2011 [cit. 2011-02-25]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Ond%C5%99ej_P%C3%A1la>.
8. Profíci vs. Amatéři. In ŠVARC, Stanislav. *O boxu* [online]. [s.l.] : [s.n.], 2009 [cit. 2009-04-16]. Dostupné z WWW: <<http://boxing.medea.cz/boxu-profici-vs-amateri>>.
9. Rudolf Kraj. In *Wikipedia : the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, 17.1.2011, last modified on 17.1.2011 [cit. 2011-02-25]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Kraj>.

10. Soutěžní řád boxu 2010. *Soutěžní řád*. Praha : ČBA, 13.7.2010. 22 s. Dostupné z WWW: <<http://www.czechboxing.cz/images/stories/dokumenty/soutezni-rad-platny-od-13.7.2010.pdf>>.
11. Stanovy České boxerské asociace. *Stanovy České boxerské asociace*. Praha : ČBA, 1.4.2010. 7 s. Dostupné z WWW: <<http://www.czechboxing.cz/images/stories/dokumenty/stanovy-cba.pdf>>.

Osobní kroniky

1. BALÍN, Jaroslav.
2. BULA, Jindřich.
3. HORÁK, Jaroslav.
4. ODVÁRKA, Vlastimil.
5. ŽÍŽKA, Bohumil.

Osobní rozhovor

1. BALÍN, Jaroslav. Osobní sdělení ze dne 12.8. 2010.
2. BULA, Jindřich. Osobní sdělení ze dne 15.10. 2010.
3. HORÁK, Jaroslav. Osobní sdělení ze dne 16.2. 2011.
4. ODVÁRKA, Vlastimil. Osobní sdělení ze dne 6.1. 2011.
5. ŽÍŽKA, Bohumil. Osobní sdělení ze dne 10.9. 2010.

Obrázky

- Č.1 *Box*, Kamenný reliéf, Mezopotámie, dostupný z: OLIVOVÁ, Věra. *Sport a hry ve starověkém světě*. St. 23.

- Č.2 *Boxerský zápas*, Veřejný zápas profesionálních boxerů, Londýn 1821, dostupný z: OLIVOVÁ, Věra. *Odvěké kouzlo sportu*. St. 22.
- Č.3 *František Růžička*, Propagátor boxu u nás, dostupný z: ČERNOCH, František, et al. *Zlaté rukavice*. St.13.
- Č.4 *Václav Karpač*, Propagátor mosteckého boxu, dostupný z: ŽIŽKA, Bohumil. *Osobní kronika*.
- Č.5 *Bohumil Němeček*, Olympijský vítěz se svými trofejemi, dostupný z: ŽIŽKA, Bohumil. *Osobní kronika*.
- Č.6 *Německý dům*, Německý, později Sportovní dům v Tyršově ulici v Mostě, dostupný z: ŽIŽKA, Bohumil. *Osobní kronika*.
- Č.7 *Ring v zahradě u restaurace Beseda*, Nástup boxerů před zápasem, dostupný z: ŽIŽKA, Bohumil. *Osobní archiv*.
- Č.8 *Souboj rohovníků na zahradě restaurace Beseda*, Boxerský zápas, dostupný z: ŽIŽKA, Bohumil. *Osobní kronika*.
- Č.9. *Mostecká restaurace Beseda*, Nácvik úderů, dostupný z: BALÍN, Jaroslav. *Osobní kronika*.
- Č.10 *Vyhlašování výsledků zápasu*, Zleva Němeček a Žižka si podávají ruce s pořadatelem, dostupný z: ŽIŽKA, Bohumil. *Osobní kronika*.
- Č.11 *Sportovní dům Most*, Konzultace se sekundantem, dostupný z: ŽIŽKA, Bohumil. *Osobní kronika*.
- Č.12 *Vyhlášení výsledků*, Gomboš se raduje z vítězství nad Němečkem, dostupný z: JIRÁSEK, Jan. *Mistrovství v boxu v Mostě*. St. 10.
- Č.13 *Jaroslav Horák ml.*, Přeborník ČSR v boxerském střehu, dostupný z: HORÁK, Jaroslav. *Osobní kronika*.
- Č.14 *Dušan Chromý*, Souboj mladých boxerů, dostupný z: HORÁK, Jaroslav. *Osobní kronika*.
- Č.15 *Karel Krajník*, Mostecký boxer s pohárem z mezinárodního turnaje, dostupný z: BALÍN, Jaroslav. *Osobní kronika*.

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 *Povolávací rozkaz Dukla Most z roku 1989,*

dostupná z: ODVÁRKA, Vlastimil. Osobní kronika.

Příloha č. 2 *Povolávací rozkaz Dukla Most z roku 2010,*

dostupná z: ODVÁRKA, Vlastimil. Osobní kronika.

Příloha č. 3 *Informační brožura k mistrovství ČSSR mužů z roku 1981,*

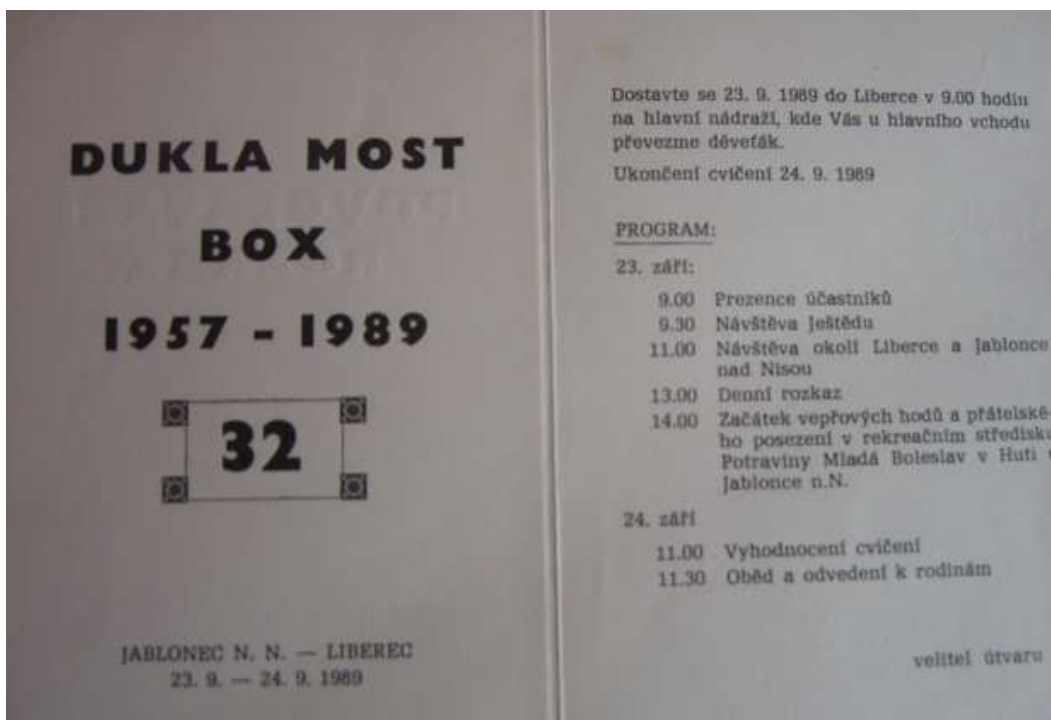
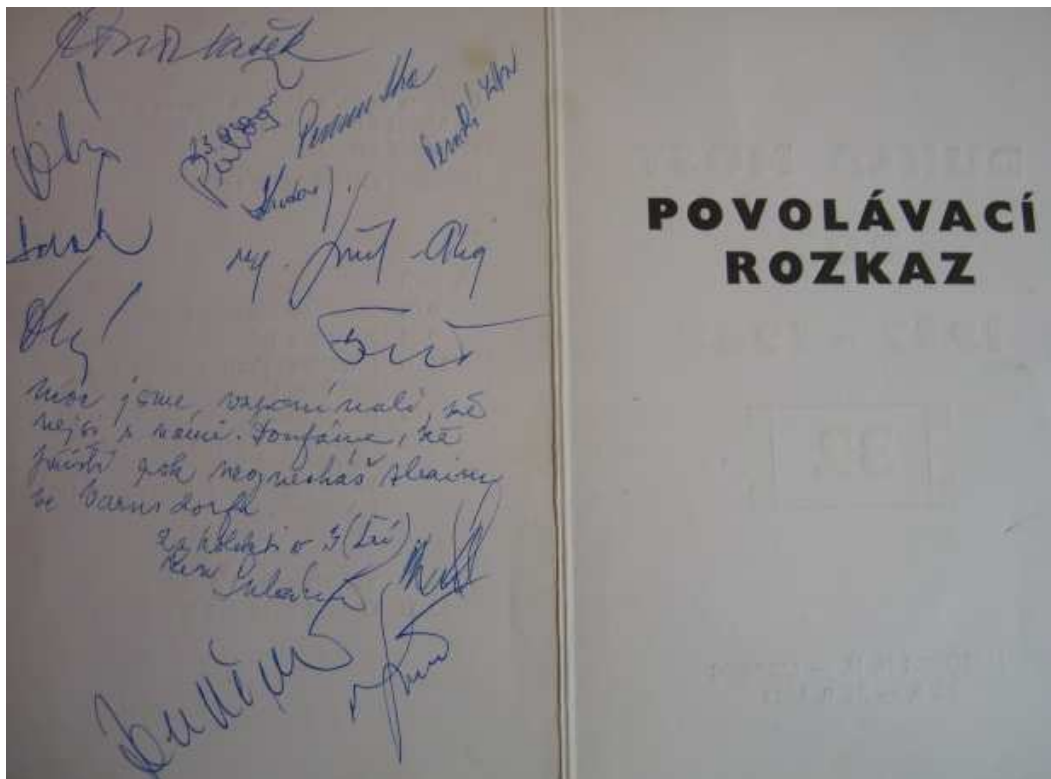
dostupná z: BALÍN, Jaroslav. Osobní kronika. Brožura k mistrovství.

Příloha č. 4 *Etický kodex člena České boxerské asociace,*

dostupná z: KLUB BOXU BANÍK MOST. Interní dokumenty. 11.8. 2009.

PŘÍLOHOVÁ ČÁST

Příloha č. 1 Povolávací rozkaz Dukla Most z roku 1989

SELSKÝ DVŮR
Braňany, č. p. 16
+420607234494
info@selskydvur.info

POVOLÁVACÍ ROZKAZ
Pro brance, odvedence, rekruety, povolance z let
1957 - 2010
na mimořádné cvičení
„BRAŇANY“
SELSKÝ DVŮR
11. - 12. září 2010

Program mimořádného cvičení:

Sobota 11. 9. 2010
11:00 - 13:00 - prezence a ubytování na světnicích
13:00 - 14:00 - oběd, výdej stravy od 14:00
- rekognoskace okolí
- prohlídka areálu a zvěřince
- volno po službě od 17:00
COUNTRY BEAT Lojzy Kohouta s kapelníkem Petrem Gondou
- tanec, zpěv, zábava

Neděle 12. 9. 2010
9:00 - snídaně, výdej stravy
10:00 - vyhodnocení cvičení - odvelení k rodinám

Organizační pokyny:

Jmenovitě potvrďte svou účast telefonicky nebo SMS na číslo 775 605 390 - Odvárka.
Možnost ubytování v sobotu 11. 9. 2010. (jiný termín telefonicky - pan Odvárka)
Možno telefonovat na: Odvárka - 775 605 390
Bula - 721 766 225

SELSKÝ DVŮR Penzion
www.selskydvur.info
Ubytování ve dvoulůžkových pokojích a apartmánech s možností přistýlky, vlastním sociálním zařízením, přímo nad stájemi.
Penzion se nachází uprosřed areálu, má tak neopakovatelnou atmosféru zemědělské usedlosti.

Seznam povolanců:

Bula Jindřich	Lucina Leo
Cvik Robert	Lubas Jindřich
Furí Desider	Němec Jan
Horák Michal	Odvárka Vlastimil
Kalpar Aleš	Peroutka Josef
Kohout Alois	Solák František
Kovalinka Pavol	Storžek Václav
Kovářík František	Specián Václav
Lucina Jol	Valvoda František

Vančel Otakar
Vrtlíček Václav
Záček Ladislav
Žilka Bohumil
Doležal Jan

Příloha č. 3 Informační brožura k mistrovství ČSSR mužů z roku 1981

ČESKÉ PŘEDSEDNICTVO	
s. Puchmeltl Josef	vedoucí tajemník OV EDC a předseda OV SP
s. Beška Jaroslav	předseda ONV, člen předsednictva OV EDC
s. Ing. Bauer Miroslav	gen. ředitel koncernu SHD, člen ÚV EDC
s. Kůžera František	předseda MŠV EDC
s. Kratochvíl Josef	předseda OOR, člen předsednictva OV EDC
s. Ing. Moxa Rudolf	předseda MŠT NV
s. Hauswirth Otto	předseda OV ČSTV
s. Frank Rudolf	předseda MŠV SP
s. mjr. JUDr. Vagnší Jan	členská OS SSB
s. Ing. Hojer Petr	ředitel k.p. Chemopetrol Láduň
s. MUDr. Kočí Josef	ředitel ODMZ
s. mjr. Petr Karel	velitel VÚ Most
s. John Karel	ředitel TSM
s. Palán Jaromír	předseda TJ Baník Most

Mistrovství ČSSR v boxu mužů jednotlivců pro rok 1981	
<u>Datum konání:</u>	10. - 13. prosince 1981
<u>Místo konání:</u>	Sportovní hala TJ Baník Most
<u>Ředitel:</u>	Z pověření VSB ÚV ČSTV v Praze TJ Baník Most - oddíl boxu
<u>Ředitel šikovnic:</u>	
ředitel přeboru	Jiří Šimánek
tajemník štábu přeboru	Milena Labordeová
ved. organiz. štábu	Jiří Čerhal
hlavní pořadatel	Jan Dvořák
objevitel	Jaroslav Flewanič
<u>Jury:</u>	Oskar Vrána Ondřej Tádani Branislav Mitušinka
<u>Hlavní rozhodčí:</u>	František Jaiák
<u>Rozhodčí:</u>	Čeněk Klouček, pom. hlav. rozhodčí Ing. Šašja, Dr. Urban, Seidl, Petřík, Pituch, Tomášovič, Věclavík, Kaiser, David, Haas
<u>Číšní lékař:</u>	MUDr. Černý M. MUDr. Felichovský P.
<u>Vedoucí družstev:</u>	ČSR - Malý Karel SSR - Jány Karel
<u>Trénři družstev:</u>	ČSR - Běgl Alexander, Horák Jaroslav SSR - Gavov Hlenko, Čoniš Rudolf

